

CENTRUL DE SCAFANDRI

furnizor de formare profesională
pentru calificarea de scafandru

MARINAROMÂNĂ

www.navy.ro

REVISTA FORTELOR NAVALE ROMÂNE

OCTOMBRIE - DECEMBRIE

Fregata „Regina Maria” la operația
ACTIVE ENDEAVOUR 2011

▲ 1 octombrie 2011,
Portul Militar Constanța.

Exercițiu de coborâre în rapel al scafandrilor GNFOȘ, de la bordul elicopterului Puma Naval pe nava *Midia*, cu ocazia aniversării a 35 de ani de la înființarea Centrului de Scafandri.

Foto: Bogdan DINU

◀ 1 decembrie 2011,
Arcul de Triumf, București.

Instalațiile mobile de lansare din cadrul Divizionului 150 Rachete Navale trecând pe sub Arcul de Triumf, în cadrul parădei organizată de Ziua Națională a României.

Foto: Trustul de Presă al Armatei.

Coperta 1: Fregata Regina Maria (F22)
la revenirea în portul Constanța după participarea
la operația ACTIVE ENDEAVOUR.
(Foto: Cristian VLĂSCEANU)

Coperta 4: Nava purtătoare de rachete
Zborul (188) în timpul unei misiuni pe mare.
(Foto: Olivia BUCIOACA)

SUMAR

ȘTIRI DIN FLOTĂ	4
INTERVIUL REVISTEI	
Interviu cu domnul viceamiral dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale	8
SECURITATE MARITIMĂ	
Fregata Regina Maria la operația ACTIVE ENDEAVOUR	10
SEA POWER 2011	16
INSTRUCȚIE	
Misiunea continuă pentru Regele Ferdinand	18
Hidrografie și marinărie la bordul lui „Cătuneanu”	20
MIOA la NPR Pescărușul	22
Centrul de Scafandri – furnizor de formare profesională pentru calificarea scafandru	30
RESURSE	34
ALMA MATER	37
MAGAZIN	46
MARINA ȘI BISERICA	53
ANIVERSĂRILE MARINEI	54
MEREU TINERE ȘI SENSIBILE INIMILE BĂTRÂNILOR MARINARI	60
SEMNAL EDITORIAL	61
IN MEMORIAM Contraamiralul Corneliu Cristescu	62

Mesajul ministrului Apărării Naționale, domnul GABRIEL OPREA, cu prilejul sărbătoririi Zilei Naționale a României

1 Decembrie - Ziua Națională a României
- reprezintă sărbătoarea de suflet a tuturor
românilor de acasă și de pretutindeni, un
simbol sfânt al împlinirii năzuinței de libertate
și unitate a poporului nostru.

Dezideratul de veacuri al românilor,
Unirea, a reprezentat un proces cumulativ de
construire, în decursul timpului, a unei identități
și a unei conștiințe naționale care s-a realizat
învăgând toate vicisitudinile istorice ce au
marcat destinul poporului român. Conștiința
unității de origine, de grai și de credință a
existat permanent în mintea și în inimile
românilor de o parte și de alta a Carpaților, iar
la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia,
de la 1 Decembrie 1918, s-a exprimat, într-un
singur glas, voința tuturor românilor de a-și da
mâna în hotarele firești ale unui stat național
unitar, în temeiul unității de neam, de limbă și
de cultură.

Actul istoric din 1 Decembrie 1918,
de la Alba Iulia, este așadar un moment
fundamental al istoriei moderne a României
care a permis afirmarea țării noastre în rândul
națiunilor progresiste ale lumii. El a fost posibil
prin concentrarea tuturor energiilor creatoare
și patriotice ale poporului nostru într-un efort
hotărât și exemplar pus în slujba realizării
interesului național. A însemnat spirit de dăruire
și sacrificiu, inteligență politică în fructificarea
unui context internațional favorabil, dar mai
ales capacitate de coagulare a tuturor forțelor
pentru împlinirea unui ideal păstrat viu, ca o
flăcără aprinsă în sufletul românilor.

Armata a fost unul dintre garanții edificării
statului național unitar, iar sacrificiul ostașilor
care și-au dat viața pe câmpurile de luptă
ale Războiului de Întregire a fost răsplătit
de izbânda Marii Uniri înfăptuită prin voința
tuturor românilor.

Spunem cu îndreptățită mândrie că Armata
a sprijinit cu onoare și credință cauza Marii
Uniri și a contribuit permanent la realizarea
profundelor transformări economice și sociale
care au urmat acestui moment istoric, trecând
peste lipsuri și greutăți, demonstrând de
fiecare dată, prin fapte și nu prin vorbe, că
are tăria și determinarea de a răspunde ferm
și adecvat examenelor dure ale timpului,
provocărilor complexe ale celor 93 de ani de
istorie care au trecut de la unirea tuturor
românilor sub același stindard.

Militarii activi, în rezervă sau în retragere,
veteranii de război știu foarte bine că istoria
Neamului nostru s-a scris cu multe sacrificii,
iar fiecare brazdă de pământ din trupul țării a
fost apărată cu credință, onoare și demnitate
de către Armata Română, de acești oameni
excepționali care, sub puterea jurământului
de credință, au îmbrățișat destinul de a fi
permanent în slujba Patriei.

Îndemn pe toți camarazii mei care poartă
uniforma militară, precum și personalul civil

Ministrul Apărării Naționale
Gabriel OPREA

din Armată să nu uite niciodată lecția Marii
Uniri. Oricât ne-ar fi de greu, să avem în
mintea noastră pilda strămoșilor noștri că *unirea face
puterea* și că, printr-un efort comun, prin lucrul
în echipă, putem învinge orice greutate. Să
muncim planificat și cu obiective pe termen
lung, punându-ne în valoare inteligența,
capacitatea creatoare, spiritul iscoditor în
găsirea celor mai bune soluții. Să acționăm cu
toată răspunderea pentru dezvoltarea durabilă
a instituției militare, în toate componentele
sale, să trecem împreună peste obstacole și
să demonstrăm forța și determinarea noastră
în împlinirea interesului național.

Unitatea unei națiuni este o lucrare
fără de sfârșit. Ea se înfăptuiește zi de zi
și se apără permanent de noi toți. Avem
datoria morală față de cei care, cu sudoare
și sânge, au făurit statul național unitar
român, să concluzăm activ pentru apărarea
și promovarea interesului național comun al
tuturor cetățenilor României.

Astăzi, misiunile cărora trebuie să le facă
față Armata sunt dificile și se desfășoară
într-un context intern și internațional complex,
marcat de ascensiunea noilor tipuri de riscuri
și amenințări din mediul de securitate. Datoria
militară noastră este, însă, aceeași - să
răspundă cu promptitudine chemărilor țării
și să execute cu profesionalism misiunile
încăpinate.

Participarea militarilor români la misiuni
în afara granițelor, în zone de conflict de pe
trei continente, a sporit considerabil prestigiul
internațional al țării noastre. Prin modul în
care și-au îndeplinit misiunile în teatrele de
operații, militarii noștri s-au dovedit a fi cei mai
buni ambasadori ai imaginii României în lume,
acționând întotdeauna cu profesionalism
și mult curaj, cu devotament, ca adevărați

camarazi pe care partenerii și aliații s-au putut
bizui oricând.

Gândul meu se îndreaptă astăzi către cei
aproape 2.200 de militari români, care se află
departe de țară, în misiuni sub egida ONU,
NATO sau a Uniunii Europene. Ei reprezintă
cu toții forțe de elită ale Armatei României și
apreciem eforturile pe care le fac pentru țară,
în condiții grele, acolo unde sunt dislocați.

Atât eu, ca ministru, cât și întreaga
echipă de conducere a ministerului, suntem
preocupati permanent de găsirea soluțiilor
eficiente pentru ca activitatea acestor bravi
camarazi să se desfășoare în cele mai bune
condiții și, lucrul cel mai important, să se
întoarcă acasă, cu bine, la familii.

De Ziua Națională, marea familie a
Armatei rememorează cu prețuire și respect
glorioasele fapte de vitejie ale eroilor neamului
nostru, care au contribuit decisiv la formarea
națiunii și a statului național unitar român.

Omagiem, cu pioasă recunoștință, pe
cei 22 de eroi care au căzut la datorie în
teatrele de operații și pe camarazii noștri care
și-au pierdut viața în misiunile de instruire
îndeplinite pe teritoriul național. Sacrificiul lor
nu a fost și nu este zadarnic. Ei vor rămâne
veșnic în inimile noastre pentru excepționalul
lor exemplu de curaj și devotament. Cu
deosebit respect prețuim sacrificiul lor și
îndeplinim datoria sfântă de a demonstra, așa
cum am făcut-o și până acum, că nu lășăm
pe nimeni în urmă și avem grijă de familiile lor,
de copiii lor. Aceleași sentimente de prețuire
și grijă le nutrim și față de camarazii noștri
rânjiți în teatrele de operații și în misiunile de
pregătire din țară. Exemplul lor de dăruire
și abnegație ne motivează și ne inspiră pe toți,
în îndeplinirea cu maximă eficiență a sarcinilor
încăpinate.

Mesajul pe care Armata îl transmite
întregii societăți, prin puterea exemplului, este
unul de unitate, de încredere și de speranță.
Armata României raportează de ziua națiunii
că are pregătirea, forța și determinarea de
a-și îndeplini cu profesionalism misiunea de
apărare a țării și misiunile asumate de România
în plan internațional, oriunde și oricând Patria
o va cere. Români trebuie să aibă încredere
în instituțiile fundamentale ale statului, între
care Armata stă la loc de cinste, și să creadă
în destinul și în forța națiunii noastre.

De Ziua Națională a României, mulțumesc
tuturor cetățenilor acestei țări pentru
încrederea acordată Armatei, le mulțumesc
camarazilor mei pentru profesionalismul de
care dau dovadă în îndeplinirea misiunilor și
îmi felicit călduros pentru rezultatele obținute
atât în pregătirea desfășurată în țară, cât și în
teatrele de operații acolo unde acționează.

Dumnezeu să binecuvănteze poporul
român și Armata României! La mulți ani,
dragi camarazi! La mulți ani, România!

25 OCTOMBRIE, ZIUA ARMATEI ROMÂNIEI

Ziua Armatei României a fost sărbătorită pe 25 octombrie, o zi de referință nu doar pentru cei din sistemul militar, Armata României, dar și pentru întreaga societate. Vă reamintim că la 25 octombrie 1944, militarii Diviziei a 9-a Infanterie eliberau, la Carei, ultima palmă de pământ românesc de sub ocupația horthystă. Această victorie a devenit un simbol pentru actele de eroism ale militarilor români, iar în fiecare an, la 25 octombrie, aniversăm Ziua Armatei Române prin ceremonii militare și religioase cu depuneri de coroane de flori la monumentele eroilor.

Ziua Armatei României a fost sărbătorită și prin arborarea Drapelului Național la toate sediile instituțiilor militare, ridicarea Marelui Pavoaz la bordul navelor militare maritime și fluviale și prin organizarea unor ceremonii militare și activități comemorative în toate garnizoanele din țară, în toate țările în care România are acreditații atașați ai apărării și în teatrele de operații. Statul Major al Forțelor Navale a organizat cu prilejul Zilei Armatei României, ceremonii militare, religioase și depuneri de coroane și jerbe de flori la monumentele eroilor din garnizoanele de marină Constanța, Mangalia, Brăila, Babadag și Tulcea.

La Monumentul închinat eroilor militari români căzuți la datorie din Parcul Tineretului din București, ceremonia s-a desfășurat în prezența șefului statului, Traian Băsescu, și a ministrului Apărării Naționale, Gabriel Oprea. Președintele Traian Băsescu și ministrul Gabriel Oprea au asistat la slujba oficiată de un sobor de preoți militari în memoria militarilor români care și-au pierdut viața în teatrele de operații și au depus coroane de flori. În aceeași zi, președintele Traian Băsescu a înmănat gradele de general și amiral, ofițerilor avansați cu prilejul Zilei Armatei României.

La Constanța ceremonialul militar și religios cu depuneri de coroane s-a desfășurat la Monumentul eroilor români căzuți în cel de-al Doilea Război Mondial din Cimitirul Central. Nu au fost uitați nici scafandrii care și-au pierdut viața în tragedia aviată de la Tuzla, iar în memoria lor colegii de la Centrul de Scafandri și Divizionul Nave Scafandri au depus coroane de flori. (O.B.)

Foto: Cătălin Ourelu, TPA

Foto: Valentin Ciobărcă, TPA

Foto: Olivia Bucloacă

Foto: Daniel Oale

Foto: Olivia Bucloacă

Foto: BIM

Foto: Sc. 325 Log

1 DECEMBRIE ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Joi, 1 decembrie, a fost sărbătorită Ziua Națională a României. Prin hotărârea Marii Adunări Naționale, întrunită la Alba Iulia, în urmă cu 93 de ani, se înfăptuia statul național unitar român. 1 Decembrie 1918 se înscrie, de-atunci, ca un moment hotărâtor în istoria neamului nostru, care a împlinit, pentru totdeauna, năzuința românilor de a trăi liberi, uniți, demni și în bună înțelegere cu vecinii lor. 1 Decembrie este simbolul peren al unității naționale, al reconcilierii și slăvirii eroilor care au luptat pentru reîntregire.

La București, marinarii militari s-au alăturat celorlalte categorii de forțe armate ale țării pentru a participa la parada organizată la Arcul de Triumf. Detașamentele Forțelor Navale au fost constituite din militari ai Batalionului 307 Infanterie Marină, din soldați și gradați voluntari ai Flotei și din studenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. De asemenea, Forțele Navale au participat la paradă cu elicoptere Puma Naval, instalații mobile de lansare și două ambarcațiuni cu echipaje formate din militari ai Secției Scafandri de Luptă și Nave Speciale.

La Constanța manifestările specifice Zilei Naționale s-au desfășurat la monumentul eroilor din Primul Război Mondial din Cimitirul Central. La activități au participat oficialități locale, comandanți de unități, militari activi și în retragere, veterani de război. Manifestări similare s-au desfășurat și în celelalte garnizoane în care Forțele Navale sunt prezente: Babadag, Mangalia, Tulcea și Brăila. (C.O.)

Foto: TPA

Foto: TPA

Foto: Cristian Vlăsceanu

Foto: TPA

Foto: Bădescu M.

Foto: Sc. 325 Log

Foto: BIM

Foto: Cristian Vlăsceanu

Vineri, 9 decembrie, în Portul militar Brăila, a avut loc ceremonia de schimbare a comenzii Serviciului Fluvial și al Divizionului 88 vedete fluviale. În prezența viceamiralului dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale și a contraamiralului de flotilă dr. Alexandru Mîrșu, comandantul Flotei, comandorul Petrică Coman a predat funcția de șef al serviciului fluvial, comandorul Cornel Rogozan. După aproape trei decenii de activitate în cadrul Forțelor Navale fluviale, comandorul Petrică Coman s-a despărțit de Brăila, fiind mutat pe o funcție importantă în cadrul Comandamentului Flotei. De asemenea, comanda Divizionului 88 vedete fluviale a fost încredințată comandorului Aurelian Popoiu.

La început de drum pe noile funcții, le dorim succes celor doi, noi comandanți, pentru a menține nivelul ridicat de pregătire al personalului din componența și din subordinea Serviciului Fluvial din Brăila. (M.E.)

Comandamentul Flotei din Constanța a găzduit pe data de 27 octombrie 2011 ceremonia de decernare a unor distincții militare onorifice unor marinari militari recent întorși din teatrul de operații Afganistan. În prezența comandanților de mari unități și unități, șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul dr. Aurel Popa, în semn de deosebită apreciere pentru modul exemplar în care au executat misiunea în cadrul detașamentului român de forțe speciale din Afganistan, a conferit Emblema de Onoare a Forțelor Navale unui număr de șapte militari - un ofițer, cinci maiștri militari și un caporal. Viceamiralul dr. Aurel Popa a subliniat meritele deosebite, profesionalismul și valoarea de care au dat dovadă pe timpul îndeplinirii misiunii. După decorare, membrii detașamentului au fost felicitați personal de viceamiralul dr. Aurel Popa și de toți comandanții de unități din Forțele Navale Române prezenți la ceremonie. Militarii detașamentului fac parte din Grupul Naval de Forțe pentru Operații Speciale, din subordinea Centrului de Scafandri și s-au întors în țară după o misiune de opt luni. (B.D.)

Foto: Bogdan Dinu

În perioada 25 - 29 noiembrie, nava franceză *Commandant Birot* a efectuat o vizită în portul Constanța, în cadrul unei misiuni în Marea Neagră. Comandantul navei, căpitanul de fregată Thibault Haudos de Possesse a avut amabilitatea să ne ofere informații despre ultimele misiuni executate. Astfel, am aflat că nava a fost angajată în operațiunile navale din largul Libiei în primăvara și toamna anului 2011. După încheierea misiunii, fregata a participat la operația ACTIVE ENDEAVOUR, ocazie cu care a avut misiuni comune cu fregata *Regina Maria*. Oaspeții francezi au fost primiți de comandantul Flotei, contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mîrșu prilej cu care au avut loc discuții protocolare. În cadrul discuțiilor a fost evidențiată buna colaborare între marinele celor două țări, precum și interesul comun în dezvoltarea relațiilor viitoare. Pe timpul escalei, fregatei de supraveghere *Commandant Birot* în portul Constanța, marinarii francezi au participat la ateliere de lucru împreună cu marinarii de pe fregata *Regele Ferdinand*. (C.O.)

Foto: Cristian Vlăsceanu

Vizita șefului Forțelor Navale poloneze în România

Șeful Forțelor Navale poloneze, viceamiralul Tomasz Mathea și șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul dr. Aurel Popa

Text: Căpitan ing. **Cosmin OCHEȘEL**
Foto: **Cristian VLĂSCLEANU**

Miercuri, 16 noiembrie, la Statul Major al Forțelor Navale Române din București, a avut loc vizita unei delegații poloneze conduse de șeful Forțelor Navale poloneze, domnul viceamiral Tomasz Mathea. La sosirea oaspeților aceștia au fost întâmpinați de șeful Statului Major al Forțelor Navale, domnul viceamiral dr. Aurel Popa.

În cadrul discuțiilor au fost abordate aspecte privind buna colaborare între marinele celor două state și au fost identificate noi modalități de colaborare între militarii din forțele navale ale României și Poloniei. De asemenea au fost dezbătute subiecte referitoare la contribuția Forțelor Navale Române în cadrul procesului de creștere a cooperării, încrederii și stabilității în zona Mării Negre precum, și stadiul și evoluția relațiilor bilaterale. În cadrul întrevederii, au fost abordate subiecte privind măsurile necesare pentru creșterea interoperabilității cu forțele navale din țările NATO, participarea la exerciții multinaționale comune, la operația ACTIVE ENDEAVOUR și la operația UNIFIED PROTECTOR.

Agenda vizitei a mai cuprins o întâlnire cu șeful Statului Major General, domnul general-locotenent dr. Ștefan Dănilă. La această activitate delegația poloneză a fost însoțită de contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai, șeful Instrucției și Doctrinei din Statul Major al Forțelor Navale. Vineri, 18 noiembrie, delegația poloneză a fost prezentă în garnizoana Constanța, ocazie cu care au fost vizitate unități din cadrul Forțelor Navale. La Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, oaspeții au fost plăcut impresionați de baza materială și de facilitățile de pregătire oferite de instituție. Tot aici au avut

Convorbiri oficiale ale delegației poloneze cu șeful Statului Major General

Convorbiri oficiale ale delegației poloneze la Statul Major al Forțelor Navale

Family Photo. Delegațiile Forțelor Navale Române și Forțelor Navale Poloneze la finalul discuțiilor oficiale

loc discuții cu comandantul Academiei Navale, domnul comandor prof.univ. dr.ing. Vergil Chițac. Distinși oaspeți au mai vizitat Comandamentul Flotei, aici purtându-se discuții protocolare între șeful Forțelor Navale Poloneze, domnul viceamiral Tomasz Mathea și domnul contraamiral de flotilă dr. Alexandru Mîrșu, comandantul Flotei. Vizitarea fregatei *Regele Ferdinand* și a Navei Școală *Mircea* au stârnit un real interes, membrii delegației manifestându-și curiozitatea în a afla cât mai multe informații despre cele două nave. Pe tot parcursul vizitelor, oficialii polonezi au fost plăcut surprinși de ceea ce au văzut, dar și de ospitalitatea părții române. În contextul colaborării celor două marine, a fost o vizită benefică pentru ambele părți, mai ales prin conturarea unor proiecte comune. (C.O.)

Prin Decretul Prezidențial nr. 995 din 21 octombrie, comandorul dr. Corneliu Bocai, șeful Instrucției și Doctrinei din Statul Major al Forțelor Navale, a fost înaintat la gradul de contraamiral de flotilă.

Prin Decretul Prezidențial nr. 775 din 25 octombrie, comandorul Tiberiu Frățilă, șeful Direcției Informare și relații publice din Ministerul Apărării Naționale, a fost înaintat la gradul de contraamiral de flotilă.

Interviu cu domnul viceamiral dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale

Locotenent-comandor
ing. Mihai EGOROV

Domnule viceamiral, sfârșitul de an reprezintă pentru fiecare un moment de bilanț al activității desfășurate. Cum a fost acest an pentru Statul Major al Forțelor Navale?

Trecerea dintre ani este momentul cel mai firesc pentru o analiză a realizărilor dar în același timp și de identificare a priorităților pentru anul viitor. Pot afirma cu mândrie că Forțele Navale și-au îndeplinit în anul 2011 toate misiunile, dovedind o bună capacitate de planificare, organizare, coordonare și execuție la toate nivelurile.

Contextul actual prin care trece societatea contemporană impune adaptarea sistemului militar naval pentru crearea unui climat de securitate și reducerea amenințărilor de orice fel. Prezența constantă a Forțelor Navale Române în operații de securitate maritimă pe mările și oceanele lumii arată capacitatea noastră de a lucra în mediu multinațional în efortul comun de a promova pacea și stabilitatea fiind în același timp modalitatea cea mai eficientă de ridicare a nivelului de pregătire al marinarilor militari.

Evidențiez în mod special calitatea personalului din Forțele Navale și nivelul de instruire al acestuia, demonstrat atât pe timpul executării misiunilor internaționale din Marea Mediterană (*Unified Protector* și *Active Endeavour*), cât și în cadrul inițiativelor regionale și a exercițiilor naționale. Competența, seriozitatea și rigoarea dovedite pe timpul acestor misiuni au fost constant apreciate de către oficialii NATO și UE, fapt care contribuie activ la sporirea prestigiului României și al Armatei sale.

Care sunt provocările Forțelor Navale Române pentru următoarea perioadă?

O prioritate importantă pentru noi o constituie menținerea nivelului de operaționalizare a forțelor puse la dispoziția NATO și UE, creșterea calității instrucției întregului personal, continuarea procesului de modernizare și înzestrare, pentru a ne onora angajamentele la nivelul alianței și pentru a fi în măsură să contribuim activ la realizarea măsurilor de securitate maritimă regională, prin participarea la inițiative regionale și la operații maritime de securitate.

Pentru anul următor, menționez participarea Forțelor Navale cu o fregată, având la bord un elicopter IAR Puma Naval la Operația *Atalanta*, în largul coastelor Somaliei. Această operație a Uniunii Europene se desfășoară sub mandat ONU, având ca misiuni escortarea navelor comerciale care transportă ajutoare umanitare în cadrul "World Food Program" (Programul Mondial de Hrană), protejarea navelor vulnerabile în zona Golfului Aden și a Oceanului Indian, monitorizarea activității de pescuit în largul

coastelor Somaliei, mai scurt, descurajarea pirateriei navale. Este o misiune nouă încredințată Forțelor Navale și sunt conștienți că profesionalismul și seriozitatea marinarilor noștri vor conduce la îndeplinirea acestora cu succes.

Pe aceeași linie a participării Forțelor Navale la inițiative regionale și la operații maritime de securitate, se înscrie și Operația *Black Sea Harmony*, operație lansată la inițiativa Turciei în anul 2004, la care mai participă Ucraina, Rusia și, în viitorul imediat, celelalte state riverane Mării Negre.

Aș mai dori să menționez activitățile de instruire în comun cu Infanteria Marină SUA, cu US Navy și cu Forțele pentru Operații Speciale ale SUA din Europa și viitoarele exerciții, *Jackal Stone 12*, *Summer Storm Phibex 12* și *Black Sea Rotational Force 12*, prin care se va consolida interoperabilitatea tactică a structurilor noastre și, în același timp, se va intensifica

contribuția Forțelor Navale Române la stabilitatea regională.

Pe plan intern, vom participa, alături de celelalte categorii de forțe, la Exercițiul de comandament *Bicaz 12* și la Exercițiul cu trupe în teren *Litoral 12*, exerciții cuprinse în Planul Anual de Pregătire al Ministerului Apărării Naționale.

Agenda internațională a Forțelor Navale a fost încărcată în acest an. Cum apreciați că s-au derulat misiunile internaționale ale Marinei și care au fost reacțiile partenerilor străini?

Participarea la Operația „*Unified Protector*”, în perioada 22 aprilie-21 iulie 2011 cu fregata *Regele Ferdinand* și doi ofițeri de stat major, ambarcați la nava comandant a grupării, poartă o încărcătură simbolică în planul politico-militar al diplomației navale și exprimă adeziunea deplină a României la valorile fundamentale ale Națiunilor Unite, manifestând solidaritate cu toate națiunile lumii preocupate de evoluțiile critice și de degradarea situației de securitate și umanitare din Africa de Nord, mai ales în Libia.

Misiunea navei românești și a celor doi ofițeri de stat major a fost apreciată pozitiv de către comandantul grupării, fapt confirmat de participarea navei la evenimentele mediatizate de importante trusturi de presă din Europa și SUA. Prin această participare, în premieră pentru Forțele Navale, echipajul fregatei *Regele Ferdinand* a demonstrat profesionalismul său, confirmând în acest fel competența și nivelul înalt de instruire. Experiența și lecțiile învățate acumulate în această misiune vor constitui elemente importante în consolidarea și perfecționarea instruirii echipajelor românești pentru misiunile viitoare.

În perioada august 2010 – august 2011 România a deținut comanda și controlul operațional al Grupului de Cooperare Navală în Marea Neagră, BLACKSEAFOR, prin Statul Major al Forțelor Navale. Obiectivul acestei inițiative, de a contribui

la întărirea stabilității regionale, a prieteniei, a bunelor relații și a înțelegerii reciproce între statele riverane Mării Negre, a fost atins în timpul celor două activări, august 2010 și aprilie 2011. Comanda grupării a fost deținută de fregata *Mărășești*, locul de unde au fost organizate și conduse toate exercițiile de luptă contra minelor, căutare și salvare pe mare, asistență umanitară și protecția mediului. De menționat este faptul că, pentru prima dată de la constituirea BLACKSEAFOR, la inițiativa României, în cadrul instrucției practic – aplicative a echipajelor navelor participante, în portul Constanța s-a executat un exercițiu de instruire prin simulare, activate planificată și organizată de către Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare. Exercițiul a fost apreciat pozitiv de comandanții navelor participante.

De asemenea, tot la inițiativa României, a fost planificat un seminar pe problematica securității la Marea Neagră, la care au participat tineri ofițeri din țările membre. Atitudinea creativă și profesionalismul de care a dat dovadă echipajul fregatei *Mărășești*, precum și modul eficient în care comanda grupării și statul său major au planificat și condus activitățile, au permis acumularea unei experiențe deosebite, benefică pentru tot personalul participant.

Înzestrarea și dotarea Forțelor Navale cu tehnică și armament nou, este un subiect des dezbătut de presă, dar cu siguranță și una din prioritățile conducerii Statului Major al Forțelor Navale. În ce măsură programele strategice și programul de modernizare a fregatelor Tip 22 pot fi considerate de actualitate și se pot derula în condițiile bugetare actuale?

Acțiunile actuale și de perspectivă ale Forțelor Navale sunt direcționate către realizarea unei structuri de forțe profesioniste, capabile să răspundă riscurilor și amenințărilor caracteristice noului mediu de securitate din regiunea Mării Negre și din zonele de interes.

Strategia de dezvoltare și înzestrare a Forțelor Navale pe termen mediu și lung are în vedere programe de achiziții și modernizări a căror finalitate o reprezintă crearea unei structuri echilibrate de capabilități moderne necesare executării unui spectru larg de acțiuni navale, atât independent, cât și împreună cu alte categorii de forțe.

Prioritățile Forțelor Navale sunt focalizate pe programele majore de modernizare a fregatelor tip 22, de înzestrare cu corvete multifuncționale și cu vânătoare de mine, destinate participării la operații în comun cu forțe navale ale statelor membre NATO, fiind necesare pentru îndeplinirea misiunilor cerute Forțelor Navale și de actualitate. În funcție de evoluția pe termen mediu și lung a indicatorilor macroeconomici la nivel național și implicit, a resurselor ce vor fi alocate în viitor, Forțele Navale au în vedere și alte programe de achiziții și modernizări.

Cum puteți caracteriza prezența marinarilor în teatrele de operații?

Referitor la Marea Mediterană, subliniez faptul că am continuat în anul 2011 prezența anuală la Operația NATO *ACTIVE ENDEAVOUR* cu fregata *Regina Maria*, marcând deja cea de-a șaptea participare. Anul viitor vom fi prezenți în Oceanul Indian, la Operația *ATALANTA*, operație a Uniunii Europene sub mandat ONU.

Privind cadrul larg de implicare la aceste operații, pot menționa că obiectivele operaționale rezultate au un efect direct asupra securității și stabilității și asigură dezvoltarea comerțului liber și a activităților economice eficiente în aceste spații maritime de importanță strategică.

Pot afirma că prin participarea constantă și predictibilă la operațiile NATO, UE și ONU dispunem în acest moment de un pachet de capabilități militare navale necesare îndeplinirii angajamentelor asumate, marinarilor români fiind apreciați de către partenerii străini pentru profesionalism și competență.

Domnule viceamiral, ne aflăm aproape de finalul acestui an. Ce mesaj aveți pentru personalul care își desfășoară activitatea în cadrul Forțelor Navale, dar și pentru toți cei care prin natura profesiei și-au legat destinul de întinderile de ape?

Cu prilejul sărbătorilor de iarnă și ale Anului Nou 2012, doresc să mulțumesc marii familii a marinarilor militari pentru contribuția adusă de fiecare la realizarea obiectivelor planificate și a misiunilor încredințate.

Vă doresc tuturor să vă bucurați în pace și armonie cu cei dragi de realizările profesionale și familiale ale anului pe care îl încheiem și să trecem împreună pragul dintre ani sănătoși, cu bucurie în suflet și speranțe de mai bine. La Mulți Ani!

Patrulând prin Mediterana Fregata Regina Maria la operația ACTIVE ENDEAVOUR

Locotenent Vlad-Lucian FILIP
Fregata Regina Maria

În perioada 1-30 noiembrie, fregata Regina Maria a participat la operația ACTIVE ENDEAVOUR. Pe timpul misiunii nava militară românească a executat în Marea Mediterană, misiuni specifice de prevenire și combatere a terorismului și a traficului ilegal, alături de alte nave și forțe aflate sub comandă NATO. Vă prezentăm în paginile următoare cum s-a văzut misiunea fregatei Regina Maria la operația ACTIVE ENDEAVOUR, prin prisma participanților la aceasta.

OAE în date generale

Operația ACTIVE ENDEAVOUR, (OAE) care a sărbătorit pe data de 26 octombrie, 10 ani de la înființare, este o operație de interdicție maritimă în vederea menținerii unei zone de siguranță în Marea Mediterană, în conformitate cu articolul 5 din Tratatul Nord Atlantic. Datorită experienței acumulate în decursul anilor, OAE s-a dezvoltat considerabil. Totuși, „surge operation” rămâne singura parte special dedicată OAE, și este constituită pentru lupta împotriva terorismului maritim din zona Mării Mediterane. Ca navă parteneră, fregata Regina Maria a fost în acest an și la „surge operation” în cadrul grupării navele SNMG-2.

Chiar dacă nava se află la cea de-a treia participare la această misiune, provocarea este reprezentată de faptul că nava are o parte din echipaj tânăr, în plin proces de instruire de către cei cu experiență. Astfel, au fost militarii la prima misiune atât în comanda de marș, în stația radio, în centrul de conducere a luptei, la bucătărie, la compartimentele turbine și diesel generatoare, cât și la grupurile de luptă senzori și armamente.

Viră ancora!

Pe data de 28 octombrie în Portul militar Constanța, a avut loc ceremonia de plecare în misiune a fregatei Regina Maria (F 222)

Comandorul Valentin Iacoblev, comandantul fregatei Regina Maria, raportând „Gata de misiune!”, la plecarea navei la operația ACTIVE ENDEAVOUR

Foto: Bogdan Dinu

la operația ACTIVE ENDEAVOUR care se desfășoară sub comandă NATO în Marea Mediterană. Aceasta a fost cea de-a treia participare a navei, comandată de comandorul Valentin Iacoblev, și a șaptea a Forțelor Navale Române, în cadrul acțiunii de monitorizare a traficului naval și aerian în scopul combaterii traficului ilegal și al amenințărilor navale asimetrice. La ceremonie au participat oficialități militare, reprezentanți ai autorităților locale, veterani, cadre militare în rezervă și în retragere, precum și membri ai familiilor echipajului. Pe lângă viceamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale, la ceremonie a fost prezent și generalul-locotenent dr. Ștefan Dănilă, șeful Statului Major General, care a transmis mesajul ministrului apărării naționale, domnul Gabriel Oprea.

Navigația prin strâmțori

După ce ne-am despărțit de familii și prieteni, fregata Regina Maria a „ridicat ancora” și a luat cap compas portul de dislocare, Souda din insula Creta. Pe data de 29 octombrie, în condiții hidrometeorologice

Monitorizarea traficului prin strâmțori.

neprielnice nava a executat tranzitarea Strâmțorii Bosfor. Acest lucru a fost și mai tensionat, cu cât, din cauza Zilei Naționale a Turciei se închidea traficul în cele două strâmțori, nava fiind nevoită să le tranziteze pe ambele în aceeași zi.

Locotenentul Ionuț Datcu, ofițer de cart: „În opinia mea experiența este o legătură între cunoștințele teoretice, buna practică marinărească și echilibrul interior. De aceea, deciziile luate în anumite momente sunt diferite de la persoană la persoană, dar cu același rezultat, siguranța navigației. Sunt conștient că altfel, în general fără practică, nu poți să evoluezi în niciun domeniu, de aceea, pentru mine orice misiune reprezintă un plus în pregătirea mea. Trecând peste capitolul de teorie ne-am concentrat atenția pe drumul de la intrarea în strâmtoarea Dardanele, atunci când depășeam o navă tanc petrolier și din sensul celălalt al schemei de separare a traficului, un velier, încet, trecea la limita de separare dintre cele două sensuri. Aici, inițial am vrut să încetinesc și să mă încadrez în trafic în pupa tancului, dar analizând mai bine situația am găsit și soluția optimă de trecere în condiții de siguranță. Consider că astfel de momente, mai exact, de echilibru, de bună practică marinărească și teorie stau la baza experienței”.

Locotenentul Vlad-Lucian Filip: „Pentru mine pregătirile de tranzitare a strâmțorii Bosfor mi s-au părut ca un deja-vu, ținând cont că participasem și în anul 2009 cu fregata «Regina Maria» la această misiune, însă când a venit momentul în care responsabilitățile fiecăruia erau menționate, totul s-a schimbat. Astfel, am fost nominalizat să mențin legătura în radiotelefon cu stațiile de raportare și celelalte nave participante la aglomeratul trafic din strâmtoare. Totul a decurs normal până în momentul în care șenalul navigabil s-a aglomerat și am fost nevoiți să depășim alte nave participante la trafic. Pentru mine, atunci a început cu adevărat munca, fiind nevoit inițial să cer permisiunea autorităților locale de supraveghere a traficului din strâmtoare și mai apoi să iau legătura cu navele depășite și să mă

Foto: F222

Pregătirea grupei de boarding la Centrul NMIOTC Souda Bay

asigur că acestea au înțeles intențiile noastre. Moment după moment a trecut și după două ore, am ajuns la finalul tranzitării strâmțorii Bosfor intrând în șenalul navigabil din Marea Marmara”.

Aspirantul Bogdan Iosif: „Până la acest moment lucrurile au decurs într-un ritm destul de alert, cel puțin din punctul meu de vedere. Am plecat din țară, primul serviciu de ofițer de cart, a doua zi dimineață ne aflam deja la intrarea în strâmtoarea Bosfor. Nu a fost în premieră, în anul 2007 mă aflam în același loc, student caporal în practică la bordul NS «Mircea». Dacă atunci m-am lăsat total fascinat de splendoarea Istanbulului, acum lucrurile nu au mai putut merge la fel. Eram pe comanda de marș, cu rol la condiții speciale de navigație. Șenalul navigabil era foarte aglomerat. Ne-am aflat în situația de a depăși, de a fi depășiți de alte nave, de a evita alte nave, toate acestea fiind executate cu precizie de ofițerul de cart și navigator. Tot timpul am încercat să anticipez comenzile la cârmă și mașini, să înțeleg corect manevrele ce se impun în astfel de condiții de navigație; nu peste mult timp va trebui să fac față unei provocări asemănătoare”.

În descurcul nopții și mai apoi a doua zi, nava a traversat arhipelagul grecesc, ca mai apoi, luni, 31 octombrie, să intre în Portul Souda, pentru refacearea capacității de luptă a navei și echipajului. Locotenentul Ionuț Datcu: „Sub îndrumarea atentă a comandantului navei și a navigatorului am efectuat pentru prima dată în carieră pilotajul și manevra de intrare în portul Souda. Cu toate că în astfel de momente emoțiile ar trebui să fie aproape inexistente, am reușit să le stăpânesc și să mă concentrez asupra manevrei. Pot afirma că a fost un câștig pentru mine și un punct de start pentru manevrele viitoare”.

Cursuri la NMIOTC din Souda Bay

După acostarea în portul Souda, nava a fost vizitată de comandantul NMIOTC (Nato Maritime Interdiction Operation Training Centre), comandorul Adrianos Poulios, care împreună cu comandorul Valentin Iacoblev au stabilit un program de cursuri pentru o parte din membrii echipajului.

Cele două echipe de boarding și echipa de comandă din partea bordului, au participat la sediul NMIOTC din Souda la cursuri având ca instructori personal NATO de diferite naționalități, printre care s-a aflat și locotenent-comandorul Adrian Gobjilă, fost ofițer pe fregata Regele Ferdinand. Pentru unii participanți a fost prima participare la un curs sub îndrumarea personalului NATO și au rămas impresionați de profesionalismul cu care acești instructori își fac meseria.

Aspirant Bogdan Iosif: „Este primul curs de acest gen la care am participat. Desfășurându-se pe perioada a trei zile, cursul de MIO Command de la NMIOTC a avut ca scop expunerea viziunii NATO atât asupra elementelor de contraterorism și luptă împotriva pirateriei pe mare, cât și a celorlalte forme de trafic maritim. Cursul a avut două module, unul teoretic în primele două zile, și unul practic în cea de-a treia zi. Modulul practic s-a desfășurat la simulatorul centrului și am fost nevoiți să gestionăm o situație de piraterie pe mare. Consider că am reușit să facem față cu brio și am reacționat corespunzător,

Family Photo la finalul unui modul de pregătire al grupei de boarding la Centrul NMIOTC Souda Bay

Foto: F222

Realimentare pe mare.

Foto: F222

și conform reglementărilor și regulilor NATO. Instructorii au apreciat reacția și modul nostru de acțiune, la situația creată de simulator, ca fiind cele corecte și oportune. Cursul a adus un plus pregătirii profesionale”.

Aspirant Radu Rădulescu: „Train as you fight!” „Aceasta este deviza sub care se desfășoară antrenamentele grupei de boarding la cursurile organizate în cadrul NMOTC. Tot în acest mod m-am antrenat și eu alături de grupa de boarding a fregatei «Regina Maria». Apreciez modulele de pregătire ca fiind foarte utile, abordându-se teme de real interes. S-a urmărit familiarizarea tuturor membrilor grupei de boarding cu posibilele situații reale cu care se pot confrunta în cadrul diferitelor misiuni. Cum o problemă de actualitate o reprezintă pirateria în regiunea Somaliei, am avut oportunitatea să simulăm abordajul unei ambarcațiuni de mici dimensiuni, recuperată chiar dintr-o misiune reală de către o echipă de boarding a unei alte fregate. Cele trei zile de pregătire în baza NMOTC au adus un plus de cunoștințe, aplicabilitate practică și încredere”.

Soldat Maria Adelina Magnea: „Cum nu există marinar care să nu fie implicat în nicio activitate, am și eu îndatoririle mele. Acționez în Centrul de Conducere al Luptei și actualizez continuu situația radar, clasific contactele de suprafață interceptate. Sunt la început de drum în ceea ce privește profesionalismul meu; aparținând acestei „caste” militare de numai patru luni. Inițierea mea a fost făcută de adevărați dascăli, maiștri militari, de la care am avut ce învăța. Noua provocare, de a face parte din echipa de boarding, mi s-a părut inedită. Dacă aș fi fost întrebată în prima zi, dacă voi rezista în continuare, după ce am echipat complet cu vestă antiglonț, vestă de salvare, centură, cască, două arme și am stat astfel îmbrăcată patru ore, aș fi răspuns categoric NU. Dar iată-mă azi, după două luni de când mi s-a pus întrebarea „Vrei?”, iar eu am zis DA. M-a ambiționat ideea de nou, iar curiozitatea m-a împins să merg mai departe pentru a vedea cât pot rezista fizic și psihic. Admiterea în cadrul echipei de boarding a fost dirijată de personalul din cadrul GNFOs. Am pus în practică deplasări complexe, văzute doar în filme și în jocuri, am coborât pentru prima oară pe scara de piscică și mi s-au prelucrat teoretic câteva elemente de legislație, responsabilități MIO, compunere și caracteristici specifice grupe de boarding. Începutul misiunii la care a participat fregata Regina Maria/operația ACTIVE ENDEAVOUR, ne-a dăruit un alt curs de boarding. Astfel, în perioada 1-3 noiembrie la baza NMOTC am parcurs patru teme: boarding sub amenințări multiple, controlul echipajului, deplasare în

siguranță la bordul unei nave suspecte și controlul unei ambarcațiuni de mici dimensiuni”.

Prima patrulare la OAE 2011

Pe data de 3 noiembrie, după ultima zi de curs, nava a plecat în prima patrulare, începând executarea misiunii pentru care s-a pregătit îndelung. Pentru prima patrulare, fregata Regina Maria a fost numită la comanda grupului tactic de supraveghere și monitorizare a traficului maritim.

Încă de la ședința de instruire în vederea ieșirii pe mare, s-a precizat că vor fi condiții hidrometeorologice nefavorabile în raionul de patrulare”. Ulterior, pe navă s-a auzit ordinul: „Pregătiți nava pentru vreme real!” Odată cu manevra de ieșire din Portul Souda, la ordinul comandantului și a comandantului secund, în programul zilnic au fost introduse diferite exerciții pentru a antrena și menține echipajul la un nivel de pregătire cât mai ridicat. Dintre aceste exerciții putem enumera exerciții de stins incendii și vitalitatea navei, de avarii la cârmă și mașini, de om la apă. Toate aceste exerciții au fost permise de membrii echipajului cu entuziasm, comanda navei reușind astfel să își atingă scopul urmărit, adică să facă echipajul să acționeze bine și să fie încrezător în forțele proprii.

Aspirantul Octavian Volintiru: „Fiind prima misiune internațională la care particip sunt bucuros că pot lua parte la o serie de activități în cadrul acestei operații. La navă, sunt ofițer cu controlul avarii și până acum am participat la o serie de exerciții de DC&FF (daamge control și fire fighting) pe mare. Este o activitate foarte importantă pentru siguranța navei, astfel încât la o eventuală avarie apărută trebuie să acționăm rapid și cu exactitate la locul incidentului. Personal, până acum am avut ocazia să studiez mai mult teoretic ceea ce înseamnă DC&FF, iar acum, în cadrul OAE am avut posibilitatea de a vedea acest lucru și din punct de vedere practic, împreună cu specialiștii de la bordul navei, pregătiți în Marea Britanie. Cred că prin participarea la OAE, pregătirea mea ca ofițer de marină va deveni mai bună și sper, pe viitor, să pot participa la cât mai multe misiuni internaționale”.

Pe data de 4 noiembrie nava a ajuns în raionul stabilit, iar ofițerul de cart și cei din tura operativă și-au început munca: cei dinaintă interogând navele care traversează raionul, iar ceilalți menținând tot timpul legătura cu MCC NAPLES și CTF.

Aspirantul Bogdan Iosif: „Prima etapă a misiunii, respectiv șase zile pe mare, pot spune, că a trecut repede. Ne-am obișnuit cu marea

Fregata Regina Maria

Foto: Bogdan Dînu

și ce este mai important, cu cerințele misiunii. Serviciul de ofițer de cart gradual a devenit mai complex și mai interactiv, fiind nevoit din momentul în care am intrat în raionul de patrulare să execut și partea de interogare a navelor ce tranzitau raionul. Am reacționat bine la noile provocări și în perioada următoare sunt încrezător că mă voi descurca la fel de bine”.

Aspirantul Radu Rădulescu: „Serviciul de ofițer principal cu lupta în centrul de conducere al luptei este, așa cum a prevăzut la momentul examenului de admitere, un serviciu cu un grad sporit de responsabilitate. Au trecut doar câteva zile, așadar perioada de adaptare la modul de lucru s-a scurs deja”.

Totuși să nu uităm faptul că nava este un tot unitar și că la bunul mers al lucrurilor conlucrează mai mulți. Astfel cât timp o parte a echipajului navei se ocupă cu deservirea tehnicii și a echipamentelor, cealaltă parte se asigură ca acestea să funcționeze în parametri normali.

MmlII Lucian Fieraru: „Făcând parte dintr-o structură de elită a Marinei Române, Flotila 56 Fregate, unitate implicată activ în misiuni sub mandat NATO și UE, fregata «Regina Maria», împreună cu conotațiile și semnificațiile ce decurg din această entitate, nu poate reprezenta altceva decât un înalt grad de profesionalism, aplicat la nivelul fiecărui echipament sau a fiecărei instalații aflate la bord, o perpetuă provocare coroborată cu efortul participării directe la diferite situații neprevăzute care cer o abordare rapidă, la obiect, Serviciul de luptă senzori și armamente, parte integrantă din totalitatea resurselor umane și materiale aflate la bordul acestei nave, în componența căruia îmi desfășor activitatea, îmi creează de fiecare dată cadrul necesar afirmării profesionale și acumularea experienței, vitale

atunci când situațiile de criză le cer. În concordanță cu consemnul acestui serviciu de luptă, activitatea de bază a unui ajutor de ofițer de mentenanță se traduce prin verificarea compartimentelor și controlul eficient al stării de funcționare a aparatului și tehnicii aflate în responsabilitate. Adțional, ca o urmare firească, continui șirul proceselor de aprofundare a cunoștințelor necesare unei activități desfășurate în deplină siguranță, un factor extrem de important în cadrul unei misiuni de durată”.

Unul din lucrurile importante și care este de menționat este munca depusă de Serviciul Logistic al navei, și din punctul de vedere al pregătirii mesei pentru întreg echipajul navei. Soldat Eugen Lupu: „Ținând cont că sunt membru al echipajului fregatei «Regina Maria» din iulie 2011, încadrat pe funcție de bucătar, este pentru prima dată când particip la operația ACTIVE ENDEAVOUR, fiind unul din membrii tineri ai echipajului. La bucătărie programul începe în jurul orei 04.00 și se termină în jurul orei 23.00, activitățile fiind solicitante din punct de vedere fizic, succedându-se într-un mod alert. Momentul în care sunt mândru de mine și realizez că efortul depus nu a fost în zadar este pentru mine atunci când membrii echipajului servesc masa și sunt mulțumiți de calitatea mâncării”.

Sub comanda SNMG-2

După prima patrulare, au urmat patru zile în portul Souda, timp în care nava și mai ales echipajul și-au refăcut capacitatea operațională. Începând cu data de 9 noiembrie, fregata Regina Maria, a intrat sub comanda SNMG-2, formată din: nava comandant, fregata turcă TGS Orucreis (F245), unde se afla și comandantul marșului, viceamiralul Sinan Azmi Tosun, fregata canadiană HMCS

Patrulare în raionul de operații stabilit

Foto: F222

Identificarea unei nave suspecte

Foto: F222

Misiune de boarding la nava suspectă

Foto: F222

Foto: F222

Locotenent-comandorii Victor Durea, plan apropiat, și Radu Răileanu, în cabina de navigație a fregatei Regina Maria

Vancouver (F331), fregata germană FGS Schleswig Holstein (F216) și fregata franceză FS Commandant Briot (F796). Această grupare, activă din luna iunie a acestui an, se afla în ultima etapă a misiunii sale, partea de patrulare în Marea Mediterană de Est. După cum ne-a spus și comandantul SNMG-2, prezența și faptul că aceste nave militare patrulează în această zonă a Mării Mediterane, au rolul de descuraja activitățile teroriste cum ar fi transportul ilegal de personal, echipamente și materiale.

Timp de două zile, o parte din membrii echipajului au participat la ședințe de planificare la bordul navei comandant a SNMG-2, pentru a stabili în detaliu toate elementele necesare desfășurării în bune condiții ale misiunii. De asemenea, pe data de 10 noiembrie s-a desfășurat și campionatul de fotbal între echipele celor cinci nave. Echipa navei, a ținut piept cu stoicism echipei adverse reușind în final clasarea pe locul al doilea, pierzând la golaveraj în fața echipei germane de fotbal.

Sâmbătă, 12 noiembrie, cele cinci nave din grupare au părăsit portul Souda din Creta în vederea începerii misiunii de monitorizare a traficului maritim. La fel ca și la plecarea spre prima patrulare din timpul acestei misiuni și la această ieșire pe mare vremea a fost nefavorabilă, cu mare de gradul 5 și vânt puternic. După întâlnirea în punctul stabilit, navele au navigat în formația ordonată, spre raioanele de patrulare. Condițiile meteo nefavorabile au pus la încercare ofițerii de cart, aceștia folosindu-se de toată experiența acumulată pentru a menține nava în formația ordonată. La bordul navei totul a decurs conform planului stabilit din port, chiar dacă efectele mării agitate s-au făcut simțite printre membrii echipajului navei.

În decursul zilei următoare navele au părăsit formația, navigând în raioanele prestabilite, unde au executat supravegherea maritimă.

Surpriza a apărut odată cu linișirea mării, când au început și micile nave de pescuit de pe coastă să iasă la pescuit. Nu mare a fost surpriza ofițerilor de cart când au încercat să interogheze navele iar din partea acestora nu primeau răspuns sau cel mult primeau ceva asemănător cu „no english”. Totuși, pe data de 19 noiembrie, o mică ambarcațiune de pescuit a cerut ajutor prin ofițerul de cart pentru a primi apă și hrană. În momentele următoare s-a dat ordin ca armamentul și manevra ambarcațiunii să treacă la post, echipa de boarding să se pregătească iar cei de la logistică să pregătească

Foto: F222

Botez marinăresc la bordul fregatei Regina Maria

un pachet cu apă și hrană pentru echipajul bărcii de pescuit. În tot acest timp, pe comanda de navigație, comanda navei evalua situația în vederea luării unei decizii asupra modului de executare a misiunii. Apropierea de barca de pescuit a decurs conform liniilor stabilite, astfel că după un timp relativ scurt, echipa de boarding a fost la bordul F222 cu misiunea îndeplinită. Odată cu apa și hrana a fost transmis și mesajul că navele NATO participante la OAE sunt „prieteni” și nu „inamici”.

Și pe timpul acestei patrulări nu a fost scăpata din vedere partea de instruire a echipajului, fiecare acționând ca totul să iasă bine și rezultatele exercițiilor să fie cele scontate.

Escală la Aksaz înaintea unei alte patrulări

După 11 zile petrecute pe mare sub comanda SNMG-2, peste 2000 Mm parcurse și multe nave interogate, pe data de 22 noiembrie, fregata Regina Maria a intrat în portul Aksaz din Turcia. Echipajul navei a beneficiat de o bună meritată învoire, putând astfel vizita stațiunea turistică Marmaris, aflată la 16 km de port.

Pe data de 24 noiembrie ne-am întors din nou pe mare. Zilele au trecut repede, deși la bordul navei exercițiile nu încetau nici măcar pentru un moment, și a venit și momentul mult așteptat de către membrii echipajului, ultima intrare în port, înaintea de a merge acasă. Fețele tuturor s-au destins atunci când nava, marți, 29 noiembrie, a luat drum spre portul Souda, unde a acostat a doua zi. Escala a fost scurtă pentru că Ziua Națională a României am sărbătorit-o jumătate în port, jumătate pe mare în drum spre casă. Timpul la fel ca și milele parcurse au trecut repede și astfel că pe 2 și 3 decembrie am străbătut pe rând Strâmtoarele Dardanele, respectiv Bosfor. Sper mirarea tuturor ceața care învăluia Bosforul a dispărut și locul ei a fost luat de o zi însorită, amintindu-ne parcă de primăvară decât de iarnă. Traversarea Mării Negre s-a făcut rapid și pe 4 decembrie, fregata Regina Maria a acostat travers în raionul Agigee, pregătindu-se pentru ceremonia de primire și pentru reîntâlnirea cu cei dragi.

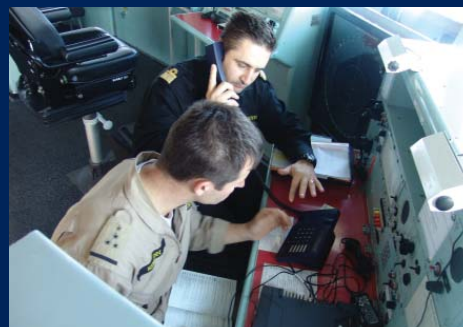
Din nou acasă!

Luni 5 decembrie, în Portul Militar Constanța, a avut loc ceremonia prilejuită de sosirea fregatei Regina Maria din misiunea executată în cadrul operației NATO, ACTIVE ENDEAVOUR.

La activitate au participat șeful Statului Major General, generalul-locotenent dr. Ștefan Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul dr. Aurel Popa, reprezentanți ai autorităților locale, comandanți de unități din Forțele Navale, cadre militare în rezervă și retragere și nu în ultimul rând familiile și prietenii celor 205 marinari din echipajul fregatei.

După acostarea navei și desfășurarea ceremonialului religios oficiat de IPS Teodosie, arhiepiscopul Tomisului, generalul-locotenent dr. Ștefan Dănilă, șeful Statului Major General l-a felicitat pe comandorul Valentin Iacoblev, comandantul navei pentru modul de îndeplinire a misiunii și a transmis apoi mesajul ministrului apărării naționale, domnul Gabriel Oprea.

Ministrul apărării i-a felicitat și le-a mulțumit marinarilor de la bordul fregatei pentru modul în care și-au îndeplinit misiunea. „Dragi camarazi marinari ai echipajului fregatei Regina Maria, Bine ați venit acasă! Vă felicit pentru modul exemplar în care ați îndeplinit această nouă misiune în cadrul operației ACTIVE ENDEAVOR! [...] Ați fost adevărați ambasadori ai imaginii României peste hotare, pe toată perioada în care ați participat la această misiune, investiți pe deplin cu încrederea noastră de a reprezenta cu cinste Patria. Ați purtat peste mări simbolul cel mai de preț al unei țări, Drapelul național, și, prin profesionalismul dovedit, ne-ați dat nouă, celor de acasă, încă un motiv să fim mândri că suntem români. [...] Misiunea dumneavoastră a fost a treia prezentă a fregatei „Regina Maria” și a șaptea participare românească la această operație militară navală a Alianței Nord-Atlantice, prin care țara noastră se manifestă ca un contributor activ și ferm la sporirea securității în regiunea Mării Mediterane. [...] Fiecare dintre cei 205 membri ai echipajului fregatei, ca parte a grupărilor navale NATO constituite, ați acționat prompt și eficient, conform procedurilor stabilite de Componenta Maritimă a Comandamentului Aliat de la Napoli, care asigură conducerea operației, și vă felicit pentru acest lucru. Ați format o echipă adevărată, o familie și ați promovat cu

Aspect din timpul operației ACTIVE ENDEAVOUR

Aspect din timpul operației ACTIVE ENDEAVOUR

succes imaginea Armatei României în cadrul Alianței și în lume. [...] Prin participarea la Operația ACTIVE ENDEAVOUR ați contribuit la menținerea păcii, stabilității și securității într-o regiune strategică, ați exersat proceduri eficiente pentru culegerea și schimbul de informații relevante în cadrul luptei extinse împotriva terorismului internațional și de desfășurare a operațiilor de interdicție maritimă”.

După încheierea ceremonialului militar, reîntâlnirea familiilor cu membrii echipajului fregatei Regina Maria a fost emoționantă. ACTIVE ENDEAVOUR 2011 a fost o misiune reușită pentru fregata Regina Maria și a fost încă o misiune reușită pentru Forțele Navale, o misiune prin care Forțele Navale Române au demonstrat că sunt o structură modernă, capabilă să acționeze pe uscat, pe mare, în aer și sub apă, cu capacități de proiecție în afara Mării Negre, un instrument important al statului român la pace, criză și război.

Generalul-locotenent dr. Ștefan Dănilă, șeful Statului Major General, prezentând mesajul ministrului apărării naționale, Gabriel Oprea, la sosirea navei din misiune

Foto: Cristian Vlăsceanu

Operația ACTIVE ENDEAVOUR 2011 în cifre:
24 zile de marș, 6 zile de staționare în port, 210h55m ore de marș – ziua, 288h05m – noaptea, 4902Mm parcurse, peste 150 de nave interogate.

„Nu au fost momente dificile;
am avut momente pe care le-am putut
gestiona în condiții bune”

Interviu cu domnul comandor VALENTIN IACOBLEV,
comandantul fregatei Regina Maria

- Domnule comandor, cum a fost operația ACTIVE ENDEAVOUR 2011 pentru fregata Regina Maria?

- Misiunile de acest tip, sunt bine venite pentru noi. Este singurul mod real prin care ne putem antrena în ceea ce privește gestionarea și utilizarea procedurilor NATO. A fost o experiență foarte bună pentru noi, am fost în compania navelor din SNMG-2, am putut lucra împreună, am putut să ne vedem, să ne cunoștem, să câpătăm încredere unii în alții, am putut întrebuița acele proceduri prin care ne antrenăm atât la cheu dar și atunci când ieșim pe mare”.

- A fost a treia participare a fregatei Regina Maria la operația ACTIVE ENDEAVOUR. A fost mai greu sau mai ușor față de precedentele?

- N-aș putea spune dacă a fost mai greu sau mai ușor. Pentru mine, care am câteva participări anterioare, mi s-a părut mai ușor. Cu siguranță cei care au participat pentru prima dată la misiune au trăit altfel și vor considera că a fost o misiune destul de dificilă. Cu experiența pe care o avem, spunem că a fost o experiență bună, ne-a oferit posibilitatea să-i antrenăm pe cei tineri, nou veniți. Astăzi avem un standard bun de pregătire, deci a fost o misiune foarte bună. Datorită faptului că echipamentele de la bord și-au dovedit utilitatea, am putut să fim prezenți în toate mediile de acțiune, acolo unde ni s-a cerut pe timpul exercițiului.

- Au fost momente dificile la această misiune?

- Nu aș putea spune că au fost momente dificile; am avut momente pe care le-am gestionat în condiții bune, conform procedurilor și dacă ar fi să enumăr unul, n-aș putea să o fac; toate ni s-au părut normale. Aș vrea să mulțumesc tuturor eșaloanelor care prin contribuția lor au făcut ca această misiune să fie posibilă și să acționăm în condiții de siguranță pe mare, aș vrea să mulțumesc membrilor familiilor pentru susținerea de care ne-am bucurat fiecare dintre noi și aș vrea să mulțumesc echipajului fregatei Regina Maria pentru profesionalismul de care a dat dovadă.

- Cum s-a descurcat echipajul?

- Echipajul s-a descurcat în condiții bune spre foarte bune. Fregata Regina Maria este cumva avantajată, corpul maistrilor militari și al soldaților voluntari fiind în general neschimbat de la începutul activității noastre. Au plecat oameni, dar am rămas puternici din acest punct de vedere, lucru care se vede imediat atât în domeniul instrucției cadrelor nou venite cât și al soldaților nou veniți pentru că acești oameni știu să-i gestioneze în condiții foarte bune și reușesc să obțină un plus de calitate acolo unde e cazul să-l obțină.

Locotenent-comandor ing. Mihai EGOROV

Comandor **Ionel Dan CIOCOIU**
Statul Major al Forțelor Navale

În perioada 19-21 octombrie, s-a desfășurat la Colegiul Naval de Război al SUA din Newport, simpozionul internațional privind puterea maritimă, „ISS 20”. Simpozionul a avut drept scop prezentarea și discutarea modalităților de concretizare a soluțiilor la nivel global identificate de națiunile maritime participante pentru folosirea acestora în scopul creșterii influenței comunității navale internaționale spre satisfacerea intereselor națiunilor și consolidarea unui răspuns adecvat la provocările și amenințările din domeniul maritim.

După cuvântul de bun venit adresat participanților de contraamiralul John Christenson, președintele colegiului de Război al SUA, cuvântul de deschidere al simpozionului a fost rostit de către amiralul Jonathan Greenert, comandantul marinei SUA. Adresându-se delegaților din 115 țări, 74 de comandanți ai marinelor și 22 comandanți ai gărzilor de coastă, foști absolvenți ai colegiului și actuali studenți, amiralul Jonathan Greenert a subliniat nevoia de cooperare, încredere și înțelegere reciprocă la care simpozionul își aduce un aport substanțial. Ca dovadă a importanței deosebite acordată evenimentului, amiralul a prezentat o înregistrare video cu cuvântul Secretarului Apărării al SUA, Leo Panetta, care nu a putut fi prezent, dar a urât succes lucrărilor simpozionului din partea președintelui american Barack Obama evidențiind urgența intensificării cooperării între state în vederea căutării unui răspuns adecvat la provocările globalizării.

Lucrările simpozionului au fost împărțite în trei module: „Provocări la adresa securității maritime – o perspectivă globală”, „Schimbul de informații în domeniul maritim. Analiza simulărilor” și „Securitate maritimă: provocări multiple, parteneriat flexibil”.

Invitatul special în cadrul modului 1, „Provocări la adresa securității maritime – o perspectivă globală”, a fost Stephen Carmel, senior vice președinte al companiei de transport maritim Maersk.

Acesta a susținut prelegerea cu titlul „Globalizare, securitate și prosperitate economică” în care a făcut o trecere în revistă a diferitelor puncte de vedere privind globalizarea. Lucrările modului 1 l-au avut ca moderator pe amiralul Tan Sri Abdul Aziz Jaafar, comandantul marinei malaieziene. În intervențiile lor vorbitorii au prezentat problemele generale legate de piraterie cu o privire specifică spre situația din cornul Africii și tendința de extindere a activităților ilegale, evidențiind tendința de diversificare a acțiunilor pirateresti care au ajuns să provoace daune de circa 12 miliarde de dolari anual comerțului mondial. Au fost reliefate eforturile regionale pentru întărirea cooperării prin schimb de informații, nevoia de sprijin a țărilor din zonă în care autoritatea statală nu mai funcționează, precum și propuneri de soluții: escortarea navelor comerciale, amplasarea de grupe de protecție la bordul acestora, evitarea greșelilor în identificarea navelor pirat precum și inițiative legislative și reguli de angajare. O altă temă de actualitate a fost reprezentată de amenințările la adresa infrastructurii critice în domeniul maritim. Importanța deosebită a platformelor de foraj marin, uzinelor de desalinizare a apei de mare, porturilor și aeroporturilor, transportului aerian sau turismului pentru țări cu resurse reduse de apă sau care au economia bazată pe exploatarea unui singur tip de materie primă cum ar fi petrolul, fac din infrastructura în domeniul maritim și vulnerabilitatea acesteia la acțiunile ilegale sau teroriste o problemă națională.

Pe 20 octombrie, secretarul pentru marină al SUA, Ray Mabus, a avut o prezentare în care a scos în evidență faptul că transporturile maritime constituie o caracteristică a globalizării. Referindu-se la programul naval american vorbitorul a ținut să aducă în atenție faptul că în secolul XXI navele trebuie construite modular, din materiale performante, în acord cu nolle misiuni și provocări la adresa securității maritime, mai rapide și cu echipaj restrâns, capabile să acționeze la litoral, în ape puțin adânci.

În cadrul Modulului 2: „Schimbul de informații în domeniul maritim. Analiza simulărilor”, invitatul special a fost Robert Rubel,

profesor și decan al Colegiului de Război al SUA. Acesta a prezentat delegaților rezultatul simulărilor privitoare la schimbul de informații în domeniul maritim. Simulările au avut loc în luna mai 2010, la ele participând reprezentanții unor națiuni invitate de către marina americană, iar obiectivele urmărite au constat în identificarea modalităților de realizare, determinarea tendințelor, dezvoltarea unui plan de analiză și folosirea unor programe specifice având drept scop proiectarea unei simulări care să producă rezultatele dorite. Lucrările modului 2 l-au avut ca moderator pe amiralul Refiloe Mudimu, comandantul marinei sud-africane. În cadrul lucrărilor au fost prezentate problemele legate de schimbul de informații în domeniul maritim și de eforturile ce se fac pentru crearea condițiilor pentru conectarea inițiativelor regionale deja existente; de asemenea a fost subliniată importanța deosebită a schimbului de informații în combaterea sau chiar interzicerea activităților ilegale. Capabilitățile de răspuns, capacitatea și expertiza trebuie puse în slujba schimbului de informații iar informațiile privind securitatea maritimă trebuie folosite împreună cu cele referitoare atât la activitățile licite cât și la cele ilegale având în vedere capacitatea infractorilor de a camufla activitățile ilegale cu activități legale. Schimbul de informații este esențial pentru

operațiunile de securitate maritimă, instrumentele care pot facilita creșterea interoperabilității fiind schimbul de informații regional, compatibilitatea comunicațiilor, exerciții bilaterale sau cu participare regională; totodată este necesară o cooperare între structurile implicate în domeniul securității maritime, schimbul de informații presupunând coordonarea între diferitele structuri naționale (forțe navale, garda de coastă, poliția de frontieră, comunitatea de informații, etc.) iar răspunsul eficient împotriva activităților ilegale care se continuă la litoral presupune coordonare cu structurile abilitate.

În cadrul grupului regional Marea Mediterană/ Marea Neagră/ Marea Caspică, reprezentanții țărilor din regiune au trecut în revistă inițiativele în domeniul securității maritime în condițiile în care reprezentanții Rusiei nu au fost prezenți. Reprezentantul Turciei, desemnat să prezinte concluziile grupului, a reliefat inițiativele regionale BLACKSEAFOR și BLACK SEA HARMONY ca două instrumente de succes folosite de statele din zonă, deși în măsuri diferite, la creșterea securității în zonă iar existența lor nu reclamă ingerințe ale altor factori internaționali. BLACKSEAFOR a arătat că prin exerciții comune se poate crește interoperabilitatea forțelor participante iar cooperarea navală ajută dar nu elimină problemele schimbului reciproc de informații. Schimbul reciproc de informații

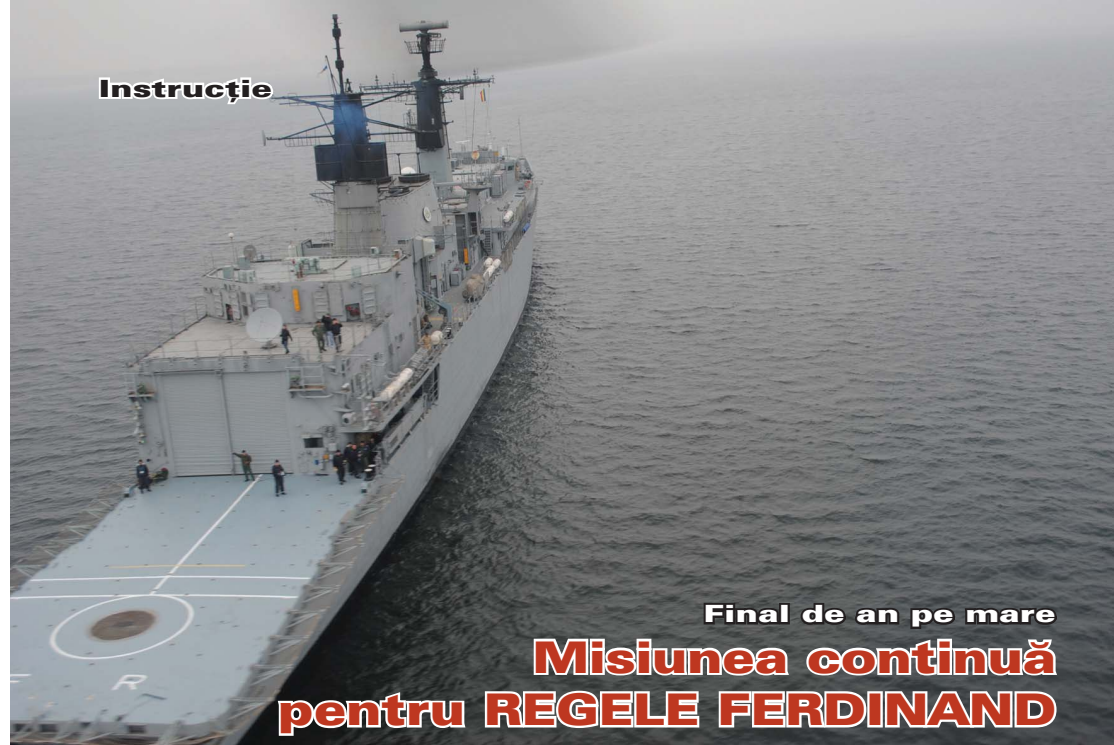

trebuie să își schimbe caracterul de la „nevoia de a ști” la „nevoia de a împărtăși” cu respectarea cerințelor naționale de protecție a informațiilor. În regiune, având în vedere diversitatea de opțiuni politice, strategice și culturale nu se poate aplica regula ce este bună pentru unul este bună pentru toți și trebuie căutate soluții agreeate de toate părțile interesate din regiune.

Pe 21 octombrie, în cadrul modului 3, „Securitate maritimă: provocări multiple, parteneriat flexibil”, invitatul special, dr. Nicholas Eberstadt, membru al Institutului American de Dezvoltare a prezentat tema „Prosperitate în secolul XXI prin parteneriat maritim”, cu o privire de ansamblu asupra evoluției demografice a diferitelor țări și regiuni ale lumii în următoarele două decenii și mai departe până în 2050 și implicațiile acestor evoluții pentru securitatea internațională. Lucrările modului 3 au continuat având ca moderator pe amiralul Edmundo Gonzales Robles, comandantul marinei chiliene. Temele prezentate au vizat problemele legate de încălzirea globală care poate pune probleme deosebite țărilor aflate în zona arctică mai ales prin posibilitatea deschiderii drumului de nord ceea ce ar afecta infrastructura maritimă odată cu scurtarea liniilor de comunicații; problemele cu care diferite state se confruntă în combaterea traficului ilegal de droguri, conclucrarea între țările din

zonă fiind necesară a fi regândită astfel încât să poată fi găsită o soluție care să reducă fenomenul infracțional care migrează în zonă în funcție de măsurile de securitate maritimă luate. O altă temă analizată a fost reprezentată de problemele cu care marina chiliană s-a confruntat pe timpul și după producerea seismului devastator produs în Chile în 2010 și experiența prin care marina japoneză a trecut pe timpul cutremurului și a valului seismic care a afectat Japonia. Participarea la ajutorarea populației concomitent cu refacerea bazelor navale și a infrastructurii naționale și proprii marinei a ridicat probleme uneori insurmontabile care constituie lecții învățate care vor fi folosite pentru crearea unui mecanism de răspuns la dezastru mult mai eficace și flexibil.

Simpozionul internațional privind puterea maritimă, „ISS 20” a constituit un bun prilej pentru cunoașterea problemelor legate de securitatea maritimă în diferite colțuri ale lumii și strategiile adoptate de marinele și gărzile de coastă pentru a face față provocărilor legate de piraterie, terorismul maritim, protecția resurselor și infrastructurii, combaterea activităților ilegale în zona maritimă și litorală adiacentă. Răspunsul la dezastru precum și provocările datorate schimbărilor climatice au constituit elemente de relativă noutate care trebuie evaluate și pentru care trebuie construite strategii maritime viabile. ■

Final de an pe mare Misiunea continuă pentru REGELE FERDINAND

Text: Locotenent-comandor ing. **Mihai EGOROV**
Foto: **Cristian Vlăsceanu**

Fără să exagerăm cu nimic, anul 2011 a fost fără îndoială anul fregatei *Regele Ferdinand*. După participarea cu succes la operația ACTIVE ENDEAVOUR din toamna anului 2010, anul 2011 se anunța unul mai liniștit pentru fregata *Regele Ferdinand*, asta dacă ținem cont doar de succesiunea executării misiunilor internaționale ale fregatelor Tip 22. Escaladarea situației din Libia și decizia CSAT de a trimite trupe în cadrul operației UNIFIED PROTECTOR a făcut ca fregata *Regele Ferdinand* să reprezinte Forțele Navale la această misiune, misiune pe care echipajul navei a îndeplinit-o cu succes. După întoarcerea navei de la operația UNIFIED PROTECTOR, misiunile fregatei au continuat, aceasta fiind angrenată în toate exercițiile naționale organizate de Statul Major al Forțelor Navale.

Ultima decadă a lunii noiembrie a găsit fregata *Regele Ferdinand* din nou pe mare, într-un exercițiu de instrucție desfășurat în comun cu dragorul maritim *Dimitrie Nădăreț* și Nava Maritimă Hidrografică *Căpitan-comandor Alexandru Cătuneanu*. Exercițiile din data de 22 noiembrie, s-au desfășurat pe o ceață groasă, care a îngreunat manevra navelor și a făcut ca atenția personalului din serviciul de cart să fie una sporită.

„Am executat misiuni în comun cu dragorul maritim «Sublocotenent Dimitrie Nădăreț» și nava hidrografică «Căpitan-comandor Alexandru Cătuneanu», navă care a fost evaluată. Împreună cu nava hidrografică «Căpitan-comandor Alexandru Cătuneanu» am desfășurat exerciții specifice de remoraj, de reprovizionare pe mare, căutare și salvare pe mare», ne-a declarat comandorul Mihai Panait, comandantul fregatei *Regele Ferdinand*.

Ceață deasă a solicitat din plin atenția personalului din cart.

Iar exercițiile s-au desfășurat cu precizia unui ceasornic, fiecare membru al echipajului fregatei știind foarte bine ce are de făcut. Și nici nu se putea altfel, ținând cont că numai la ultima misiune internațională la care a participat, operația UNIFIED PROTECTOR, fregata a executat o misiune de salvare reală pe mare și numeroase misiuni reale de realimentare pe mare, astfel încât exercițiile desfășurate la antrenamentul de pe mare au putut părea ca simple. Poate de aceea, calmul a fost caracteristica de bază a acelei zile, un calm aparent însă bazat pe o bună cunoaștere a procedurilor și pe experiență.

Comandorul Mihai Panait: „Azi, poate a părut o zi mai ușoară pentru că și-au pus amprenta cele peste 100 de zile de antrenament pe mare ale echipajului. Antrenamentul pe mare a devenit o rutină, ceea ce este foarte bine, dar nu trebuie să ne lăsăm copleșiți de această rutină ci să încercăm să progresăm permanent. În cadrul exercițiului de astăzi, la pachetul de misiuni

contribuie și Centrul de Încercări în Zbor al Statului Major al Forțelor Aeriene cu un program pilot pentru elicopterele Puma navale. Elicopterul Puma Naval 140 se află la bord, în cadrul programului nostru complex de pregătire”.

Staționarea și mai ales operarea elicopterelor Puma Navale, ambarcate la bordul fregatei constituie un proces complex, la reușita căruia contribuie mai mulți factori, unii dintre ei fiind testați de specialiștii Centrului de Încercări în Zbor al Statului Major al Forțelor Aeriene. De altfel, pregătirea în comun a navei cu elicopterul este una din prioritățile Flotei de Fregate pentru perioada următoare, fiecare ieșire pe mare a fregatelor fiind o bună oportunitate de instruire a personalului Grupului de Elicoptere al Forțelor Navale cu echipajul navei, în diferite condiții.

„Până la finalul anului 2011, chiar dacă ne-am îndeplinit toate misiunile de foc și numărul de zile de antrenament pe mare planificate inițial, vom continua pregătirea cu elicopterele Forțelor Navale și sper să încheiem anul de instrucție 2011 ca fiind cel mai bun an de instrucție

pentru fregata «Regele Ferdinand». Echipajul a acționat astăzi, conform procedurilor standard, la care mă așteptam. Echipajul și nava funcționează din ce în ce mai bine, acest lucru fiind și rodul numărului mare de zile de ieșire pe mare din acest an, la care am participat cu întreg echipajul”, ne-a precizat comandorul Mihai Panait, comandantul fregatei *Regele Ferdinand*.

La final de noiembrie, au fost două zile de antrenament pe mare pentru fregata *Regele Ferdinand*, timp în care „fereastra” de vreme bună prognozată de meteorologii de la Tuzla - unul dintre ei prezenți la bordul navei pe perioada antrenamentului pe mare - a permis decolarea elicopterului Puma Naval 140 și redisolocarea lui pe Tuzla. Chiar dacă aparent, zborul elicopterului de la bordul fregatei poate fi considerată o misiune ușoară, de data aceasta a fost mai dificil, pentru că ceața a fost un factor care a pus sub semnul întrebării operarea sau nu a elicopterului de la bord. Ghidați de pe navă de indicațiile locotenentului Grigoraș M., specialist în meteorologie al Grupului de Elicoptere,

echipajul elicopterului Puma Naval 140 format din locotenent-comandorul Marius Mitric, comandantul Grupului de Elicoptere al Forțelor Navale și căpitanul Iulian Rotaru a executat în siguranță zborul de pe navă pe Tuzla.

Comandorul Mihai Panait, comandantul fregatei *Regele Ferdinand*

Manevra de remoraj între fregata *Regina Maria* și nava *Alexandru Cătuneanu*

Apropierea navelor pentru manevra de remoraj

Exercițiu de realimentare pe mare între fregata *Regina Maria* și nava *Alexandru Cătuneanu*

Elicopterul, cu care am zburat și noi, a intrat apoi în programul de pregătire al paradei de 1 decembrie de la București, acolo unde a mai îndeplinit cu succes o misiune. Antrenați în condițiile reale ale executării unor misiuni internaționale și naționale complexe, echipajul fregatei *Regele Ferdinand* a folosit cu eficiență oportunitatea antrenamentului de pe mare. Cele două zile pe mare la sfârșit de noiembrie vor fi urmate de alte zile de antrenament pe mare în lunile viitoare pentru ca elicopterul și fregata să poată acționa ca un tot unitar, iar fregata să poată utiliza cât mai eficient acest modern vector pe care-l are.

Comandorul Mihai Panait: „Și anul 2012 se anunță foarte încărcat, vrem să menținem nivelul de pregătire la care am ajuns pe timpul operației UNIFIED PROTECTOR astfel încât să facem față tuturor misiunilor pe care le vom primi.” ■

În Marea Neagră, la sfârșit de toamnă,

Foto: Cristian Vlăsceanu

Hidrografie și marinărie la bordul lui CĂTUNEANU

Pe drumul transformării de la remorcher marin saluator la navă maritimă hidrografică

Bogdan DINU

Marți, 22 noiembrie, primele ore ale dimineții. La cheu se află, gata de plecare, *Nava Maritimă Hidrografică* *Căpitan-comandor Alexandru Cătușeanu*, din subordinea Direcției Hidrografice Maritime (în continuare DHM). La pupa navei, legată la cheu, se leagă ușor șalupe hidrografică *Cătușeanu 2* (în dimineața aceasta, dar furtunile și vântul puternic din toamnă abia încheiată, cu valuri mari care treceau de prova navei și chiar dincolo de cheu, peisajul a fost cu totul altul; pe timp de iarnă șalupe este ridicată pe cheu sau în curtea DHM, motivul pentru care încă mai era pe apă a fost necesitatea efectuării suplimentar a unor teste la diferiți senzori și echipamente în perioada respectivă) iar ceva mai încolo, piturată în roșu, nava-soră, civilă, Remorcherul marin saluator *Hercules*. Afirmatia este corectă deoarece înainte de a intra în subordinea DHM, acum șase ani, *NMH Cpt.-cdor. Al. Cătușeanu* a fost vechiul *RMS Hercules* al Forțelor Navale. În septembrie nava a sărbătorit 15 ani de la intrarea în serviciu și, chiar dacă la prima impresie afirmația pare hazardată, are viitorul asigurat ca navă maritimă hidrografică.

Prima oară la bord, noi am ajuns aici pentru o scurtă ieșire pe mare, de o zi, la finalul unui modul intensiv de instrucție și pentru evaluarea pregătirii echipajului de la bord. Ceastă ne înconjoară și facem manevra de plecare pe fondul sunetelor constante ale nautofonelor și sirenelor. Vorba comandantului, căpitan-comandor Rogers Casian, în noiembrie în Marea Neagră ori e ceață ori e vânt. Acum e ceață și, oricum este frig. Primul iese din port, trecând pe lângă noi ca o fantomă dragorul marin Lt. *Dimitrie Nicolescu* (29). Îl urmărim pe un canal dragat de DM 29, în timp ce membrii echipei de la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare (în continuare CISE) observau și evaluau cum acționau membrii echipajului. Spre prânz vremea se încălzește și soarele chiar ne răsfăță puțin. Exercițiile de salvare pe mare, remorcaj sau de transfer de materiale ușoare nu au pus niciun fel de probleme navei sau echipajului mai ales dacă ne gândim că nava a fost și încă este practic, chiar dacă denumirea s-a schimbat, remorcher

maritim saluator. „Ținând cont de faptul că suntem un echipaj mic, avem azi la bord 21 de membri, pot să afirm că astfel de ieșiri pe mare sunt benefice prin acumularea de experiență efectivă care se adaugă la cele trei săptămâni ale modului intensiv de instrucție pe care l-am parcurs. Chiar dacă nu avem, de exemplu, instalații de artilerie la bord, celelalte elemente de instrucție pe parte de instruire marinăresc, de vitalitatea navei se desfășoară ca la orice navă militară. Cred că echipajul s-a situat la un nivel bun și sper să obținem un calificativ bun”, ne-a declarat comandantul navei, căpitan-comandor Rogers Casian. Dar cum aprecierea finală vine de la echipa de la CISE am solicitat și opinia comandorului Dorin Buliga, șeful Secției Instruire și Evaluare de la CISE: „Noi ne-am aflat azi aici pentru a evalua partea acțională în urma parcurgerii unui modul intensiv de instrucție dar pe proceduri specifice clasei de nave remorcher, chiar dacă acum are sau mai exact va avea o destinație hidrografică. Intenția noastră a fost să parcurgem proceduri, în general navigație, marinărie, vitalitate. Activitatea de azi încununează efortul nostru și al echipajului și a fost de bun augur pentru toată lumea deoarece

e ceva deosebit să lucrezi cu o navă remorcher și de aceea am insistat mai mult pe procedura de remorcaj.” Nava a intrat în serviciul Forțelor Navale Române acum 15 ani, în septembrie 1996. Tot de atunci se află pe navă și șeful de echipaj, maistrul militar principal Mircea Barbu, 44 de ani, după ce timp de trei ani a „ucenicit” pe *RMS Grozavu*. „După părerea mea cred că exercițiul a decurs foarte bine, am avut materialele și oamenii pregătiți, au fost instruiți aproximativ 30 de zile de instructorii de la CISE iar părerea noastră, a echipajului este că activitățile s-au desfășurat normal. Sperăm ca după intrarea navei în șantier să se îmbunătățească condițiile de la bord și tehnica să fie pe măsura prezentului.”

Între exerciții am stat de vorbă cu căpitan-comandor Dan Vornicu, șeful Secției hidrografie și oceanografie de la DHM. Împreună cu mai mulți ofițeri s-a aflat la bord pentru a testa și regla o serie de senzori ai aparatului de specialitate, pentru a nu mai menționa faptul că nava se subordonează secției. Și chiar dacă subiectul reportajului este (sau pare a fi) altul tentația de a afla despre realizările (chiar acesta este cuvântul!) și misiunile Secției de hidrografie și oceanografie din ultima vară a fost prea mare. Mai ales că în februarie este și ziua lor și este bine să aflați de pe acum în ce fel s-au derulat misiunile. Și nu e puțin lucru dacă ne gândim că ceea ce s-a făcut în vara aceasta nu s-a făcut în ultimii 40-50 de ani după cum ne spunea cu mândrie căpitan-comandor Dan Vornicu. „Noi mai avem două ambarcațiuni în afară de «Cătușeanu 1 și 2», una de transport persoane, de fapt topografi în Delta

Dunării și încă una, «Hidrografica 3», cu sondă monofascicul și sistem de poziționare cu care am realizat 75% din misiunile din vara aceasta, respectiv brațul Sf.Gheorghe și Sulina (gurile de vărsare în Marea Neagră, lucrare care trebuie finalizată la anul pentru batimetria de 20 de metri). Se adaugă portul Mangalia de la Vama Veche pe pasa de intrare, tot portul și până la coada lacului unde am avut surpriza să dăm peste tot felul de obstacole submerse, care sunt tot atâtea pericole de navigație precum și o porțiune litorală de la Midia la Vadu. Planuri mari avem și pentru anul următor când intenționăm să continuăm de la Mangalia spre nord, zona costieră până la batimetria de 20 de metri. Intenționăm să folosim și nava maritimă hidrografică în aprilie-mai pentru o campanie oceanografică, poate și hidrografică, în care scop vom imbarca la bordul navei toate echipamentele și senzorii de oceanografie achiziționate care în prezent se află la DHM. De exemplu, pentru anul viitor nava are inclus în plan 20 de zile de ieșire pe mare dar lucrurile se vor schimba complet atunci când va fi modernizată. Atunci se vor realiza campanii mari, la solicitare chiar și în misiuni internaționale.”

Dincolo de ieșirea pe mare și pregătirea echipajului - pentru că noi credem că un reportaj nu poate fi separat de context - particular în situația acestei nave este ceea ce putem numi orizontul mare de așteptare. Și, spre deosebire de alte cazuri în care orizontul rămâne la linia orizontului împreună cu speranțele, aici are șanse foarte mari să se materializeze într-o navă maritimă hidrografică modernă pe măsura prestigiului și nevoilor, ca

Aspect din timpul exercițiului de realimentare pe mare între fregata Regina Maria și nava Alexandru Cătușeanu.

Foto: Cristian Vlăsceanu

și al misiunilor Direcției Hidrografice Maritime. Personal am mai abordat subiectul, în mai multe rânduri, ultima oară acum doi ani, în numărul 1 (139) pe 2010, exact cu stadiul în care se afla procesul de modernizare (proiect de la Centrul de Cercetări Științifice pentru Forțele Navale, dotări actuale și de perspectivă, aprobări, resurse financiare și buget). Cine este interesat le poate lectura. În prezent proiectul nu a evoluat semnificativ, în sensul intrării navei în șantier și al modernizării efective dar, paradoxal, are șanse mai mari ca niciodată. Ar fi bine să detaliez aici ce transformări și ce modernizări se vor executa la bord. Astfel, pe lângă echipamentele deja achiziționate la bordul navei sau care se află la DHM sau pe șalupele hidrografice, se va monta un sistem de navigație și comunicații modern, se va amenaja un laborator de hidrografie și oceanografie plus stație de lucru pentru 3-4 operatori complet dotat, cele două șalupe hidrografice se vor afla permanent la bord, urcate sau coborâte cu o nouă macara (cea existentă va fi înlocuită și este un lucru nou față de vechiul proiect), portale în borduri pentru lucrările de oceanografie (dispozitive care permit lansarea senzorilor în apă cu ajutorul vinciurilor). Deja s-au achiziționat un gradiometru, un magnetometru și un dispozitiv pentru măsurarea zgomotului ambiental în apă. Actualul comandant al DHM, comandorul Dr. Adrian Filip s-a gândit, pentru a evita problemele de anul acesta legate de investiții, timp, achiziții, la un contract multianual care să înceapă din 2012 și să poată continua și în 2013. Iată cum încheiam articolul de acum doi ani, citându-l pe comandantul de atunci al DHM: „Cel mai important este să demarăm măcar repararea și modernizarea navei maritime hidrografice. Dacă reușim anul acesta cu mijloacele, cu forțele financiare, umane și cu sprijinul eșaloanelor superioare, pe care l-am avut întotdeauna, să modernizăm nava, înseamnă că am făcut un mare pas înainte.” Adevărul este că ne bucură orice modernizare sau navă nouă care intră în dotarea Forțelor Navale de natură să ducă la îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă de la bord sau care să eficientizeze îndeplinirea misiunilor pe mare, de orice natură ar fi ele. Numai cine nu a fost pe mare pe nava nu poate să înțeleagă o astfel de dorință. Așadar, vom „monitoriza” nava și vă vom informa la timp atunci când se va realiza pasul spre următoarea etapă. ■

Modulul Instrucției Operaționale Avansate la NPR Pescărușul

Text și foto: **OLIVIA BUCIOACĂ**

Și în luna octombrie navele militare și-au continuat instrucția pe mare, chiar dacă vremea a fost într-o continuă schimbare. Pe o mare liniștită în aparență, după mai multe zile de furtună cu vânt puternic și valuri uriașe care au măsurat și 8 m, joi, 20 octombrie, două nave purtătoare de rachete din componența Divizionului Rachete Navale, *Pescărușul* și *Zborul*, au desfășurat în comun, pentru câteva ore, exerciții specifice. Menționăm că nava purtătoare de rachete *Pescărușul* se afla în etapa modulului instrucției operaționale avansate, după ce la sfârșitul lunii septembrie a încheiat modulul instrucției operaționale de bază cu rezultate foarte bune, în urma evaluării la cheu și pe mare de către specialiștii de la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare (CISE).

Pe mare, programul a fost încărcat, timpul a fost scurt, iar exercițiile s-au desfășurat continuu fără pauze. La bordul navei purtătoare de rachete *Pescărușul* comenzile au curs fără încetare la fel ca și activitățile specifice etapei instrucției operaționale avansate, desfășurate împreună cu nava

Instantaneu din comanda de marș a navei purtătoare de rachete *Pescărușul*

purtătoare de rachete *Zborul*, care a jucat rolul de navă asistent: trecerea printr-un șenal dragat, atacul cu racheta, respingerea atacului aviației inamice, exerciții de vitalitate, lupta cu apa și cu focul, căutarea și salvare pe mare, exerciții de remoraj și reprovizionare pe mare. Căpitan-comandorul Laurențiu

Bucur, comandant NPR *Pescărușul*: „Activitățile au decurs foarte bine, ne-a ajutat și marea. Din punctul meu de vedere nava și echipajul sunt pregătite pentru a desfășura toate activitățile pe care ni le-am propus împreună cu reprezentanții CISE și cred că suntem la un nivel bun spre foarte bun la momentul de față”.

Pe parcursul ieșirii pe mare am remarcat un echipaj tânăr, dar ambițios, pregătit să pună în practică cunoștințele acumulate pe parcursul pregătirii teoretice, pentru că o parte dintre ei sunt ofițeri și maiștri care au absolvit Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, respectiv Școala Militară de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu” chiar anul acesta. Dacă cei cu experiență au reușit să-și definească pregătirea, cei mai tineri au încercat să-și îndeplinească noile atribuții cât mai bine. Astfel, un alt obiectiv al ieșirii pe mare l-a reprezentat integrarea celor mai tineri militari în echipajul navei.

Misiunea a fost îndeplinită, deși întotdeauna este loc de mai bine. Căpitan-comandorul Costel Jianu locțiitorul comandantului Divizionului Rachete Navale: „Având în vedere perioada de instrucție intensivă desfășurată anterior în cadrul modulului instrucției operaționale de bază, unde am obținut rezultate bune, și accelerarea instrucției în următoarele săptămâni pentru atingerea baremului de foarte bine în cunoașterea procedurilor, consider că în

Manevra de remoraj între navele purtătoare de rachete *Pescărușul* și *Zborul*, în plan secund

această etapă finală de pregătire pe mare am atins un standard foarte bun. Am desfășurat instrucție intensivă pe procedurile pe care nu am luat foarte bine și vom continua această instrucție, astfel încât la finalul modulului instrucției operaționale avansate să obținem calificativul maxim.”

Pe 27 octombrie, nava purtătoare de rachete *Pescărușul* a ieșit din nou pe mare pentru a fi evaluată de către echipa Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare. Ieșirea pe mare a marcat finalul modulului instrucției operaționale avansate, cu aceleași rezultate foarte bune. ■

Exercițiu de antrenament specific la bordul navei purtătoare de rachete *Pescărușul*

Din nou despre METEOROLOGII DIN AVIAȚIA NAVALĂ

Căpitanul Marius Constantinescu

Despre „meteorologul de serviciu din Aviația Navală”, ați putut citi într-un articol realizat de Bogdan Dinu, apărut în numărul 1 (131) din 2009. Căpitanul Marius Constantinescu, meteorologul de la Tuzla, ne introducea atunci în universul punctului meteorologic al aviației navale.

Au trecut aproape trei ani de atunci și l-am găsit la sfârșitul lui noiembrie pe căpitanul Marius Constantinescu tot la Tuzla, urmărind cu atenție evoluția condițiilor meteo pe timpul zborului elicopterului Puma Naval 140 de la fregata *Regele Ferdinand* la Tuzla. L-am găsit la fel de volubil, la fel de pasionat de ceea ce face; de fapt, pasiunea pentru profesie, pentru lucrul bine făcut ar putea fi calitatea lui definitorie.

Înființat în 2009, centrul meteorologic de la Tuzla a suferit numeroase schimbări în ultimii ani începând cu structura de personal, adaptată acum cerințelor de a furniza prognoze meteo precise – dacă putem afirma că ceva este precis în meteorologie – continuând cu partea de dotare tehnică și cu cea de pregătire a personalului. Personalul a crescut semnificativ din 2009 până în prezent și cel mai important este faptul că pe lângă specialiștii atrași din aviație, au fost formați operatori din maiștrii militari de marină. Formarea lor s-a realizat în cadrul Grupului de Elicoptere de la Tuzla printr-o pregătire centralizată pe o durată de doi ani, finalizată printr-un examen susținut în fața unei comisii de specialiști din cadrul Statului Major al Forțelor Aeriene. A fost un proiect pe care mulți l-au privit cu reticență la început, dar care s-a dovedit a fi la final, unul viabil.

Odată cu încadrarea cu personal specializat a acestui centru a fost introdus, ca o premieră în Forțele Navale, serviciul de tură operativă la centrul de meteorologie. În acest mod, prognozele meteo, pot fi oferite beneficiarilor – elicoptere, nave, SMFN, etc – în orice moment. De calitatea acestor prognoze m-am putut convinge pe 22 noiembrie, când meteorologii au dat în prognoză, un interval de timp limitat în care putea fi folosit elicopterul Puma Naval, ambarcat pe fregata *Regele Ferdinand*, interval de timp care s-a dovedit a fi exact și a putut fi utilizat de elicopter pentru dislocarea pe Tuzla.

Odată cu dezvoltarea centrului meteorologic de la Tuzla, Forțele Navale au două structuri care furnizează prognoze meteo – Centrul de la Tuzla și structura specializată din cadrul Direcției Hidrografice Maritime. Dar despre meteorologii din Forțele Navale, despre calitatea produselor oferite unităților din Forțele Navale, despre colaborarea între cele două structuri vom vorbi într-un număr viitor al revistei. (M.E.)

OAMENII CENTRULUI DE SCAFANDRI

Clipe de viață, amintiri... trăiri...

Cine sunt scafandrii militari?

O întrebare la care nu am căutat niciodată răspuns...

Se spune că vocația își are originea în evenimente petrecute cu mult timp înainte de alegerea meseriei. Chiar și așa, cu siguranță opțiunea pentru performanță, respect și prezența necondiționată a mării mi-au condus pașii spre marină, spre scafandrii militari. Am descoperit între aceștia oameni de excepție, profesioniști desăvârșiți, oameni deprinși să țină în echilibru aritmetica adâncurilor cu rutina operării și întreținerii tehnicii și echipamentelor de care depind.

Îi reprezintă dorința de a fi cei mai buni, tenacitatea și curajul cu care răspund provocărilor, totdeauna gata pentru următoarea încercare. Mereu aceeași, indiferent de nume, se ridică și cad pentru a se ridica din nou. Am cunoscut prin sacrificiul lor rostul unei lumi pentru care noțiunea de camarad devine autentică și pentru care totul pleacă de la o formulare simplă... „Misiune îndeplinită”, suma constantă a eforturilor unei structuri de elită ce nu încetează să-i onoreze pe cei ce au avut privilegiul să o reprezinte.

Cine sunt scafandrii militari? Oameni extraordinari pentru provocări extraordinare!

*Comandor Marian MARIN
Comandanul
Divizionului Nave și Scafandri*

Primii pași sub apă

Cea mai mare parte a persoanelor neinițiate în pătrunderea omului sub apă au tendința de a-și imagina că este suficient ca scafandru să fie alimentat cu aer de la suprafață sau prin intermediul unui aparat autonom de respirat, ca el să se comporte și să evolueze în mediul acvatic la fel ca în mediul terestru.

Situația reală este însă cu totul alta deoarece apa, datorită proprietăților sale fizice, foarte diferite de cele ale aerului, impune scafandruului o adaptare specială la acest nou mediu.

Instruirea scafandrilor cuprinde atât o foarte bună pregătire teoretică, cât și o susținută activitate practică. Pentru admiterea la cursul de brevetare, candidații sunt supuși la anumite probe, printre care examene medicale, teste de aptitudini fizice, testul de barofuncție și toleranță la oxigen. Programul dificil pe care trebuie să îl parcurgă cursanții din momentul intrării în curs și până în momentul în care li se înmânează insigna și brevetul de scafandru poate fi descris în câteva cuvinte „Dacă ar fi ușor, oricine

Pregătire specifică la Cursul de scafandri

ar putea face”, aceasta fiind și deviza sub care s-au antrenat și instruit toate grupele de cursanți, încă de la înființarea Centrului de Scafandri.

Pregătirea fizică în vederea adaptării organismului la mediul acvatic se face sub atenta supraveghere a instructorilor, aceștia devenind indirect „părinți”, învățând cursanții să facă primii pași sub apă. Parcurgerea pas cu pas a modulelor de curs necesită un efort susținut din partea ambelor părți, începând cu ședințe de înot, continuând cu tehnici simple de utilizare a echipamentului de scufundare și în final exerciții complexe de scufundare la diferite adâncimi.

Nu există satisfacție mai mare decât să asiste la transformarea cursanților neinițiați în scafandri profesioniști, să observi înlocuirea gesturilor nesigure cu mișcări precise calculate parcă, de o mână nevăzută.

*Locotenent-comandor
Nicușor CHIRIPUCI – Instructor*

Laboratorul hiperbar - laboratorul vieții

Scufundarea subacvatică la mare adâncime a devenit o necesitate odată cu dezvoltarea exploatarea petrolului din mări și oceane, a cercetării diversității lumii subacvatice, a acțiunilor de studiu și recuperare a epavelor, cucerirea adâncurilor ridicând probleme fiziologice și tehnice cu totul deosebite.

Curajul, antrenamentul și dorința de a deveni scafandru profesionist rămân neputincioase în fața legilor fizice care

limitează înaintarea către adâncimi. De aceea, s-au creat sisteme și tehnologii care să simuleze condițiile din adâncuri care au oferit posibilitatea de a testa capacitățile scafandrilor precum și limitările de natură medicală, funcție de reacțiile organismului uman la presiuni ridicate și la diferite tipuri de amestecuri de gaze respiratorii.

Laboratorul Hiperbar reprezintă puntea de legătură între om și mare, locul unde viitorul scafandru, în urma unui antrenament asiduă, capătă deprinderile necesare pentru a înfrunta condițiile grele de presiune ridicată, caracteristice scufundărilor de mare adâncime. Ca urmare a compresibilității gazelor au loc fenomenele tipice de dizolvare a gazelor respiratorii în țesuturi, cu consecințe variate asupra organismului în funcție de adâncimea de scufundare; sunt bine cunoscute simptomele de „beție la adâncurilor” date de narcoza cu azot, „sindromul nervos al înalțelor presiuni (SNIP)” dat de presiuni parțiale ridicate ale heliului din amestecurile heliox.

Ansamblul de scufundare simulată din Laboratorul Hiperbar oferă posibilitatea testării toxicității oxigenului, narcozei gazelor inerte precum și studiul fazei decompresiei cu toate consecințele derivate din aceasta, legate de viteza de urcare, palierale de staționare și tipurile de amestecuri respiratorii.

În cazul scufundării, apa este natura care se lasă cu greu supusă regulilor impuse de om; ea are adesea reacții, capricii și secrete care au fost cu greu descoperite și controlate cu multă muncă, inteligență, efort și sacrificii.

Scufundarea nu tolerează nici cea mai mică slăbiciune; a trăi într-un mediu ostil

Foto: Bogdan Dinu

Aspect din timpul exercițiului Eurasia Partnership Dive 2011

este o artă care impune vigilența tuturor simțurilor și concentrarea permanentă a echipei de suprafață. Pericolul condimentează fiecare scufundare în parte și fiecare test care duce organismul la limită, face ca echipa să trăiască sentimentul de superioritate prin abilitatea tehnică cu care stăpânește legile naturii.

Pentru a atinge performanțele dorite, scafandrilor care pătrund în Laboratorul Hiperbar le sunt monitorizate permanent, respirația, pulsul, gesturile, transformările de comportament, fapte ce determină ca fiecare să fie așezat pe o scară valorică ce-i permite accesul sub adâncuri.

*P.c.c.ing. Emil AVRAM
P.c.c. Steliana ASMARANDI*

Testele de narcoză cu azot executate în laboratorul hiperbar, necesitate sau obligație

La adâncimi de peste 40-50 m scafandrii care folosesc aer comprimat descriu tulburări psiho-fiziologice care se accentuează proporțional cu creșterea adâncimii și regresează proporțional cu scăderea ei. Afecțiunea este determinată de gazele inerte din amestecul respirator și anume de azot, narcoza fiind descrisă ca „narcoză cu azot” sau „beția adâncurilor”. Nu există tratament specific, simpla revenire la suprafață duce la regresie până la dispariția tulburărilor. Peste adâncimea de 60 m, nu se execută scufundări cu aer comprimat, dat fiind posibilele tulburări de tip narcoză care pot apărea încă de la 35 m.

În acest scop, la începerea cursurilor de brevetare scafandrii la adâncimi de peste 40 m, se susțin așa numitele teste de narcoză care constau în scufundarea în mediu uscat la o adâncime de peste 60 m, staționarea la această adâncime un timp dat urmată de executarea unor probleme simple de matematica (adunare, scădere, înmulțire, împărțire) prin compararea rezultatelor, stabilindu-se nivelul de narcoză pentru fiecare subiect și adâncimea de instalare a acestei stări.

Personal îmi aduc aminte cu plăcere despre primul contact cu „beția adâncurilor”, era prin anul 1992 când executam scufundări de la bordul navei *Emil Racoviță*. Echipa de scafandri executa o scufundare la 65 m cu turela instalației „ULIS IV”, folosind alt gaz

Pregătirea pentru scufundarea în saturatie

Foto: Ștefan Ciocan

Verificarea echipei de scafandri care execută scufundarea în Laboratorul Hiperbar.

respirator decât aerul. Am fost desemnat în echipa de scafandri de intervenție împreună cu răposatul comandor (r) Ion Stanimir, scafandru cu o foarte mare experiență la acea dată, care era întâmplător și șeful meu pe linie tehnică. La un moment dat, baliza care semnaliza începerea urcării către suprafața a turelei a rămas blocată pe paramele metalice ale vinciului de tensiune constantă și s-a ordonat folosirea echipei de scafandri de intervenție pentru eliberarea balizei.

Nava era „păionată” undeva către sud travers de Mangalia, apa era limpede de un verde smarald, vizibilitate de peste 10 m. Am început scufundarea autonomă cu aer comprimat urmărit îndeaproape de șeful meu, am eliberat relativ ușor baliza pe la vreo 32 de m. I. Stanimir, dorind probabil să își testeze subordonatul, mi-a făcut semn să continuăm scufundarea până la adâncimea unde se zărea turela, întrucât avea proiectoarele aprinse. Datorită proiectoarelor amplasate pe turelă și a vizibilității deosebite, de sus se vedea totul ca un modul lunar, iar scafandru iese din turelă părea un astronaut; am verificat profundimetrele care indicau și la mine și la coechipier 60 m, adică limita de scufundare cu aer. I. Stanimir mi-a făcut semn să rămân lângă el, dar parcă împins de un arc interior, m-am desprins de el și am mai coborât încă vreo 4-5 m unde era

turela cu poarta deschisă și ca un peștișor jucăuș, care tocmai zărise o morneală mare, am intrat în turela unde era un alt amestec respirator decât ce respirasem eu din butelii. Noroc cu prezența de spirit a șefului de turelă, maistrul Călin Dumitru, care după ce m-a atenționat de pericol, mi-a „articulat” o labă de scafandru peste vizor, tăindu-mi cheful de aventuri și trezindu-mă la realitate. Am început urcarea cu I. Stanimir și acea senzație de bine, relaxare și frumos a început ușor ușor să dispară.

Mmp. Viorel GIANȚĂU

Primele riscuri în cariera scafandruului

În urmă cu 12 ani am fost numit instructor în cadrul Cursului de Pregătire și Antrenare Scafandri. După 9 ani de activitate ca și scafandru la Grupul EOD, m-am simțit onorat și extrem de încântat. Atunci nu vedeam decât suprafața frumoasă și atrăgătoare a noului loc de muncă. În scurtă vreme aveam să realizez cu adevărat ce înseamnă să fii instructor scafandru. Eram obișnuit să lucrez cu oameni care știau ce au de făcut și înțelegeau foarte bine riscurile pe care și le asumau. Aici am rolul de a transforma un om obișnuit, de pe stradă,

Pregătirea scafandrilor pentru antrenament în Laboratorul Hiperbar

Foto: Ștefan Ciocan

Foto: Ștefan Ciocan

Întrarea scafandrilor pentru antrenament în Laboratorul Hiperbar

Într-un om ce poate să pătrundă sub apă, să-și îndeplinească misiunea și să se întoarcă în siguranță.

Nu a durat mult și am început să am primele provocări. Unul din cursanții purta mustață și nu a vrut să renunțe la ea pe parcursul cursului. Etansarea vizorului pe față nu se mai putea face, până la pătrunderea apei în vizor și mai departe în nas nu mai e este decât un pas. Când am văzut prima dată simptomele înecului, m-am speriat și am avut tendința de a sări după el. Respectivul cursant a avut aceleași reacții patru zile la rând, m-a ajutat foarte mult pentru că în primul rând am început să mă controlez și să reacționez firesc în astfel de situații. La două săptămâni mai târziu am pierdut prima echipă pe mare din cauza schimbării bruste a condițiilor hidrologice. 45 de minute nu știu cum am trecut dar mi-a fost foarte greu. Provocările au continuat.

Într-o noapte am pregătit o echipă pentru deplasare pe busolă pe timp de noapte pe o direcție prestabilită. La aproximativ 5 minute de la începerea scufundării s-a lăsat o ceață extrem de densă și foarte greu ne orientam noi, cei de la suprafață. Aveam niște emoții extrem de puternice. Nu vedeam soluții în situația în care scafandrii ajungeau într-o zonă unde nu ar mai fi reușit să vadă luminile orașului.

Experiența proprie mi-a demonstrat că sub apă toți suntem la fel. Diferențierea o face experiența proprie. Însoteam un cursant la 43 de metri. Când am atins fundul mării mi s-a blocat detentorul, cursantul era în regulă, eu însă nu. A fost o nouă încercare ce m-a făcut să-mi creez propriul mod de abordare a muncii cu viitorii scafandri. Între cursanți și instructori nu își are locul o barieră. Instructorul este cel care îi transmite cursantului pasiunea și dragostea pentru scafandrie și îi impune respectarea cu mare strictețe a regulilor de siguranță în lucrul sub apă.

Noi, cei cu mai multă experiență, avem menirea să transmitem celor mai tineri, înțregul bagaj de cunoștințe, informații și experiențe pe care le-am

strâns de-a lungul carierei noastre cu mare responsabilitate, seriozitate, și, de ce nu, cu multă înțelegere și răbdare.

Mmp. Marian ARFIRE

Din adâncuri, în slujba scafandrilor cursanți

Amprenta asupra carierei mele, și-au pus-o în primul rând cei opt ani petrecuți pe navele de mare adâncime ale Forțelor Navale, *Emil Racoviță* și *Grigore Antipa*.

Au fost ani în care din 365 de zile, 200 de zile eram plecat pe mare la diferite lucrări, cu scufundări până la adâncimea de 58 m ca: montarea unei conducte pe fundul mării ce leagă platforma de foraj cu uscatul, sau montarea unei platforme suport sondă, ori amplasarea construcțiilor destinate extracției (numite „jackets”), dezafectarea căilor navigabile de epave și alte lucrări solicitate.

Erau lucrări extenuante, extrem de complexe, pe marea învolburată, rece și neprietenoasă cu furtuni de gradul 5-6, lucrări pe care nu mai credeam că le vom duce la bun sfârșit, dar de fiecare dată reușeam să terminăm lucrările la timpul stabilit.

Acum am nostalgia acelor vremuri, simt lipsa acelor timpuri, acelor scufundări la platforme de foraj, sub tensiunea și responsabilitatea lucrului bine făcut, a competiției dintre scafandrii tineri și cei cu mai multă experiență. Acele scufundări în care un crepuscul permanent se instala, ștergând din memorie soarele strălucitor de la suprafață, în care distingi cu greutate contururile obiectelor. Cu cât cobori mai mult, este mai frig. Niciodată mai mult de 6-7 grade. Presiunea zdrobitoare a tonelor de apă, stresul, toate acestea pot însemna pentru un neavizat – moartea.

Izolată în acest mediu ostil, undeva pe platforma continentală a Mării Negre, cândva, mi-am desfășurat și eu munca, până la un moment dat, când am fost solicitat de către șeful Laboratorului Hiperbar – colonelul Paul Tabacu și inginerul chimist Vasile Beiu (Dumnezeu să-l odihnească), să contribuie la formarea, pregătirea, antrenarea și chiar întreținerea unor instalații și echipamente complexe de scufundare din Laboratorul Hiperbar.

Acum am satisfacția că sunt printre cei care și-au pus amprenta în a-i călăuzi pe alții în tainele scafandrierii. Scafandrii respiră amestecurile gazoase preparate de mine împreună cu colegii mei, intră în barocameră pentru scufundarea în saturație cu siguranța că noi cei de la suprafață veghem clipă de clipă pentru viața și sănătatea lor.

Mmp. Daniel POPA

„Aselenizare” ... la 60 metri

Întotdeauna, scufundarea cu turela închisă generează sentimente profunde, de entuziasm, atât pentru echipa de suprafață, dar mai ales pentru scafandrii din interiorul turelei. Activitatea debutează cu repartizarea sarcinilor și, ceea ce este

cel mai dificil, alegerea scafandrilor care vor efectua „aselenizarea” la 60 metri, deoarece nu există scafandru care să nu își dorească o călătorie în adâncuri. De ce „aselenizare”? Pentru că liniștea din adâncuri e așa de izbitoare că parcă ai fi pe altă planetă.

Călătoria până la adâncimea de 60 metri nu durează mai mult de 2 minute, dar pentru scafandrii din turela aceasta pare o eternitate. Liniștea din interiorul turelei este perturbată doar de întrebările echipei de la suprafață. Adrenalina aproape că o simți în jurul tău, aceasta atingând punctul culminant la ieșirea din turelă. Odată ieșit afară, ești „izbit” de liniștea profundă din jurul tău, auzindu-ți doar bătăile inimii. După terminarea misiunii, reîntoarcerea în turelă este amănată până în ultimul moment, încercând să exploatezi la maxim clipele de euforie pentru care cei de la suprafață te invidiază.

La ultima activitate, aducerea turelei la suprafață a debutat normal, scafandrii de intervenție erau înăuntru, iar toți tehnicienii de scufundare la posturi. Un strigăt ne-a atras atenția la toți. Instalația a fost oprită pentru a vedea ce s-a întâmplat. Manevrantul cablului portor a observat cum un fir din zbirul metalic al turelei s-a rupt. Acesta fiind în tensiune, s-a strâns lângă rola tractoare a cablului portor, nepermițând ridicarea turelei la suprafață. Pentru remedierea incidentului a fost necesară intervenția tehnicienilor pentru tăierea la suprafață a zbirului metalic, iar scafandrul de intervenție a verificat integritatea cablului portor pe toată lungimea lui, de la suprafață până la turelă. Activitatea de aducere a turelei pe puncte a decurs normal, iar la ieșirea din turelă scafandrii au felicitat echipa tehnică pentru profesionalismul acestora.

Căpitan-comandor Laurențiu COCEA

Amintiri din viața unui scafandru de mare adâncime

Aș putea spune cu certitudine că ceea ce se vizionează în momentul de față pe canalele de specialitate internaționale în legătură cu lucrul scafandrilor în exploatarea petrolului, noi, scafandrii de mare adâncime din Centrul de Scafandri realizăm ca principiu în anii 1985-1991, îndrăznesc să spun în condiții chiar mai grele, având în vedere vizibilitatea din Marea Neagră. M-ați crede?

V-aș povesti despre scufundările de neuitat din Marea Mediterană, Cartagena, Spania, unde am ajuns cu nava *Grigore Antipa*, despre momentele de reculegere ale scafandrilor spanioli (cu care aveam echipe comune) la o Madona naturală aflată într-o peșteră subacvatică, despre stele de mare, flora și fauna multicoloră, turela cu scafandri români la 60 de metri într-o apă de cristal. Spectaculos, nu?

V-aș aduce la cunoștință amănunte despre lucrul scafandrilor noștri în lucrurile de acumulare ale hidrocentralelor din țară:

Foto: Bogdan Dinu

Veluta Maritimă pentru Scafandri Venus

Foto: Bogdan Dinu

Nava de intervenție cu scafandri la mare adâncime Grigore Antipa

Porțile de Fier (Turnu-Severin), Târnița (Cluj), Vidraru, Tura (Prut), Colibița (Bistrița); despre nivelul adrenalinei când în timp ce tăiam cu oxi-arc (flacăra) o platbandă la 30 de metri adâncime în beznă la hidrocentrala Turnu (Vâlcea) mă gândeam că în urmă cu 3-4 ani un coleg scafandru fusese absorbit în amonte, trecut printr-un tunel de supraplin și aruncat semiconștient în aval, în mijlocul Oltului.

Îmi amintesc de colaborarea cu scafandri de mare adâncime americani realizată de-a lungul timpului, de scufundările comune făcute cu tehnica și echipamentele lor impecabile de la bordul navelor de specialitate: *Graple, Mohawk, Grasp, Apache*.

Mă gândesc la prețul plătit ca aceste lucruri să poată fi reproduse, la colegii și prietenii al căror fir al vieții s-a întrerupt în timp ce își practica meseria la adâncime, atât de apropiată încât speram să rememorăm acestea împreună pe o bancă în parc. Superbe cuvintele inginerului Pierre Gagnan, inventatorul detentorului în două trepte, din echipamentul scafandrilor: „*Această MESERIE este cu atât mai periculoasă cu cât știi mai multe despre ea*”.

Pentru cei care m-au crezut sau nu, pot spune că pasiunea este primordială în practicarea acestei meserii. Din acest motiv, precum și pentru frumusețea, spectaculosul, provocarea și ineditul ei, am rămas în Centrul de Scafandri din 1984.

P.c.c. Laurențiu DRĂGOI
scafandru lucrativ de mare adâncime

Riscuri asumate conștient

În activitatea de scufundare riscurile sunt prezente în permanență. De aceea formarea echipelor se face în funcție de afinități, respect, încredere reciprocă și grijă față de partener, venind în întâmpinarea și diminuarea acestora. Căutam tot timpul să luăm în calcul fiecare postură periculoasă și să o evităm, dar sunt și momente în care noi înșine provocăm aceste riscuri conștienți, calculate sau, uneori forțați de anumiți factori externi.

În acest context aș relata o scufundare cu un specific aparte care mi-a schimbat radical modul de ieșire spre suprafață. A fost o ieșire pe mare cu nava *Emil Racoviță*, în anul 1992, pentru montajul unei conducte submarine de deservire a instalațiilor de foraj marin. Eram la bord cu ocazia atestării în cadrul cursului de categoria a II-a, iar atestarea se materializa prin lucrul efectiv la „PETROMAR”.

După o săptămână de muncă și vreme frumoasă a sosit și ultimul tronson de conductă planificată pentru a fi atașată tronsonului deja montat. Remorcherele de deservire a platformelor de foraj au aliniat conducta, au sudat-o pe barjă, în continuarea celei montate și au solicitat serviciile echipelor de scafandri pentru declanșarea flotorilor de transport și așezarea conductei pe poziția finală. A intrat în scufundare o echipă de scafandri care au declanșat seria de flotori (ultima) de pe conducta la care s-a atașat acest ultim tronson sosit iar capătul acestuia s-a scufundat conform tehnologiei de montaj. Eu împreună cu locotenent-comandorul Dan Pața am rămas singura echipă ce nu executase a doua scufundare în ziua respectivă, motiv pentru care

Antrenament specific cu turela de scufundare până la 120 m adâncime

Foto: Bogdan Dinu

ne-am echipat și am mers să declanșăm ultima serie de flotori, pentru a poziționa pe fund ultimul tronson de conductă. Presiunea era mare pe umerii noștri pentru că eram ultima echipă disponibilă, lucrarea se termina și plecam acasă după o săptămână de scufundări și nimeni nu dorea să prelungească ieșirea cu încă o zi.

De obicei verificarea cheilor de pe declanșatoare revenea personalului „PETROMAR” și cunoscând acest fapt, am intrat în scufundare cu baliza de ieșire după noi, pe fund real de 54 m, flotorul dublu cap de serie situându-se la 49 m. Am balizat conducta, am declanșat, dar flotorul a ieșit la suprafață fără însă să deblocheze întreaga serie cum era de așteptat și să plece unul după altul în lanț. Am desfăcut baliza, am mers la următorul flotor, am asigurat baliza, am verificat cauza nefuncționării sistemului și am descoperit că nu avea montată cheia declanșatorului, am declanșat și s-a repetat povestea de la primul. Stupoare! Față în față cu coechipierul meu verificăm adâncimea, timpul de fund și rezerva de gaz respirator. Toate în regulă, dacă plecam atunci rezerva de gaz respirator ne permitea o ieșire ușoară cu palierile de decompresie aferente și în cea mai mare siguranță – dar altă echipă nu mai era disponibilă și trebuia trebuia terminată atunci.

Am riscat, conștienți fiind de faptul că trebuie să ieșim liber, fără paliere de decompresie, aceasta urmând să o executăm la suprafață în cheson. Ne-am hotărât să terminăm și pentru a câștiga timp nu ne-am încurcat cu baliza de ieșire, am lăsat-o acolo, ne-am deplasat la al treilea flotor și am declanșat. Imediat am simțit cum ne fuge conducta dintre genunchi! În întunericul fosforescent și liniștea profundă a adâncului auzeam zgometul specific al flotorilor care plecau spre suprafață, trași parcă de o mână urlăușă într-o baie de spumă și apă învolburată. Am rămas „suspendați” fără niciun reper și doar presiunea apei ne-a dat de înțeles că suntem în coborâre. Ne-am prins de chingile de la butelii față în față, am introdus gaz în veste de salvare și am început urcarea – la început mai lent apoi din ce în ce mai repede, urcare

pe care am controlat-o până aproape de suprafață.

Ultimii metri au fost la limita maximă de urcare, așa că ne-am gândit doar la o decompresie la suprafață. Ghinion însă! După ce ne-a lăsat barca de intervenție la bordul navei și până ne-am dezechipat apăruse simptomele unui „beend” la genunchiul stâng de toată „frumusețea”! Chesonul de recompresie fiind pregătit din timp pentru asemenea situații ne-am îndreptat spre el. Nici nu am apucat să închidem poarta etanșă și intensitatea durerii m-a făcut să urlu, parcă cineva ar fi înfipt un cuiț sub rotulă și încercă să o smulgă de acolo – acest semnal grăbind procedurile de presurizare și tratament. Am rămas cu partenerul meu de scufundare aproximativ 6 ore sub tratament în chesonul de decompresie, timp în care personalul specializat și cu atribuții clare și-au îndeplinit sarcinile cu un înalt profesionalism. Și astăzi le mulțumesc, atunci când ne mai întâlnim și

vreme, *Marte* luptând să doboare detestatul jug al timpului. Șapte oameni, șase din echipaj și un scafandru, toți tineri, cruzi, toți cu mintea și trupul avide de cunoaștere, călăuziți de gândul întoarcerii acasă.

Vântul se întehi și mai mult și nava se balansa. Naviga cu motoarele la minim, doar cât să guverneze. Dar chiar și așa curenții și vijelia o purtau spre orizontul din ce în ce mai întunecat.

Atâtea lucruri înfăptuite. Da. Dar și atâtea sacrificii ca să le dobândești.

Gustă și adulmecă din nou vântul, însă nu se simțea niciun semn de liniște. Cercetă marea mohorată și mănoasă. Niciun fir de algă sau pată de culoare care să-i vestească tărmul. Își forță ochii să verifice drumul compas și mintea să calculeze poziția pentru navă. Odată punctul înscris în hartă, va fi în siguranță pe acest petec de apă. Departe, la tribord, apăru creasta unei torpile de exercițiu, era timpul să înceapă misiunea: ...scafandri la apă.

Locotenent-comandor Laurențiu MOCANU

Scafandri militari înaintea unor salturi din elicopter

Salturi libere din elicopter

încerc să păstrez acel spirit de grup, acea coeziune fantastică dintre oamenii puși în fața neprevăzutului și care vin unii în ajutorul altora necondiționat.

„A învăța din greșelile altora este o calitate, a nu învăța din greșelile tale este o prostie!”

Mmp. Corneliu GAVRIL

Nava torpiloare și comandantul ei

Era „căpitanul” și era singur pe punte, în afară de marinarul de veghe la provă, care se ghemuie sub vânt, scrutând marea din față.

Nava se înclină sub o rafală bruscă și el se prinsese de brațul scaunului fixat pe comandă, lângă timonă, până ce nava se redresă, cutremurându-se din toate încheieturile. Se numea *Marte*, navă militară, înarmată, două mitraliere, două tuburi lanstorpile, printre ultimele supraviețuitoare din clasa sa. Primele nave torpiloare care izbutiseră să destrame taina mării își încheiaseră misiunea de ceva

Marea nu-i iartă pe nepricepuți

După o perioadă de pregătire, teoretică și practică, antrenamente și binențeles, o testare teimeinică, a sosit momentul mult așteptat – prima ieșire pe mare în calitate de comandant al Vedetei Maritime pentru Scafandri *Satum*.

Prima înfruntare directă din care am ieșit învingător, deoarece știam foarte bine că *marea nu-i iartă pe nepricepuți*.

Aspectul marinăresc al navei, atitudinea admirabilă a echipajului, au contribuit decisiv la întărirea încrederii în forțele și cunoștințele mele de specialitate. La tărm, marea părea prietenoasă și totul a mers ca un ceas elevețian. Doar, ieșeam pe mare la asigurarea activităților de scufundare E.O.D. Activitățile sunt deosebit de periculoase și necesită o sincronizare perfectă între navă și scafandri. În plus la bord se afla și comandantul meu, iar eu eram hotărât să demonstrez încă de la prima ieșire pe mare că merit să îndeplinesc funcția de comandant de navă.

Cu cât ne-am îndepărtat de tărm, marea devenea tot mai agitată, deranjată

parcă de siajul și zgomotul motoarelor navei. Atunci am realizat că fără experiență, seriozitate și numeroase sfaturi adunate de la „bătrânii lupi de mare” nu poți aduce înapoi la tărm în siguranță nava și echipajul. Cu ajutorul cunoștințelor despre manevra navei, experiența timonierului și a motoarelor am reușit să nu vărsăm „cafeaua comandantului”, proba prin care trece orice comandant de navă. În ciuda valurilor și a vântului care loveau bordajul cu furie, am finalizat misiunea cu succes și am luat drumul care ducea la intrarea în port.

Manevra de acostare s-a executat perfect și după momentul opririi motoarelor principale am adunat echipajul navei. Le-am mulțumit pentru sprijinul acordat și pentru modul exemplar în care și-au îndeplinit atribuțiile, dar am rămas surprins când unul dintre cei mai „bătrâni” din echipaj mi-a raportat că: Trebuie să ne pregătim în permanență pentru că „*marea nu-i iartă pe nepricepuți*”.

Locotenent-comandor Mugur CRÂNGĂȘU

Membru al echipei GNFOs

se desfășoară la mare distanță de casă, unele în condiții de izolare și acest lucru implică din partea militarilor multe sacrificii. Scufundarea la fluviu constituie o adevărată provocare datorită caracteristicilor pe care le are o scufundare într-o apă cu curenți puternici, unde vizibilitatea se apropie de zero, iar obstacolele naturale sunt practic pretutindeni.

Căpitan Bogdan VOINESCU

EOD – salvarea de vieți omenеști în urma neutralizării dispozitivelor explozive

Este o meserie deosebit de dificilă și complexă. Nu oricine poate să coboare în adâncul mării până la 60 de metri, cu aparate de respirat speciale, ca să caute dispozitive explozive, să le dezamorseze sau să le distrugă. Din 1998 și până în prezent am intervenit în cinci cazuri reale, cinci mine din cel de-Al Doilea Război Mondial, care, din diferite motive, au rămas neexplodate sub apă. Una dintre ele era agățată de plasa unui pescador - 200 de kilograme de exploziv, din care numai 100 de grame te pot omorî după o singură mișcare greșită. În aceste momente celebra întrebare din filmele de acțiune „Firul roșu sau firul albastru?” capătă pentru scafandrii EOD o consistență dramatic de reală. Am eliberat mina din plasă în timp ce pescadorul era în mișcare. Pericolul a fost de două ori mai mare. În mod normal, în apă nimic nu este stabil. Curenții mișcă dispozitivul explozibil, iar scafandru nu are niciun punct de sprijin. În acest caz, deplasarea pescadorului mi-a îngreunat munca, dar totul s-a terminat cu bine. Salvarea vieților omenеști, este după părerea mea, cel mai plăcut sentiment din lume. Zămbetul oamenilor care s-au aflat în pericol și care se întorc sănătoși la familiile lor, datorită ție, nu se poate compara cu nimic.

Căpitan-comandor Adrian ONȚICĂ

Singurătatea luptătorului din umbră

In memoriam, aspirant post-mortem Florin Cișmașu

M-am întrebat deseori ce mă atrage atât de mult la meseria asta, de ce rămân în urmă numai amintirile frumoase. Rememorez dipele petrecute pe perioada cât m-am format ca și luptător în forțele speciale navale și așa lua-o oricând de la capăt cu același entuziasm ca și la început.

.....trezirea la ora 04.30. Nu am timp de leneveală în pat, nu-mi permit. În 10 minute trebuie să fiu spălat, îmbrăcat în ținută sportivă, bidonul de 4 litri cu apă pregătit. Mă așteaptă o zi plină. Ca de altfel toate cele 95 de zile. Ziua începe cu 2 ore de pregătire fizică intensă. Ne adunăm toți în așteptarea instructorilor. Suntem încă adormiți, puțin înfricoșați de ce ne așteaptă în ziua respectivă.

Foto: Bogdan Dinu

Exercițiu de Fast Roping, al scafandrilor GNFOs, de la bordul elicopterului Puma Naval 141 pe tregata *Regele Ferdinand*

Aceaștia sosesc bine dispuși, încearcă să facă câteva glume pe care nu prea le gustăm dar zămbim politicoși.

Astăzi avem o zi ușoară. „EASY DAY” (urăsc sloganul ăsta, orice este „EASY DAY” pentru ei). Avem pe cineva cu probleme medicale? Plecăm în alergare 9 km. Instructorii stabilesc ritmul, nu trebuie să depășești pe cel cu lumina verde, nu trebuie să rămâi în spatele celui cu lumina roșie. Încerc să fiu undeva la mijlocul grupului. Sunt încă adormit, dar trebuie să fiu în formă. Picioarele îmi aleargă singure. Încep să mă gândesc acasă, la familie, la fetița mea și din când în când mai trag cu ochiul să nu rămân în spate. Nu îmi permit să fac pregătire suplimentară. Transpir din ce în ce mai mult, umiditatea este groznică, picioarele încep să nu te mai asculte, ritmul este prea rapid. Sunt fizic acolo, dar sunt singur în gânduri. Trebuie să termin cursa asta în pluton. Trag de mine și reușesc. Avem pauză de hidratare în timp

ce mergem. Beau 4 litri de apă până în ora 07⁰⁰. Facem seturi de exerciții complexe cu flotări, tracțiuni, ridicări în mâini și toate încercările posibile pe care le născoccoște mintea umană pentru a-ți împinge limitele. Sunt extenuat după două ore neîntrerupte. Avem 15 minute pentru masa de dimineață. Alerg spre sala cu mese pentru a câștiga timp împreună cu buddy-teamul meu. Nu avem voie să ne despărțim, dacă se întâmplă asta echipa respectivă trebuie să poarte peste tot un lanț de ancoră de 80 de kg exceptând sala cu mese. Mânânc rapid și mă gândesc oare ce ne așteaptă astăzi. Urmează partea cea mai dificilă a zilei, 4 ore de bazin. Sună frumos, nu-i așa?

Nu este frumos, instructorii ne așteaptă de la intrare și ne stropesc cu apă rece. Avem 3 minute să fim uzi complet înainte să intrăm în apă. Mă arunc pe jos și câștig timp udându-mă în bălțile formate pe jos. Ce este cel mai dificil este că nu ai nici cel mai mic moment de pauză pe perioada a 4 ore. Bazinul este descoperit, apa are 15 grade, sunt în tricou și pantaloni scurți strâns pe corp. Începem cu înot cu centura de 10 kg, suntem 40 de cursanți care ne învârtim în jurul bazinului, în așa zisul înot de luptă, o mână în față, corpul scufundat aproape complet în apă, labe în picioare, centura cu greutate la mijloc, cealaltă mână pe lângă corp. Încerc să îmi mențin un ritm ca să nu intru în găfăială, reușesc dar simt că altul vine peste mine din spate și mă bagă la fund. O iau de la capăt cu ritmul. Instructorii îmi fac semn că am greșit. Durează o oră totul. Începem cu apneea dinamică. Ne aliniem de-a lungul bazinului și traversăm bazinul de-a latul prin înot pe sub apă cu mici pauze la capăt. Apa este clară și celălalt capăt pare aproape dar încep să găfăi din ce în ce mai mult. Azi avem 20 de traversări cu pauze cât mai mult aer să-mi intre în plămâni. Facem bobbing cu 30 de kilograme, cu labele în picioare, ne lăsăm pe fundul bazinului, ne arcuim și ne ridicăm brusc pentru a

Scafandri GNFOs la finalul antrenamentului

inspira. După 2 minute corpul începe să cedeze, sunt singur și am nevoie de aer! Trebuie să ne scoatem și câte o labă și să ne sincronizăm spre final.

Gata, au trecut cele 4 ore! Sunt extenuat dar și fericit. Repede la masă, urmează partea cea mai frumoasă, o oră de teorie. Trebuie să fim atenți dar câteodată gândurile mi-o iau razna, mă simt singur și mă gândesc acasă. Oboseala își spune cuvântul și ochii mi se închid. Mă trezesc speriat după câteva minute, nu vreau să fac pregătire suplimentară seara, mă ridic, mă duc în spatele clasei și mă izbesc încet cu capul de o buturugă de lemn special destinată. Mă ajută.

Urmează partea de înot și scufundare în mare. Ne echipăm rapid încercând să nu facem greșeli. Nu reușim mereu. Astăzi ne-au pus să mergem în 4 labe cu buteliile de 35 de kg în spate pe o distanță de 200 de metri. Încerc să mă gândesc la altceva, să înving durerea dar brațele îmi cedează. Cad în praf, mă ridic în mâini și merg mai departe. Sunt singur în praf dar strâng din dinți. Reușesc!

Înot în uniformă, cu labe în picioare, vestă, centură cu lesturi și cuțit la brâu. Deplasare cu înot tactic. Îmi intră un firicel de apă sărată în vizor dar nu-mi permit să întrerup deplasarea. Mă ustură ochii, brațele îmi sunt amorțite dar trebuie să vin în barem. Azi avem doar 3 km de înot. Încep să mă gândesc iar acasă, sunt singur și vreau să stau și eu într-un pat cald. Dau din picioare din ce în ce mai repede, cureaua mă roade până la sânge dar mă simt mai bine. Târâmul este aproape. Ies șiroid și intrăm în dușul cu apă rece cu tot echipamentul. Îmi doresc să fumez o țigară dar nu-mi permit. Nu aș mai putea face față tuturor solicitărilor fizice.

Ajungem seara la barăcile de dormit. Am o cană cu cafea și îmi permit o țigară. Singura. Trag încet din țigară, stau turcește pe iarbă și mă gândesc acasă. Sunt singur dar acum sunt fericit. A mai trecut o zi și nu am abandonat. Ce mă așteaptă oare mâine?

Sunt singur...

Căpitan-comandor Adrian LUPAȘCU

Insertia scafandrilor de luptă la bordul navei Midia

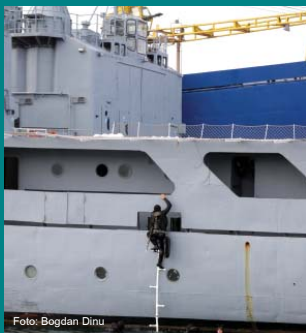

Foto: Bogdan Dinu

Centrul de scafandri furnizor de formare profesională pentru calificarea scafandru

Este cunoscut faptul că Centrul de Scafandri funcționează ca unitate militară bugetară, dar în același timp și ca organ unic de brevetare a scafandrilor, de autorizare și inspectare a activităților subacvatice cu scafandri, în conformitate cu Hotărârea de guvern nr.350 din 1993 privind pregătirea, antrenarea, perfecționarea pregătirii și brevetarea scafandrilor. Ceea ce este nou este faptul că începând cu acest an, 2011, Centrul de Scafandri a fost autorizat de către comisia județeană a Consiliului Național al Calificărilor și Formării Profesionale a Adulților ca furnizor de formare profesională pentru calificarea scafandru. Cursul pentru obținerea acestei calificări este programat să se desfășoare în perioada 30 ianuarie – 15 iunie 2012. Metodologia de admitere și multe alte informații sunt disponibile și pe website-ul instituției la adresa www.centruldescafandri.ro.

„Elementul nou pe care îl aduce acest curs de calificare scafandru este faptul că la terminarea lui absolvenții primesc un certificat de calificare scafandru cu antetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale dar și al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și sportului. Acest certificat, cu apostilare de la autoritățile locale este valabil în Uniunea Europeană. Grupa minimă trebuie să fie formată din 10 cursanți și din maxim 15. Cursul este structurat pe mai multe module, durează 20 de săptămâni și fiind un curs cu recunoaștere internațională este adaptat legislației în domeniu în sensul că va cuprinde 720 de ore de pregătire. Pe lângă tipurile de calificări de scafandru (scafandru lucrător subacvatic,

Antrenament specific de scufundare.

scafandru greu, scafandru salvator) noi putem școlariza și personalul de asigurare a scufundărilor de la suprafață respectiv, șeful de scufundare, operator barocameră și tehnician de scufundare,” ne-a declarat locotenent-comandorul Nicușor Chiripuci, instructor principal la Școala de Scafandri care funcționează în cadrul Centrului de Scafandri. Chiar dacă costul unui asemenea curs poate părea mare pentru unii dintre noi în actuala perioadă (este vorba de aproximativ 12.000 de RON), trebuie să precizăm că suma este inferioară unui curs similar din alte țări, că oferta se adresează nu doar persoanelor fizice ci și firmelor din domeniu, că brevetul este recunoscut în toată Uniunea Europeană, iar ulterior beneficiile unei astfel de profesii, inclusiv cele financiare, sunt semnificative. Dacă sunteți interesați nu rămâneți decât să vă înscrieți, să treceți testele medicale și eventual, să finalizați și cursul deoarece, așa cum este și deviza scafandrilor din Forțele Navale, „dacă ar fi ușor oricine ar putea să o facă”. (B.D.)

EXERCİȚIU DE STINGEREA INCENDIULUI LA DIVIZIUNUL 50 CORVETE MANGALIA

Scenariu dinamic, complex și realist pentru verificarea modului de intervenție împotriva incendiilor în cooperare cu ISU Dobrogea

Text și foto: **Bogdan DINU**

Un avion de mici dimensiuni aflat în zbor deasupra Portului Militar Mangalia a luat foc, iar pilotul se catapulsează. Bucăți din avionul explodat au căzut pe puntea etalon a corvetei Amiral Petre Bărbuneanu (260) și au provocat un incendiu. Grupa de vitalitate a navei acționează pentru stingerea acestuia, dar incendiul se extinde și este solicitată intervenția navei de salvare-avarii a Divizionului Nave Auxiliare. La scurt timp apare un al doilea incendiu la pupa navei și, mai apoi la unul din pavilioanele clădirii și la vegetația din jur. Sunt doi răniți și se pune în aplicare „Planul de intervenție și cooperare în caz de incendiu la obiectivele militare din garnizoana Mangalia”, dar și „Planul de cooperare cu Inspectoratul pentru Situații de Urgență Dobrogea Secția Pompieri Mangalia”. Apar ambulanțe, mașini de intervenție SMURD și autospeciale. Incendiile sunt lichidate, iar răniții sunt transportați la spital.

Intervenția echipei specializate de la bordul navei pentru lupta cu focul

și implicarea pentru salvarea victimelor rezultate ca urmare a evenimentului produs. Concluziile mele sunt bune și foarte bune, cooperarea a fost deosebită, s-a intervenit operativ și eficient pentru localizarea și stingerea incendiului respectiv, precum și pentru salvarea victimelor. Putem aprecia că atât forțele noastre, cât și cele ale Ministerului Apărării Naționale își pot desfășura activitatea în condiții excepționale. Specificul structurilor navale generează anumite situații care sunt necesare a fi cunoscute, inclusiv structurilor noastre.”

Exercițiul, chiar dacă se desfășoară anual, are un rol important în verificarea modului de acțiune a formațiunilor militare de intervenție împotriva incendiilor și colaborarea cu serviciile, am putea spune profesioniste, respectiv structurile Inspectoratului pentru Situații de Urgență. Și, să subliniem la final, că deși s-a desfășurat la Divizionul de Corvete, exercițiul a reunit echipe de intervenție și militari de la toate unitățile din garnizoana Mangalia după cum a subliniat și comandorul Ion Condur, comandantul Divizionului 50 Corvete din Mangalia: „Apreciez că oamenii din subordinea mea au acționat în timpii stabiliți pentru această activitate, tehnica de care dispunem pentru astfel de situații a funcționat în condiții bune și consider că la nivelul garnizoanei exercițiile de acest tip trebuie intensificate, deoarece compartimentul de luptă împotriva incendiilor din fiecare unitate ar putea susține cel puțin un exercițiu cu o astfel de tematică o dată la trei luni.”

Fregata Regina Maria (F222)

**La Mulți Ani!
2012**

ianuarie/january

L/M 2 9 16 23 30
 M/T 3 10 17 24 31
 M/W 4 11 18 25
 J/T 5 12 19 26
 V/F 6 13 20 27
 S/S 7 14 21 28
 D/S 1 8 15 22 29

februarie/february

L/M 6 13 20 27
 M/T 7 14 21 28
 M/W 1 8 15 22 29
 J/T 2 9 16 23
 V/F 3 10 17 24
 S/S 4 11 18 25
 D/S 5 12 19 26

martie/march

L/M 5 12 19 26
 M/T 6 13 20 27
 M/W 7 14 21 29
 J/T 1 8 15 22 28
 V/F 2 9 16 23 30
 S/S 3 10 17 24 31
 D/S 4 11 18 25

aprilie/april

L/M 2 9 16 23 30
 M/T 3 10 17 24
 M/W 4 11 18 25
 J/T 5 12 19 26
 V/F 6 13 20 27
 S/S 7 14 21 28
 D/S 1 8 15 22 29

mai/may

L/M 7 14 21 28
 M/T 1 8 15 22 29
 M/W 2 9 16 23 30
 J/T 3 10 17 24 31
 V/F 4 11 18 25
 S/S 5 12 19 26
 D/S 6 13 20 27

iunie/june

L/M 4 11 18 25
 M/T 5 12 19 26
 M/W 6 13 20 27
 J/T 7 14 21 28
 V/F 1 8 15 22 29
 S/S 2 9 16 23 30
 D/S 3 10 17 24

iulie/july

L/M 2 9 16 23 30
 M/T 3 10 17 24 31
 M/W 4 11 18 25
 J/T 5 12 19 26
 V/F 6 13 20 27
 S/S 7 14 21 28
 D/S 1 8 15 22 29

august/august

L/M 6 13 20 27
 M/T 7 14 21 28
 M/W 1 8 15 22 29
 J/T 2 9 16 23 30
 V/F 3 10 17 24 31
 S/S 4 11 18 25
 D/S 5 12 19 26

septembrie/september

L/M 3 10 17 24
 M/T 4 11 18 25
 M/W 5 12 19 26
 J/T 6 13 20 27
 V/F 7 14 21 28
 S/S 1 8 15 22 29
 D/S 2 9 16 23 30

octombrie/october

L/M 1 8 15 22 29
 M/T 2 9 16 23 30
 M/W 3 10 17 24 31
 J/T 4 11 18 25
 V/F 5 12 19 26
 S/S 6 13 20 27
 D/S 7 14 21 28

noiembrie/november

L/M 5 12 19 26
 M/T 6 13 20 27
 M/W 7 14 21 28
 J/T 1 8 15 22 29
 V/F 2 9 16 23 30
 S/S 3 10 17 24
 D/S 4 11 18 25

decembrie/december

L/M 3 10 17 24 31
 M/T 4 11 18 25
 M/W 5 12 19 26
 J/T 6 13 20 27
 V/F 7 14 21 28
 S/S 1 8 15 22 29
 D/S 2 9 16 23 30

Teatrul de operații din Afganistan - câmp de luptă... psihologic

Cpt. cdor. psiholog Ciprian HANCIUC
Mr. psiholog Negru IOAN
Psiholog Ruxandra-Gabriela GHIBU
Psiholog Irina STOICA

Experiența acumulată privind realitățile teatrului de operații din Afganistan - un câmp de luptă neconvențional - solicită militarilor eforturi de adaptare constante și inedite. În acest context este necesară pregătirea din punct de vedere psihologic a misiunilor executate, atât în etapele premergătoare acestora, pe perioada derulării, cât și după repatrierea militarilor.

Caracterizarea psihologică a zonei de conflict

Ce înseamnă Afganistanul? Una dintre cele mai fierbinți zone de pe planetă, atât la propriu cât și la figurat. Temperaturi care variază de la peste +50° C până la -25° C, furtuni de nisip, localnici ostili, misiuni periculoase, mine antipersonal și dispozitive explozive improvizate, atacuri directe și indirecte etc.

Afganistanul este un loc unde trebuie în primul rând să ai un psihic puternic. E important să nu cedezi din punct de vedere psihic, pentru că vorbim de un război asimetric. Nu poți să rămâi indiferent la ostilitatea afganilor și la condițiile de viață din FOB-uri (Baze de foc înaintate) și PB-uri (Baze de patrulare). Se întâmplă să pici, dar trebuie să-ți revii imediat. Să realizezi că, dacă ai ajuns aici, ai venit cu un scop și trebuie să-l îndeplinești.

Relieful Afganistanului este în partea de nord preponderent montan, cu înălțimi de până la 3800 m, care nu permite accesul cu tehnică blindată, misiunile executându-se numai pe jos, accesul în regiune fiind realizat cu elicopterul. Această zonă este traversată de câteva văi ce canalizează

traficul dinspre Pakistan spre interiorul Afganistanului, rute utilizate atât de populația care tranzitează zona din diferite motive, cât și de către elementele antioaliție.

Regiunea de sud este influențată de existența autostrăzii, care a impulsionat transporturile și a revigorat economia din zonă. Terenul este propice agriculturii, cu un sistem de irigații rudimentar, compus din sute de șanțuri care transportă apa, făcând aproape imposibil accesul cu tehnică blindată în afara drumului.

Clima în această regiune este de tip subtropical-continentală, uscată, caracterizată de schimbări semnificative de temperatură.

Populația afgană se caracterizează printr-o atitudine defetistă, în mare parte datorită percepțelor religioase, totul este după „voia lui Allah”, indiferent de consecințe.

Afganii analizează foarte atent persoanele cu care relaționează și odată ce le este câștigată încrederea, devin prieteni devotați. Sunt foarte ospitalieri, cine le trece pragul are parte de tot ceea ce are mai bun gazda, chiar luând ca pe un afront refuzul de a servi ceea ce le este oferit. Conversația nu este niciodată abruptă, începe întotdeauna cu întrebări despre familie, copii și abia după ce se epuizează aceste subiecte se trece la subiectul propriu-zis. Este recomandat să se aibă răbdare, afganii percep graba ca pe o lipsă de politețe. Nu se arată cu degetul spre un afgan și nu se poartă ochelari când se vorbește cu un afgan - acestea fiind considerate gesturi de impolitețe. Nu se recomandă să fie privite femeile afgane, chiar dacă acestea poartă burkha. În general, nu se recomandă unui străin să-și exprime sentimentele prin gesturi largi, mișcări bruște.

Atitudinea populației față de coaliție este împărțită în funcție de beneficiile datorate prezenței militare: cei care se simt protejați, care au locuri de muncă sau care pot face

comerț datorită stabilității adusă de prezența militară, au o atitudine favorabilă; cei care sunt departe de bazele militare, la dispoziția insurgenților și în consecință nu beneficiază de siguranță și/sau de un comerț satisfăcător, au o atitudine negativă.

Factori cu potențial de destabilizare psihică

Solicitățile psiho-fizice specifice misiunilor executate sunt reprezentate de: numărul mare de expuneri la situații cu potențial psihotraumatizant; amenințările cu moartea și rănirea; regulile de angajare ale insurgenților care dau misiunilor o turnură de război psihologic; adaptarea la temperaturi extreme și praf; condiții de trai extrem de modeste; zgomote puternice și prelunge; activități rutiniere; suprasolicitări senzorio-informaționale; lipsa familiei și a grupului de suport social obișnuit.

Suprasolicitarea emoțională, ca efect al permanenței sentimentelor de teamă, frică generate de percepția pericolului iminent, imprevizibil, determinat deosebi de atacuri cu dispozitive explozive improvizate și atacuri indirecte cu diferite tipuri de armament, la care s-au adăugat *decesul colegilor din țară*. Evenimentul cu încălcătură *afectivă negativă* principal înregistrat pe timpul derulării misiunii, în special pentru cei din Forțele Navale, l-a constituit vestea decesului într-un tragic accident a 12 colegi dintre care 8 făceau parte din unitatea de bază (5 iulie 2010, Tuzla, n.r.). Acest eveniment a condus la sentimente de tristețe, preocupări, neliniști în legătură cu problemele respective și alterarea sentimentului de bine psihic. Prin implicarea colegilor și a grupului, ca suport emoțional, prin rememorarea unor întâmplări petrecute cu cei decedați, în mare parte aceste comportamente s-au remis până la întoarcerea în țară. Deși au fost prezentate informații de interes general prin mijloacele mass-media, o parte din informațiile legate de evenimentul din țară le-au primit de la familii și prietenii din țară;

Impresionantă a fost și solidaritatea colegilor de la Forțele Terestre și a partenerului străin, care au înțeles durerea colegilor din Forțele Navale.

Decesul unui coleg străin pe timpul unei misiuni și *rănirea altuia*, a fost un alt factor de stres, iar *durata misiunii*, de aproximativ 8 luni, a fost percepută ca fiind lungă, iar perioada de pregătire din țară de 6 luni, a fost considerată ca fiind prea lungă, mai ales pentru militarii care nu aveau familiile în garnizoana în care s-a efectuat pregătirea.

Adaptarea la condițiile climatice și suprasolicitarea funcțiilor de veghe ca efect al misiunilor concurente, deosebit de complexe. Ușoare dificultăți de adaptare la *condițiile climatice*, au apărut la plecarea din țară, din cauza trecerii de la temperaturile lunii mai, la cele specifice teatrului de operații, *clima* fiind specifică unei zone împădurite și (sub) muntoase, iar diferențele de temperatură dintre zi și noapte fiind foarte mari.

Incapacitatea temporară de concentrare și fatigabilitatea reprezintă simptome ale anxietății, însă ele se manifestă de regulă ca urmare a numărului crescut de misiuni de lungă durată, solicitărilor extrem de mari pe care acestea le impun și nu în ultimul rând, impactului psihologic creat de atacurile insurgenților asupra militarilor. De asemenea, insomniile - ca tulburări ale somnului - sunt mai degrabă „reclamate” ca fiind efecte ale nerespectării bioritmului generate de misiunile prelunge, caz în care vorbim de privarea de somn și/sau somn fragmentat.

Carența socio-culturală și senzorio-informațională, ca efect al absenței familiei, diferențelor culturale, religioase, modelelor gastronomice existente în teatrul de operații.

În privința *hranei/regimului alimentar*, nivelul de acceptare apare în proporții diferite, având drept explicație, pe de o parte modelul gastronomic cu care fiecare militar este familiarizat, și pe de altă parte, numărul participării la misiuni similare, care se constituie ca factor facilitator. Hrana a fost percepută diferit de militari, în funcție de obiceiuri, cultură, varietate de la „foarte bună” la „bună” și „monotonă” (meniu repetitiv), dar „nu a murit nimeni de foame”. Nu au fost înregistrate creșteri semnificative în greutate la militarii detașamentului. Trebuie menționat faptul că se înregistrează o diferență a modului de hrănire, în bazele mari în care sunt cazați militarii înainte de repatriere, fiind mai bună din punct de vedere calitativ și al diversității. Totuși, în anumite situații hrana poate constitui un factor major de disconfort pentru membrii detașamentelor. Diversificarea meniului, adaptarea normelor de hrănire la temperaturile din zonele geografice în care se desfășoară misiunile, pot conduce la creșterea stării de spirit a militarilor și eliminarea monotoniei.

Zonele de dislocare și de efectuare a misiunilor sunt extrem de izolate, atât din punct de vedere geografic, cât și cultural-informațional, ceea ce produce o limitare a posibilităților de informare, de interacțiune cu familia și carentele socio-culturale.

Tipul misiunilor desfășurate, a comportat posibilități limitate de comunicare cu familia, impuse de siguranța misiunii, dar și de aspecte tehnice legate de comunicarea prin satelit.

Lipsa familiei și a grupului de suport este compensată de disponibilitatea grupului profesional (grupă, pluton) de a prelua din rolurile pe care de obicei le atribuim familiei și grupului de suport.

Factori generatori de confort psihic: factori individuali, factori operaționali, factori de grup și organizaționali.

Factori individuali: structura psihologică lipsită de vulnerabilități a conferit majorității militarilor: toleranță crescută la frustrare, capacitate crescută de adaptare, de dezvoltare și utilizare a diverselor strategii de coping, flexibilitate în gândire și maniera de acțiune, creativitate și spirit inovativ, simțul umorului dezvoltat, optimism, rezistență la efort fizic și psihic prelungit, calități empatice, trăsături caracteriale pozitive etc. Această subliniază importanța selecției psihologice pentru astfel de misiuni; experiența anterioară dobândită în misiuni similare, pregătirea profesională și cunoștințe de specialitate. *Sarcinile de îndeplinit* au fost percepute ca fiind cu un grad ridicat de pericol față de cele desfășurate pe timpul aplicațiilor și exercițiilor din țară, dar nu au fost percepute ca fiind grele și nu au ridicat dificultăți de realizare. Membrii detașamentului afirmă că, gradul ridicat al pregătirii profesionale acumulate în țară a determinat ca aceștia să nu fie luați prin surprindere de misiunile primite și să facă față foarte bine la toate sarcinile.

Acordarea „Emblemei de Onoare a Forțelor Navale” membrilor echipei GNFOs care au acționat în Afganistan

Foto: Bogdan Dinu

Pentru unii membri ai detașamentului au fost de un real folos cursurile de pregătire (în domeniul medical) efectuate în instituții de profil civile, înainte de plecare.

Alți factori individuali au fost sistemul motivațional: se remarcă la un număr semnificativ de militari ai detașamentului o motivație intrinsecă, ceea ce a dus o atitudine pro-activă și pozitivă în rezolvarea problemelor cu care s-au confruntat; susținerea oferită de către grupul de suport (colegi) pe tot parcursul misiunii; adaptarea relativ rapidă la *decalajul de fus orar* (o diferență de fus de aproximativ 2,5 ore); condițiile de viață și muncă, au fost percepute de militarii din detașament, ca fiind „bune și foarte bune”.

Factori operaționali: feed-back-ul pozitiv al autorităților locale, populației civile și al partenerilor din coaliție vizavi de proiectele și activitățile militarilor. Partenerul străin a apreciat și recunoscut pregătirea și profesionalismul militarilor detașamentului ca fiind „foarte bun”, fapt ce a dus la o creștere a încrederii în forțele proprii, a imaginii de sine și a valorizării pe plan profesional.

Factori de grup și organizaționali: coeziunea ridicată, solidaritatea, o rețea puternică de sprijin social în grupurile mici; cultivarea unor relații interumane regulamentare, legale, morale și principiale caracterizate de încredere, respect, camaraderie, bun simț și omenie. Încrederea în colegii din echipă a dus, la creșterea responsabilității acestora față de atribuțiile și sarcinile de îndeplinit, fiecare militar depunând tot efortul pentru reușita fiecărei misiuni executate („nu mi-a fost teamă pentru că întotdeauna mă bazam pe colegii de echipă”). Nu au fost semnalate conflicte la nivelul niciunui palier ierarhic. Normele și regulile de comportare au fost acceptate și respectate.

Relațiile existente între militarii celor două categorii de forțe din cadrul detașamentului, umane, principale, deschise către rezolvarea problemelor, informarea oportună cu noutățile din țară și aprecierea că misiunea a fost „un succes și un câștig pe plan profesional”, au dus la încheierea și creșterea coeziunii („aș mai participa la misiuni cu aceeași oameni”, „faptul că ne-am întors cu toții sănătoși și succesul misiunii ne face foarte mândri”).

Concluzii

Evaluarea psihologică post-misiune este destinată surprinderii unor modificări, perturbări sau destructurări ale personalității militarilor participanți la misiune, dar și eliberării

Foto: MAPN

parțiale (ventilării emoționale) a tensiunii psihice indusă de participarea la acțiuni militare. Evaluarea psihologică post-misiune reprezintă o secvență care debutează cu evaluarea din cadrul selecției psihologice efectuate cu ocazia constituirii detașamentului și continuă cu evaluarea post-misiune, urmată de asistența psihologică diferențiată care se desfășoară ulterior în unitate. Un obiectiv foarte important al asistenței psihologice, alături de cele referitoare la pregătire, menținere și intervenție îl reprezintă *recuperarea psihologică* a personalului după efectuarea unor misiuni dificile cu o durată mai mare de timp în teatrele de operații militare. Posibilitatea petrecerii concediului de odihnă suplimentar, împreună cu familia, este apreciată pozitiv de către membrii detașamentului, dar majoritatea militarilor preferă să meargă cu familia în alte locații decât cele puse la dispoziție de către instituție.

Unii membri ai detașamentului au manifestat, în mod diferit, ușoare simptome ale tulburării de stres posttraumatic legate de cele două evenimente (stări de iritabilitate, insomnie, tulburări de concentrare, diminuarea apetitului, interese diminuate pentru activitățile cotidiene, vise recurente și amintiri legate de evenimentele cu încălcătură emoțională negativă), dar acestea s-au remis până la sosirea în țară.

Pentru militarii Forțelor Navale și Terestre care au înadrat detașamentul, participarea la această misiune a însemnat un câștig atât în plan profesional, cât și în plan personal, printr-o mai bună cunoaștere a propriei personalități și prin creșterea încrederii în sine. ■

Psihologii din Forțele Navale

Convocarea psihologilor din Forțele Navale

În a doua decadă a lunii septembrie, la sediul Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale, „Amiral Ion Murgescu” a avut loc Convocarea anuală a psihologilor din Forțele Navale, activitate la care au participat în calitate de invitați, reprezentanți ai S.M.G. și S.M.F.T. Cu această ocazie au fost dezbătute preocupările actuale, cât și soluțiile de perspectivă privind selecția, cunoașterea și asistența psihologică a personalului militar și civil pentru îndeplinirea obiectivelor și misiunilor asumate de către Forțele Navale. (C.H.)

Un nou an universitar la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Alma
mater

Text și foto: Olivia Bucioacă

La începutul lunii octombrie, la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a avut loc festivitatea de deschidere a anului universitar 2011-2012. În această toamnă, peste 500 de studenți au pășit în anul I, la facultățile de marină militară și civilă, dar și la studiile de masterat. La festivitate, alături de studenți au fost prezenți șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul dr. Aurel Popa, comandanți de unități, reprezentanți ai autorităților publice locale, personalități ale vieții publice și universitare constănțene, reprezentanți ai autorităților locale din domeniul portuar, cadre militare în rezervă și retragere, rude și prieteni ai studenților.

În cuvântul de deschidere, comandantul instituției de învățământ, comandorul prof. univ. dr. ing. Vergil Chițac a transmis celor prezenți salutul de bun venit, iar studenților, mesajul de încurajare și îndemnul la studiu. Nu a omis să amintească, de asemenea, realizările Academiei navale în cei 139 de ani de tradiție. Șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul dr. Aurel Popa a dat citire mesajului ministrului apărării naționale, care a transmis studenților să învețe și să obțină rezultate remarcabile în carieră.

După slujba religioasă oficiată de înalt Preasfinția sa Teodosie, arhiepiscopul Tomisului, un alt moment încărcat de emoție a fost reprezentat de cuvintele rostite în fața întregii audiențe de bobocii academiei de la Facultatea de Marină Militară și Facultatea de Marină Civilă.

Defilarea studenților ANMB

Viceamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale, trecând în revistă studenții ANMB.

Pentru studenții din anul I emoțiile primei zile de școală nu au lipsit. Au pornit pe drumul plin de neprevăzut al carierei militare cu multe așteptări, entuziaști și dornici să devină cei mai buni ofițeri din Forțele Navale. Am stat de vorbă cu ei și am aflat de ce au ales cariera militară în Forțele Navale, dar și cum a fost prima zi de școală. Respectul și profesionalismul îmbinate cu dragostea față de mare au determinat-o pe studenta Cătălina Cucu să aleagă cariera militară în Forțele

Navale: „Emoții pentru prima zi recunosc că au fost, pentru că oricine are emoții în fața unui nou început. Dar suntem militari până la urmă și trebuie să ne depășim și să transformăm emoțiile în sentimente puternice care să ne ajute”. Studentul Marius Ștefănel Iscru și-a propus de mic să ajungă într-o bună zi ofițer al Marinei Române și, mai ales, al Marinei Militare: „Nu am avut emoții. Nu este prima dată când fac acest lucru. Sunt absolutent al Colegiului Militar Liceal «Dimitrie Cantemir» din Breaza. Am mai făcut defilări. Singurul lucru care mi se pare schimbat a fost defilarea pe muzică, ceea ce mi s-a părut foarte frumos”. Pentru studentul Ionuț Patric Oti gândul pe care l-a avut din copilărie s-a materializat pe 16 septembrie când a ajuns la Academia Navală: „Pentru mine au fost emoții mai mari. Eu nu am absolvit colegiul militar și este o onoare pentru mine să îmbrac uniforma militară și să servesc patria”.

Festivitatea de deschidere a unui nou an universitar la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” s-a încheiat cu defilarea studenților de la Facultatea de Marină Militară.

În anul universitar 2011-2012, în cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” se vor pregăti 1800 de studenți și cursanți în cadrul celor zece programe de studii de licență și trei de masterat acreditate de Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior. Dintre aceștia 160 se pregătesc pentru a deveni ofițeri în Forțele Navale, iar ceilalți pentru a lucra în industria maritimă. ■

Foto: Daniel Oale

Un nou an de învățământ la SAFAN

Vineri, 28 octombrie 2011, elevii din anul I de studii ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” au organizat cea de-a patra ediție a balului bobocilor. Activitatea s-a desfășurat în clubul unității, unde pe lângă elevii și elevele anului I, au mai fost invitați elevi de anul II, dar și elevi și eleve din celelalte colegii liceale cu care instituția noastră desfășoară activități de colaborare în baza unui parteneriat, sub egida Inspectoratului Școlar Județean Constanța. Din programul balului nu au lipsit muzica și dansul, dar și desemnarea domnișoarei „miss” și a cavalerului „mister”. În urma unor probe pe cât de dificile pentru concurenți, pe atât de atractive pentru cei prezenți, au fost desemnați de către juriul – format din elevii de anul II, câștigătorii de anul acesta, miss boboc – eleva Monica Drăghiea, respectiv mister boboc – elevul Marian Dincă. (V.N.)

Foto: Ionel Constantin

Balul Bobocilor la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”

Cea mai bună bază și activitate sportivă

Luni 3 octombrie, la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” din Mangalia a avut loc festivitatea de deschidere oficială a anului de învățământ 2011 – 2012. La această activitate a participat comandorul dr. Bocai Corneliu, șeful Instrucției și Doctrinei din Statul Major al Forțelor Navale. Prioritățile Școlii de Aplicație în noul an de învățământ se concentrează pe perfecționarea pregătirii profesionale a ofițerilor și maiștrilor militari din Forțele Navale, în scopul îndeplinirii standardelor forțelor navale din țările membre NATO, pregătirea absolvenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” pentru prima funcție, formarea și dezvoltarea profesională a militarilor voluntari prin însușirea cunoștințelor și formarea competențelor, deprinderilor și abilităților necesare, în conformitate cu cerințele operaționale, ca luptător și conducător de subunități în scopul atingerii performanțelor și standardelor NATO, elaborarea și perfecționarea actelor normative specifice Forțelor Navale. (G.I.)

În conformitate cu Regulamentul de organizare și desfășurare a concursului „Cea mai bună bază și activitate sportivă”, în data de 11 noiembrie s-a desfășurat etapa finală pe Statul Major al Forțelor Navale. Au participat Academia Navală „Mircea cel Bătrân” Constanța, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” din Mangalia și Școala Militară de Maiștri „Amiral Ion Murgescu” din Constanța. În urma probelor practic-aplicative susținute și a punctajelor obținute în urma verificării bazelor sportive și a activității sportive desfășurate în anii 2010-2011, primul loc a fost ocupat de Academia Navală „Mircea cel Bătrân” Constanța cu 865 puncte, locul al doilea de Școala Militară de Maiștri „Amiral Ion Murgescu” cu 434 puncte, iar Școala de Aplicație a Forțelor Navale s-a clasat pe locul al III-lea cu 190 puncte. Câștigătoarea acestei competiții va participa la etapa finală pe Ministerul Apărării Naționale a concursului „Cea mai bună bază sportivă”. (V.N.)

Jur să-mi apăr țara!

„Jur credință patriei mele România. Jur să-mi apăr țara chiar cu prețul vieții. Jur să respect constituția, legea țării și regulamentele militare. Așa să-mi ajute Dumnezeu”

Text și foto: Olivia BUCIOACĂ

De Ziua Armatei Române, pe 25 octombrie, la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a avut loc festivitatea depunerii jurământului militar de către studenții anului I de la Facultatea de Marină Militară și elevii anului I ai Școlii Militare de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu”.

Într-o atmosferă solemnă, după ceremonialul religios și rugăciunea de binecuvântare, 40 de studenți și 40 de elevi au rostit cuvintele sacre ale jurământului față de țară.

Alături de cei care au jurat credință patriei pentru prima dată au fost prezenți contraamiralul de flotilă dr. Alexandru Mișu, comandantul Flotei, comandanți de unități, oficialități locale, cadre militare în rezervă și retragere, familiile și prietenii studenților și elevilor.

În cadrul festivității au ținut discursuri comandanții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, comandorul prof. univ. dr. ing. Vergil Chițac și Școlii Militare de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu”, comandorul Marian Bardan și a fost citit mesajul ministrului apărării naționale.

Ce a reprezentat jurământul militar pentru tinerii marinari militari vizibil emoționați? Studenta Georgiana

Petrescu: „Pentru mine jurământul reprezintă un legământ față de patrie și în al doilea rând să pot să am onoarea să duc până la capăt jurământul pe care l-am depus, promisiunile și curajul de care voi da dovadă”.

Studentul Petre Jean Rareș: „Este o zi foarte importantă, foarte emoționantă cu atât mai mult, cu cât are loc pe 25 octombrie, însemnând data la care Armata Română a întregit teritoriul țării. Este foarte onorant și emoționant în același timp”.

Eleva Florina Diana Dorobanțu: „A fost un eveniment foarte important pentru mine, înseamnă începutul carierei de maestru militar. Emoții au fost foarte mari, mai ales că au venit și părinții mei. În continuare sper să fie bine”.

Elevul Mihai Alexandru: „Pentru mine înseamnă începutul carierei militare. Mi-am dorit acest lucru și sunt foarte bucuros că am depus jurământul. Sunt din Tulcea, iubesc țara, îmi plac vapoarele, apa, am crescut pe malul Dunării și acesta este și motivul pentru care am ales Școala Militară de Maiștri Militari. Au fost și emoții, dar au trecut repede”.

Rostirea jurământului de către studenți Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

Rostirea jurământului de către elevii Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”

Învățământ superior de marină la înalte standarde

Aspirant ing. **Diana CUCOȘEL**
Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

În urmă cu 139 de ani, pe 17 noiembrie 1872 s-a înființat la Galați prima formă instituționalizată de instruire a cadrelor de marină prin înființarea Școlii Flotilei, care pregătea ofițeri și subofițeri pentru diferite funcții la bordul navelor Marinei Militare și ale Flotei Comerciale Române. Evoluția ulterioară a învățământului de marină a fost marcată de însemnate transformări și acumulări cantitative și calitative, de restructurări și reorganizări, astfel încât astăzi, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” este moștenitoarea acestei tradiții onorante. Academia își asumă misiunea de a genera și de a transfera „cunoaștere” către societate prin formarea inițială și continuă la nivel universitar a studenților, în scopul dezvoltării personale, cu accent pe inserția profesională a individului pentru satisfacerea nevoii de competență a mediului specific Forțelor Navale Române, dar și a celui socio-economic sau a altor beneficiari din sistemul național de apărare; cercetarea științifică, dezvoltarea, inovarea și transferul tehnologic, prin creație individuală și colectivă, în domeniul științelor ingineresti, prin asigurarea, valorificarea și diseminarea rezultatelor acestora.

Obiectivele prioritare privind asigurarea și creșterea calității urmăresc îmbunătățirea continuă a competențelor absolvenților săi prin inserția rapidă și eficientă a acestora pe piața muncii, proiectarea și asumarea unui program de pregătire individuală ulterioară, prin programe de studii dinamice și adaptate continuu cerințelor societății utilizând actualizarea programelor analitice în acord cu noile apariții științifice din domeniul naval, introducerea unor noi cursuri de specializare și formare. De asemenea, concepțiile directe includ dezvoltarea activității de cercetare științifică prin orientarea spre rezultate care să-i confere vizibilitate și prin creșterea importanței criteriilor legate de cercetare în procesul de promovare a cadrelor didactice.

Cum e viața de student în ANMB?

Era iulie, o vară călduroasă, iar eu mă aflam în fața unei liste căutându-mi numele urmat de cuvântul „ADMIS”. Reușisem să-mi îndeplinesc un vis. Efortul, dorințele și idealurile se materializaseră, iar inima încerca un nou ritm - ritmul studentesc. Locul întrebărilor „Cum va fi?” „Ce voi face?” a fost luat de „Am să văd”... E noiembrie, sfârșit de toamnă și pot spune cu mândrie că sunt student în anul întâi la Facultatea de Marină Militară în cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Cadenta e aceeași, pasul de defilare la fel, dar parcă totul e nou. Un început greu, dar frumos. Experiența de a fi student este una deosebită, mai ales într-o instituție militară de învățământ. Deși uneori oboseala își spune cuvântul, un sentiment clar de împlinire îmbracă totul.

Student **Cătălina CUCU**

Foto: Ștefan Ciocan
Activități specifice la simulatorul tactic al ANMB

Foto: Ștefan Ciocan
Interes major în comanda mașini la simulatorul de navigație al ANMB

Trecerea de la viața de elev la cea de student semnifică despărțirea de copilărie și pășirea într-o etapă a vieții care ne face mult mai responsabili, mai conștienți de ceea ce trebuie să realizăm, dar în același timp ne dezvoltă calitățile și ne formează ca oameni. Cei care au optat pentru o carieră în marină, fie ea civilă sau militară se pot bucura de toate facilitățile pe care Academia Navală „Mircea cel Bătrân” le oferă. Afi student în această instituție nu înseamnă doar a frecventa cursurile unei facultăți, ci responsabilitatea de a menține prestigiul instituției dobândit în cei 139 de ani de activitate. Un alt aspect frumos al vieții în academie sunt activitățile extracuriculare. Acestea se bucură de o mare popularitate. Indiferent dacă sunt angrenați în competiții sportive sau sesiuni științifice, studenții o fac cu entuziasm, pasiune și mult simț de răspundere. Mă bucur să mă număr printre ei.

Student **Adrian CIUȘANU**

Academia Navală „Mircea cel Bătrân” în sărbătoare 139 de ani de învățământ de marină

Text și foto: **Olivia BUCIOACĂ**

Pe 17 noiembrie s-au sărbătorit 139 de ani de la data semnării actului prin care a luat ființă prima instituție de învățământ a Marinei Militare, Școala Flotilei de la Galați, actuala Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Pentru a marca împlinirea a 139 de ani de învățământ de marină, în perioada 8-17 noiembrie, au fost organizate o serie de manifestări științifice și culturale din care amintim: conferința internațională NAV-MAR-EDU, concursul IT Hardware, lansări de carte „Dicționarul maritim englez de abrevieri”, autori dr. Carmen Astratinei și Mihai Gurită și „Navigație maritimă”, autor Romeo Boșneagu, dar și o expoziție de creații artistice desen, fotografie, origami și poezie, realizate de studenții academiei.

Seria manifestărilor a culminat, joi, 17 noiembrie, cu festivitatea organizată de studenții Facultății de Marină Militară, în Aula Magna a instituției de învățământ. Un astfel de moment a oferit un bun prilej de a aminti atât realizările academiei, cât și planurile pentru viitor.

Festivitatea a fost deschisă de Corul Seminarului Teologic Liceal „Dionisie Exigul”. A urmat mesajul comandantului Academiei Navale, comandorul prof. univ.dr.ing. Vergil Chițac transmis membrilor comunității academice și citirea mesajului ministrului Apărării Naționale. De asemenea, reprezentanții studenților de la Facultățile de Marină Civilă și Marină Militară au transmis gândurile lor întregii audiențe. Au fost înmânate diplome studenților care au obținut rezultate deosebite la competițiile sportive și aplicativ-militare, dar și celor implicați în diferite activități extracuriculare, studenților care au contribuit la constituirea „Asociației studenților academiei navale”, colectivului readacțional care a realizat revista studentască „Orizonturi marine” și grupului satiric premiat la festivalul de umor cazon „Podul minciunilor” desfășurat la Sibiu. Momentul acordării diplomelor a continuat cu premierea câștigătorilor concursului IT Hardware. Nu au lipsit din program momentele artistice ale studenților Facultății de Marină Militară care au încântat audiența prin muzică, dans și un moment de satiră și umor.

În cadrul festivității, comandorul prof. univ. dr. ing. Gheorghe Samoilescu, prorector și locțiitor al comandantului pentru cercetare științifică și căpitan-comandant conf.univ.dr.ing. Octavian Tărăbuță, șef al Biroului de Programe Comunitare, au prezentat realizările

Momente artistice la aniversarea a 139 de ani de învățământ de marină

și perspectivele în programele educaționale de mobilități și domeniul cercetării științifice.

În încheiere, au fost acordate diplome de merit studenților de la Facultatea de Marină Militară și Civilă care au obținut rezultate bune și foarte bune la învățătură în anul universitar 2010-2011.

Emoționați și profund implicați în organizarea festivității, am aflat de la studenții Facultății de Marină Militară, ce înseamnă pentru ei aniversarea celor 139 de ani de învățământ de marină. Studentul plutonier adjutant Nina Cioboată, anul IV: „Cu ocazia sărbătoririi a 139 de ani de învățământ românesc de marină mă simt onorată că fac parte din această prestigioasă instituție, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și, totodată, sunt bucuroasă că am avut ocazia să organizez un asemenea eveniment. Mulțumesc colegilor care s-au implicat în organizarea festivității și le doresc multă sănătate, putere de muncă și La mulți ani!” Studentul Alex Hanu, anul I: „Din perspectiva unui student de anul I este o plăcere să fac parte din această instituție, deoarece are mult prestigiu și un viitor mare. De asemenea, un sentiment de dragoste pentru colegi, pentru cadre militare și profesori prin intermediul cărora reușim mai departe. Vreau să le urez tuturor un sincer La mulți ani, multă sănătate și putere de muncă, atât pe parcursul academiei cât și pe viitor. Vivat Academia Navală!”

Foto: Ștefan Ciocan

Ierarhizarea programelor de studii

Comandor conf.univ.dr.ing. **Mihail PRICOP**
Prorector și locțiitorul comandantului
pentru învățământ
Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Diversificarea academică a învățământului superior se bazează pe următorii factori: instrumentele de finanțare, criteriile de asigurare a calității și de acreditare, profilul valoric al universităților și al beneficiarilor direcți ai serviciilor de educație.

Ierarhizarea programelor de studii ca și clasificarea universităților a avut la bază patru criterii cu standardele corespunzătoare: predarea și învățarea; cercetare științifică; relațiile universității cu mediul extern; capacitatea instituțională.

Nu se poate spune că evaluarea universităților a fost perfectă, mai ales în condițiile în care considerăm noi că timpul a fost scurt pentru pregătirea sistemului propriu de evaluare, clasificare și ierarhizare. În lume sunt multe sisteme de clasificare a instituțiilor de învățământ superior, care se bazează în principal, pe baze de date comprehensive constante pe serii de timp, exemplul clasificarea Carnegie sau U-Map. De asemenea, numărul sistemelor de ierarhizare a

programelor este foarte mare și variat. Ce trebuie remarcat prin studierea acestor sisteme este că toate sunt perfectibile. Considerăm că și prin acest sistem propriu de clasificare și ierarhizare a instituțiilor și programelor de studii se mențin o parte din problemele care apar frecvent: Elemente legate de calitatea predării; Urmărirea pe o perioadă de timp a satisfacției clientului; Evaluarea impactului educației asupra studenților; Dimensiunea cercetării rămâne o problemă distorsionată; Caracterul arbitrar în utilizarea ponderilor.

Situația poziționării Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” o considerăm foarte bună, în acest moment. Evaluarea în scopul ierarhizării programelor de studii și a clasificării universităților s-a realizat pe baza unei metodologii de evaluare propusă de Ministerul Educației Cercetării Tineretului și Sportului, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” fiind clasificată ca universitate de educație și cercetare științifică. În cadrul domeniului de inginerie industrială, din 24 de universități doar una (UPB) are excelență, academia navală ocupând un meritoriu loc 6, categoria B, alături de trei centre universitare puternice Iași, Brașov și Galați. În domeniul inginerie electrică și energetică din 22 de universități, academia navală ocupă locul 7, având categoria B, imediat

după universitățile de excelență de top București, Iași, Cluj-Napoca, Brașov. Nu în ultimul rând, în domeniul inginerie și management, care a luat o mare amploare în ultimii ani, fiind o concurență foarte mare între centrele universitare (32), academia navală ocupă poziția 15, având categoria C. Această categorie se explică prin faptul că programul promovat de academia navală este relativ nou, dar de perspectivă, privind cerințele pe piața muncii în regiunea de Sud-Est a României.

Ceea ce este bine pentru universitatea noastră este faptul că avem două domenii de nivel B, foarte aproape de excelență și un domeniu, în care sunt foarte multe universități, poziționate în prima parte a ierarhizării. Nu putem spune că aceste rezultate trebuie să ne mulțumească pe deplin, ci trebuie să ne mobilizeze ca activitățile didactice de educație și cercetarea în acest an universitar să fie de calitate și să obținem rezultate superioare.

În aceste condiții ANMB, cu un personal didactic universitar valoros, cu o bază didactică și experimentală de vârf, simulatoare, laboratoare de cercetare, pornește încredutătoare în acest an universitar, pregătindu-se pentru noi și noi încercări și evaluări. ■

Cercetare științifică la ANMB NAV-MAR-EDU 2011

Olivia BUCIOACĂ

În perioada 11-13 noiembrie, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a organizat conferința internațională NAV-MAR-EDU 2011. Manifestare științifică cu tradiție, ajunsă la cea de-a 22-a ediție, NAV-MAR-EDU 2011 a reunit 164 de participanți, cadre didactice, masteranzi, specialiști și cercetători din mediul universitar, centre și instituții de cercetare naționale dar și din Germania, Bulgaria, Ucraina, Republica Moldova, Turcia, India, Republica Ghana, Irak și Malaezia. Deschiderea oficială a conferinței a avut loc pe mare, la bordul Navei Școală „Mircea”. În cadrul conferinței, au fost susținute lucrări pe 7 secțiuni: inginerie electrică, inginerie mecanică, matematică-informatică, științe nautice și militare, științe socio-umane, științe economice și limbi străine.

Care a fost scopul organizării acestei conferințe? Comandorul prof. univ.dr.ing. Gheorghe Samoilescu, prorector al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și locțiitorul comandantului pentru cercetare științifică: „NAV-MAR-EDU este o conferință de tradiție și vrem să o continuăm. Vrem să arătăm celorlalți colegi din țară că Academia Navală este o

universitate tehnică de prestigiu, care dispune de un potențial uman ridicat, care are o bază materială de multe ori de învâdit, fiind capabili la ora actuală să obținem rezultate pe nivel științific, tehnic, de dotare în cadrul universităților de profil, că reușim să realizăm în fiecare an o sesiune studențească, una de masterat, iar de doi ani această conferință a cadrelor didactice la nivel internațional. Sper ca această conferință să deschidă

apetitul celorlalți colegi în domeniul colaborării pe proiecte de cercetare atât naționale cât și europene, să demonstreze încă o dată forța pe care academia navală o are, să demonstreze că Forțele Navale sunt o parte componentă importantă și sistemul național de apărare se poate baza pe noi ca profesori care pregătim cadre militare, specialiști pentru navele comerciale și ingineri pe partea de exploatare portuare.”

Conferința s-a bucurat de prezența multor personalități ale lumii științifice, nivelul lucrărilor a fost ridicat și pentru acest lucru, o parte din ele vor apărea în Buletinul științific al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. ■

Foto: ANMB

Comunicările maiștrilor militari

Foto: Cristian Vlăsceanu

În zilele de 10 și 11 noiembrie 2011 la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” din Constanța s-a desfășurat prima ediție a sesiunii de comunicări științifice a elevilor din școlile militare de maiștri militari și subofițeri din Armata României. Au participat, pe lângă elevii și cadrele Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, gazda evenimentului, și elevii și cadre militare îndrumătoare din celelalte două școli de profil din țară, Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” din Bobocu și Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Terestre „Basarab I” din Pitești. Sesiunea, unde au fost prezentate 28 de comunicări, s-a desfășurat pe patru secțiuni, respectiv Electronică, informatică și navigație, Armament, Mecanică și electromecanică și Științe socio-umane. Programul manifestării a inclus, pe lângă susținerea lucrărilor pe secțiuni, și vizite ale participanților la Muzeul Marinei Române și la unități de nave din Forțele Navale Române, precum și dezbateri pe teme curente ale învățământului. (B.D.)

Foto: ANMB

Foto: ANMB

Olivia BUCIOACĂ

În perioada 24-30 noiembrie, la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” s-a desfășurat etapa a II-a a competițiilor sportive și aplicativ militare pentru instituțiile militare de învățământ, respectiv cea a jocurilor sportive. Organizate, începând cu anii '90, de Secția de Educație Fizică din Statul Major General, competițiile sportive și aplicativ-militare din instituțiile de învățământ superior și postliceal din armată se află în acest an la cea de-a XXII-a ediție. Reamintim faptul că în acest an, prima etapă a competițiilor sportive și aplicativ-militare s-a desfășurat în perioada 7-15 mai, iar întrecerile au avut loc la atletism, natație, duel de foc și patulă militară. În etapa a II-a, probele de concurs la care s-au întrecut loturile sportive au fost handbal masculin și volei masculin și feminin. La competiții au participat loturi sportive formate din elevi și studenți militari, reprezentând

academiile și școlile militare de maștri militari și subofițeri ale categoriilor de forțe ale armatei și Academia Tehnică Militară. În etapa a II-a au participat loturile sportive reprezentative ale Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu, Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă” din Brașov, Școlii Militare de Maștrii Militari și subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” din Boboc, Școlii Militare de Maștrii Militari și subofițeri a Forțelor Terestre „Basarab I” din Pitești și, nu în ultimul rând, al Școlii Militare de Maștrii Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”. Marți, 28 noiembrie, a avut loc premiarea finală a competiției, iar câștigătorii primelor trei locuri în clasament au fost: locul 1 - Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu”, locul 2 - Academia Forțelor Navale „Mircea cel Bătrân” din Constanța și locul 3 - Școala de Maștrii Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” din Boboc. ■

Parteneriat pentru educație

Marti, 22 noiembrie, a avut loc la Școala Militară de Maștrii Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” întâlnirea reprezentanților unității cu conducerea a 10 instituții de învățământ din județul Constanța. Scopul acestei activități îl constituie semnarea unui parteneriat în vederea unei mai bune cunoașteri din partea elevilor a ofertelor educaționale ale Școlii Militare de Maștrii Militari, precum și a familiarizării acestora cu învățământul de marină. Printre semnatarii protocolului amintim: Colegiul Tehnic Energetic Constanța, Grupul Școlar „C.A. Rosetti”, Colegiul Tehnic de Marină „A.I. Cuza”, Grupul Școlar „Gheorghe Duca”, Grupul Școlar „Dimitrie Leonida”, Colegiul tehnic „Vasile Pârvan”, Colegiul Tehnic „Tomis”, Școala „Constantin Brâncoveanu”, Grupul Școlar „Dimitrie

Foto: Cosmin Ochișan

Hurmuzescu” din Medgidia și Școala „Tudor Arghezi” din Navodari. În speranța că printre viitorii elevi ai Școlii Militare de Maștrii Militari „Amiral Ion Murgescu” vor fi și elevi ai instituțiilor partenere, le dorim succes în activitățile viitoare. (C.O.)

Text și foto: Student Cătălina CUCU
Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Istoria înseamnă trecut, prezent și viitor. Nu definește doar un concept, ci reprezintă oameni, obiecte, idei, obiceiuri. În lucruri mărunte stau scrise fapte mărețe și nume mari. Într-un fir de nisip plutește un întreg roman al vremurilor.

Călătoriile sunt pentru mulți dintre noi liniștea sufletului. Se întipăresc în priviri și în suflet imagini, monumente, povești despre cei sau cele a căror amprentă stă între niște ziduri, la suprafață sau ascunse de pământ.

Într-o zi de sâmbătă, 8 octombrie, studenții de anul I ai Facultății de Marină Militară din cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” au vizitat locuri ce definesc zona pe care ei o numesc acum „acasă”. În sufletele noastre istoria a scris în acea zi două povești: „Cetatea Histria” și „Cetatea Enisala”. Drumul scurt ne-a purtat

departe. Cetatea grecească Histria este cel mai vechi oraș atestat de pe actualul teritoriu al României. Zidurile sale ascundeau povești despre coloniști greci, întemeietorii acestei cetăți, povești purtate de curgerea lină a fluviului Istros, cum era denumită Dunărea de către greci.

Istoria ne-a purtat în timp și timpul către o altă amprentă a vremurilor, „Cetatea Enisala” - mai aproape de noi și mai aproape de trecut. Am dat de peisaje pustii, molcom așezate sub soare, un amestec de calcaruri, păduri de pini și câmpuri de mărăcini, pe care nu le vom uita prea repede. Așezată la circa 800 metri altitudine, fortăreața medievală de la Enisala dă ușor senzația că tocmai ai descoperit mașina timpului. Îmi imaginam cum dimineața femeii frumoase admirau priveliștea, copiii alergau bucuroși prin iarbă, iar bărbații apărau cu mult curaj cetatea.

Stând sub un zid, priveam amalgamul de culori ce descria natura

mai bine decât ar fi făcut-o o mie de cuvinte. Albastrul senin al cerului, liniștea apei, mirosul pământului purtat de vânt, un pălc de iarbă verde printre altele uscate, toate conturau un decor mirific, care ne arăta ce înseamnă istorie. Pentru o clipă, privind dincolo de uniforme din jurul meu, pierzându-mi auzul dincolo de vocea care reconstitua istoria cetății, gândul a zburat departe și m-am întrebat „Dacă aici, acum foarte mult timp stătea chiar stră-stră-...-stră-bunica mea și privea aceleși locuri gândind că eu am să vin aici să le admir din nou”.

Istoria nu s-a scris doar pe hârtie, ci mai ales în sufletele noastre. În fiecare zi știința încearcă noi descoperiri. Oamenii își doresc să aibă acces la o așa numită „mașina a timpului” - ea există și chiar stă ascunsă în fiecare din noi, în fiecare lucru ce ne înconjoară. Trebuie doar să ne lăsăm purtați de istorie și vom putea călători în timp atât de ușor... ■

Biblioteca vie

Text și foto: Liana NAUM,
Șeful Cercului Militar Mangalia

Într-un program cultural-educativ, în afara orelor de curs, aspiranții, promoția 2011, de la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălcescu” au fost oaspeții bibliotecii vii, organizată pe 15 decembrie, la Cercul Militar Mangalia. Cărțile vii citite cu această ocazie au fost membrii Asociației Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă și Retrageră, filiala Mangalia, oameni cu o vastă experiență profesională. Astfel, tinerii aspiranți au avut ocazia de a se informa și de a găsi răspunsuri la multe întrebări legate de frumoasa și onoranta meserie de marinar, de la cei care au traversat o parte din viață în această ipostază. Noutatea a constituit-o conceptul, deoarece totul s-a desfășurat ca într-o bibliotecă, în care titlurile cărților au fost afișate, bibliotecarul de serviciu a întocmit fișele, iar aspiranții au citit pe îndelete.

Comandor dr. **Marian MOȘNEAGU**
Serviciul Istoric al Armatei

În vara anului 1927, canoniera Locotenent-comandor Eugen Stihî, una din cele patru nave-surori din clasa „Chiffone”, construite în anii 1916-1917 în Șantierul Naval din Lorient și Brest, achiziționate de statul român din Franța și intrate în serviciu la 15 ianuarie 1920, a executat dese patrulări în regiunea Constanța, Sulina și Balcic.

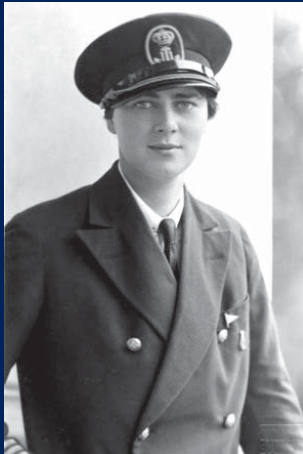
De la 7 septembrie, canoniera a făcut de gardă la Balcic, fiind desemnată să primească vizitele membrilor familiei Regale și să facă excursii cu aceștia la Capul Caliacra și plimbări cu barca cu vele.

Apus de soare la Balcic

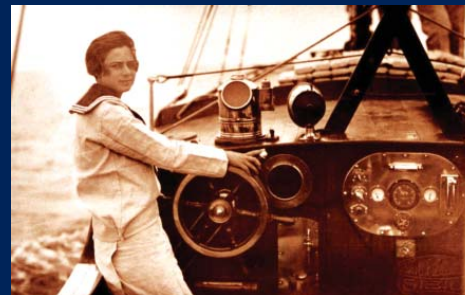
Printre prietenile Reginei Maria și Domniței Ileana s-a numărat și svedeza Vera Asker, prima profesoară de educație fizică și gimnastică medicală în 1923 la Academia Națională de Educație Fizică din București. Pe 5 decembrie 1926 aceasta s-a căsătorit cu căpitanul Dumitru Mavrichi din Batalionul 1 Vânători de Munte Sinaia, membru în „Clubul celor 15”, primii skiori militari din România, apreciat conducător de bob, motociclist și instructor la Centrul de ski Predeal. În anul școlar 1926/1927, Ileana era studentă la ANEF și desigur, obișnuia să-și invite companioanele la mici escapade la munte sau pe mare.

În septembrie 1927, Vera fusese invitată să-și petreacă o parte din concediu la Balcic. Marți, 13 septembrie 1927, a sosit acolo primul ministru Ion I.C. Brătianu, însoțit de ministrul de externe Barbu Știrbei, pentru a discuta cu Regina Maria despre regență. În acea frumoasă zi de toamnă crepusculul anunța o seară splendidă pe mare. După

Principesa Ileana, membră a Ligii Navale Române

masa de seară, colonelul adjutant Eugen Zwiedinek, aghiotantul Reginei, a propus asistenței ca tineretului, care nu putea fi interesat de politică, să facă un tur cu yachetul *Isprava*. Pentru această escapadă, câțiva aspiranți de pe canoniera *Locotenent-comandor Eugen Stihî*, care făcea de gardă pe timpul șederii Reginei Maria la Balcic, au fost chemați să pregătească ambarcațiunea pentru plimbare. Zis și făcut. Yachetul *Isprava* a plecat așadar, la ceas de seară, de la debarcaderul din fața Palatului Regal din Balcic cu șase ofițeri și cele două femei la bord, pentru o plimbare „sub clar de lună” și în „acorduri de vioară”. Inițial, vremea părea ideală pentru o astfel de croazieră. Prognoza meteo pentru ziua cu pricina era încurajatoare: „cer variabil, cu tendințe de înnoare. Precipitații de scurtă durată și puțin abundente în NW. Temperaturi staționare, vânturi potrivite din sectorul vestic”. Dar capriciile Mării Negre sunt tocmai furtunile intempestive și orice aventurier putea fi pus oricând în dificultate. Într-o atare situație, echipajul nu avea timpul necesar să reducă suprafața velor și atunci velierul nu mai putea fi guvernat, fiind la cheremul vântului. Așa s-a întâmplat și atunci. După lăsarea întunericii, ca din senin, s-a dezlănțuit o furtună cu valuri foarte mari și vânt în rafale care a atins forța 8. Yachetul a derivat rapid și canoniera *Stihî* pornită în ajutor a fost obligată să abandoneze căutarea. Comandantul, căpitanul Aurel Pelimon, n-a

Principesa Ileana la timona yachetului Isprava

Yachetul Isprava

crezut că yachetul a putut ajunge așa de departe și s-a întors să caute în altă direcție tocmai când proiectorul canonierei mătura suprafața mării la pupa ambarcațiunii. „De pe yacht s-au tras focuri de carabină care nu se auzeau din cauza zgomotului făcut de valuri și de vânt evocă pe blog-ul său Radu Mihai Dimăncescu. Ca mijloc de semnalizare, ofițerii au încercat să dea foc hainelor, dar acestea erau prea ude ca să se aprindă. Între timp barca se umplea cu apă. Vera ședea pe o bancă în fața catargului din pupa, cu Ileana în brațe. Furtuna dezlănțuită în larg atinsese intensitatea maximă. După ore de luptă dramatică cu marea, *Isprava* a ajuns în largul portului Cavarnea, unde, epuizați, cei opt au fost salvați de cargoul german *Arta* de 2.452 tone, construit în 1922, proprietatea North German Lloyd Company (NGL). Odată ajunși la bord, ghinioniștii pasageri au primit din partea ofițerilor haine uscate și băuturi calde.

Isprava și echipajul său fuseseră dați dispăruți pe parcursul nopții. Toată coasta fusese alarmată și ziarele de dimineață scriau că Domnița Ileana fugise în străinătate cu un ofițer italian! Barca de salvare nr. 1 *Balcic* a Grupului Nave Grănicerești, condusă de maistrul militar clasa a 3-a Constantin Pană cu echipajul său, a fost trimisă în căutarea bărcii canonierei *Locotenent-comandor Eugen Stihî*. După o căutare de câteva ore, la ora 4.00 dimineața naufragiații au fost găsiți la bordul cargoului *Arta*, care îi salvase. La scurt timp, toți cei opt supraviețuitori au

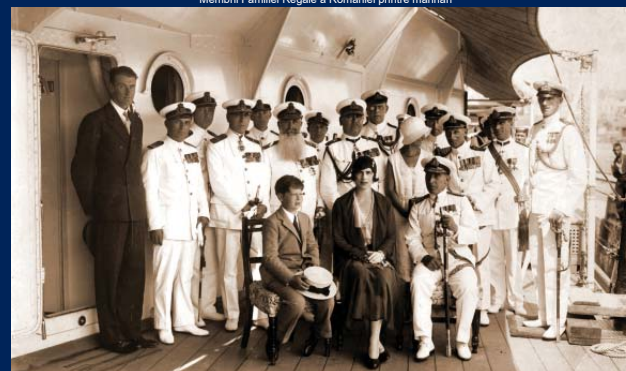
fost preluați de canoniera *Stihî*, cu care s-au întors la Balcic. Când au ajuns în port, Regina Maria a culcat „fetele” în patul său.

Pentru acest fapt, M.S. Regina a mulțumit călduros, prin colonelul adjutant și primul ministru, tuturor marinarilor care luaseră parte la salvare. Trupa a fost recompensată cu 500 lei pentru țigări, pe care Principesa Ileana i-a împărțit personal. Inițial, Brătianu a vrut ca ofițerii să fie pedepsiți pentru incompetență și lipsă de prudență. Numai insistența și rugămintele Domniței i-au scăpat.

M.S. Regina a mai cerut sublocotenentului Gheorghe Iliescu să intervină pentru avansarea la gradul de caporal a doi fruntași, iar a soldaților la gradul de fruntaș, precum și decorarea acestora cu Medalia „Bărbăție și Credință” clasa a II-a și a III-a.

Prietenie pe viață

Împrejurările dramatice prin care a trecut *Isprava* în noaptea de 13 spre 14 septembrie 1927 au generat un puternic spirit de camaraderie între cei aflați la bord. În amintirea acestei aventuri nautice, Domnița Ileana a oferit fiecărui participant la această teribilă aventură o plachetă comemorativă din bronz masiv pe care erau înscrise: data, ruta (Balcic-Cavarnea), inițialele participanților IVAEMENE (I=Ileana, V=Vera Mavrichi, A=August Roman, E=Emil Grecescu, M=Mișu Petrovici, E=Eugen Deleanu, N=Nicolae Antonescu, E=Eneea Popovici) și numele celor două nave salvatoare: *Arta* și

Membrii Familiei Regale a României printre marinari

canoniera *Stihî*. Silueta *Ispraviei* pe valurile mării este însoțită de motto-ul: „În timp de soare și de furtună – Leali și prieteni”.

Un an mai târziu, în zilele de 1 și 2 octombrie 1928, principesa Ileana a absolvit la Școala Navală din Constanța examenul pentru ofițer de bord clasa I (secund), cu nota 8. În timpul acesta, Vera se afla în Suedia unde la 31 octombrie 1928 a născut un băiat. În amintirea aventurii petrecute pe mare în compania tinerei mame, Ileana a vrut să-i fie nașă de botez și să-i dea numele de Mircea, în memoria fratelui iubit, mort de febră tifoidă, la 2 noiembrie 1916, în timpul Primului Război Mondial. Așa s-a dus la Stockholm în noiembrie, unde Mircea a fost botezat în casa bunicii de către preotul rus Roumiantzeff.

În lucrarea „Trăiesc din nou”, tradusă de Agra Baroti-Gheorghe și apărută în 1999 la Humanitas, Principesa Ileana își amintește acest episod dramatic în evocarea vizitei pe litoralul Mării Negre din vara anului 1947: „Constanța însemna mult pentru mine. Doream să le-o arăt copiilor cum trebuie și să aranjez pentru ei o plimbare pe mare. De aceea am fost profund dezamăgită nu numai pentru că am găsit orașul teribil de distrus de pe urma războiului, dar mi s-a interzis să intru în port de către o gardă rusească. În cele din urmă și-a făcut apariția și a intervenit Amiralul român (August Roman – n.n.). În tinerete el trecuse, împreună cu mine și cu alte cinci persoane, printr-o întâmplare memorabilă în care a trebuit să navigăm pe furtună împotriva vântului pe timp de noapte. Când de departe mi se păreau acele vremuri”.

Înainte de a părăsi țara, în 1948, Domnița Ileana i-a dăruit prietenei sale Alice Dimăncescu, născută Grunau, sora colonelului Radu Grunau și soția colonelului Ioan Dimăncescu, placheta care îi aparținuse. Aceasta se află astăzi în posesia lui Vlad Grunau, fiul cel mic, fratele lui Radu Dimăncescu, ambii fiind fiii ai Domniței.

P.S. Mulțumim domnilor Gheorghe Foteșcu din București și Mircea Mavrichi din Stockholm-Suedia pentru bunăvoința de a ne facilita documentarea, precum și domnului Radu Dimăncescu pentru permisiunea de a prelua fotografii și informații de pe blog-ul familiei sale Balcicul și Branul copilăriei mele, <http://baltic-si-bran.blogspot.com>. ■

MARINA MILITARĂ

ARMĂ DE ELITĂ A ARMATEI ROMÂNE

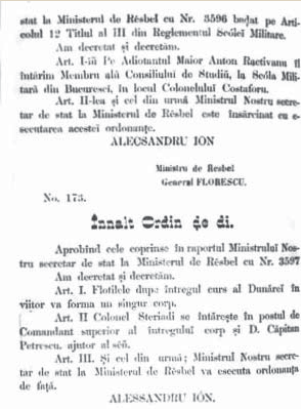
– repere istorice –

dr. **Andreea ATANASIU-CROITORU**
Muzeul Marinei Române

După unirea Principatelor Române sub domitoriul Alexandru Ioan Cuza, în anul 1859, s-a acționat pentru contopirea flotelor din Moldova și Muntenia și organizarea unei structuri navale unitare. Prin Ordinul de zi semnat la 6 octombrie 1860, ministrul de Război, generalul Ion Emanoil Florescu, dispunea sub formă provizorie, până la organizarea definitivă, punerea celor două flote reunite sub un comandament unic. Noua componentă a oștirii purta denumirea de Corpul Flotei și a avut ca primă bază portul Ismail. Pe baza propunerilor avansate în urma inspecției efectuate de noua conducere a Flotei și a raportului ministrului de Război, prin Înalțul Ordin de Zi nr. 173 din 22 octombrie 1860, Alexandru Ioan Cuza aprobă acest raport, hotărând definitivă unificare a Flotei sub comanda colonelului Steriade. Având în componere 6 șalupe-canoniere, prima Flotă Militară a statului modern român a fost dispusă în șase baze, în porturile Chilia, Ismail, Galați, Brăila, Giurgiu și Calafat.

În anii ce vor urma, autoritățile române s-au preocupat de dezvoltarea mijloacelor de navigație și a armamentului din înzestrarea Flotei. În ajunul Războiului de Independență (1877-1878) în componerea flotei se aflau patru unități de luptă: nava cu zbratori *România*, *Ștefan cel Mare*, folosit și ca yacht oficial, canoniera *Fulgerul* și șaluța torpiloare *Rândunica* la care se adăuga un număr de patru șlepurii, alte ambarcațiuni cu vele și bărci pentru pază și patrulare și un efectiv de 246 marinari.

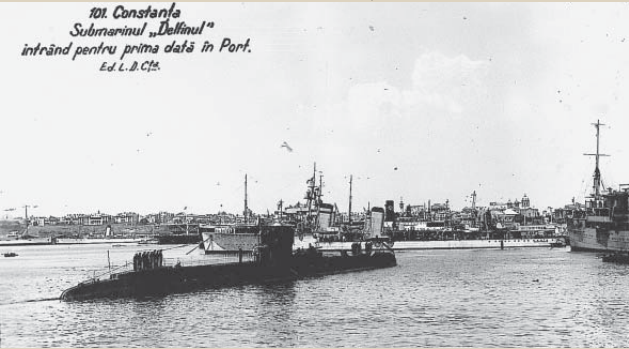
Acțiunile Forțelor Navale Române în Războiul de Independență, care au constat în riscante misiuni de acoperire strategică a liniei Dunării și acțiuni efective de luptă, în special în cursul operațiilor de la Plevna și Vidin, au contribuit direct la înfrângerea adversarului, sprijinind nemijlocit efortul ofensiv al marilor unități terestre. După război, luându-se în calcul lungimea frontierelor fluviale și maritime de protecție, așa cum se prezentau după unirea Dobrogei cu țara (1878), s-a ajuns la concluzia că navele existente nu erau numai insuficiente, ci și depășite din punct de vedere al dotării tehnice. Ca urmare, guvernele care s-au succedat au acordat o atenție deosebită dotării Marinei Militare care la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea și-a îmbogățit parcul naval cu nave precum: bricul *Mircea* (1882), prima navă-școală românească, crucișătorul *Elisabeta* (1887), monitoare *Ion C. Brătianu*, *Lascăr Catargiu*, *Alexandru Lahovary*, *Mihail Kogălniceanu* (1906) și opt vedete fluviale care împreună cu monitoarele au constituit Flotila de Dunăre.

În anul 1914 existau în dotarea Marinei Militare 40 de nave, dintre care numai trei datau din perioada premergătoare Războiului de Independență.

În paralel, în anul 1896, a fost promulgat Înalțul Decret nr. 1093 pentru organizarea Flotei prin care se stabilea o nouă structură organizatorică a Marinei înființându-se Divizia de Mare, Divizia de Dunăre, Depozitul Echipajelor, Apărarea Fixă și Mobilă a Porturilor.

Odată cu intrarea României în Războiul de Reîntregire Națională, la 14 august 1916, potrivit planului de campanie, imediat după înaintarea declarației de război, concomitent cu declanșarea ofensivei generale de eliberare a Transilvaniei, forțele Marinei Militare trebuiau să atace pe Dunăre flota austro-ungară. Ordinul a fost pus în aplicare în noaptea de 14/15 august, când șalupele *Rândunica*, *Bujoreasca* și *Cătina* au executat atacul

Nava Ștefan cel Mare, 1867

cu torpile de la Rusciuc. În cursul anului 1916, forțele Marinei Militare au participat la numeroase acțiuni de luptă cum au fost: sprijinul acordat apărării Capului de pod de la Turtucaia, operația de forțare a Dunării la Flămânda, sprijinirea flancului drept al armatei de uscat din Dobrogea, acțiunile navale din Marea Neagră. La începutul campaniei din anul 1917, misiunea Marinei a fost aceea de a apăra Dunărea maritimă și Delta dinspre mare și dinspre malul dobrogean ocupat de inamic. În același timp, flota de operațiuni a avut misiunea să asigure transporturile de armament, hrană și muniții necesare trupelor, în timp ce artileria marină și unitățile de debarcare acționau împotriva bateriilor inamice instalate la Dunăre și împotriva oricărei încercări de forțare a fluviului.

După constituirea statului național unitar român, întreaga perioadă interbelică a fost marcată de preocuparea factorilor de răspundere pentru organizarea și dezvoltarea unei Marine Militare moderne, care să-și dovedească eficiența în timp de război dar și de pace.

În această perioadă au intrat în dotarea Diviziei de Mare distrugătoarele *Mărăști*, *Mărășești*, *Regele Ferdinand* și *Regina Maria*, nava-bază *Constanța*, submarinul *Delfinul*, nava-școală *Mircea*, puitorul de mine *Amiral Murgescu*, patru canoniere maritime, patru vedete rapide antisubmarine tip M.A.S. și șase torpiloare. Diviziei de

Dunăre i s-au adăugat monitoare *Ardeal*, *Bucovina* și *Basarabia*.

Intrarea României în cel de-Al Doilea Război Mondial a reorientat politica navală a țării către executarea misiunilor impuse de desfășurarea ostilităților. În linii generale, acțiunile Marinei Române în

Canoniera Fulgerul, 1874.

Monitorul Alexandru Lahovary, camuflat pe Dunăre, 1944.

Crucișatorul Elisabeta, 1888.

Marea Neagră pe timpul Campaniei din Est s-au desfășurat pe mai multe etape după criterii cronologice, pornind de la misiunile principale îndeplinite.

În perioada 22 iunie - 8 august 1941, forțele maritime au avut ca misiune principală apărarea litoralului prin contracararea încercărilor de atac și debarcare pe litoralul românesc, între 8 august 1941 - 28 iulie 1942, forțele navale românești au asigurat, în special, protecția transporturilor; între 28 iulie 1942 și 5 aprilie 1944, Marina Militară a executat misiuni de sprijin direct și indirect

al acțiunilor armatei de uscat și transporturi de aprovizionare; între 5 aprilie - 13 mai 1944, forțele navale maritime au participat la operația de evacuare a trupelor române și germane din zona Odessa și Sevastopol, iar din 13 mai până pe 23 august 1944, s-au executat în special misiuni de apărare a litoralului maritim.

Distrugătorul Mărăști, 1920.

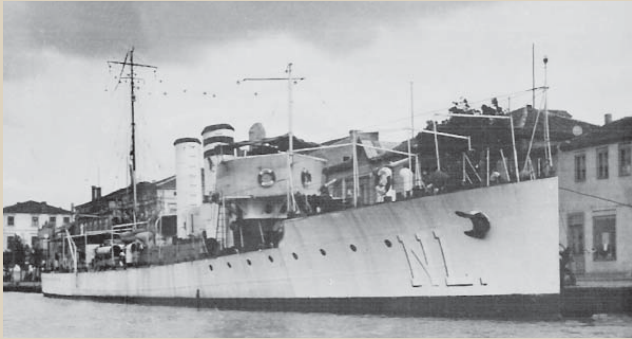
Pentru îndeplinirea acestor misiuni, insuficiența mijloacelor navale de care dispunea Marina Militară a impus rechiziționarea, transformarea și trecerea unor nave ale Serviciului Maritim Român sau ale unor companii particulare de navigație în subordinea Comandamentului Marinei Militare.

Între 23 august și 5 septembrie 1944, navele noastre au fost dezarmate de sovietici și duse în porturile rusești din Marea Neagră. Concluziile trase în urma participării Marinei Române la cel de-Al Doilea Război Mondial și a conflictelor navale postbelice, au subliniat importanța Marinei Militare în strategia de apărare a României: apărarea națională bazându-se în egală măsură pe toate componentele sale articulate într-un organism funcțional, Marina și Aviația exercitând controlul spațiului maritim și aerian, trupele de uscat obținând decizia pe teren.

Poziția geografică a României, stat riveran Mării Negre și unei artere fluviale de importanță europeană – Dunărea, stat cu acces direct spre centrul Europei, îi conferă atât posibilitate de manifestare plenară a potențelor sale politico-militare, cât și dreptul și obligația de a deține, în cadrul sistemului său național de apărare o componentă navală respectabilă și performantă militar.

Rolul Forțelor Navale în calitatea lor de componentă de bază a sistemului

Nava torpiloare Năluca.

național de apărare, consta în promovarea intereselor României la mare și fluviu, atât în timp de pace, cât și în timp de război. Din această responsabilitate națională decurg și principalele lor misiuni: apărarea comunicațiilor maritime și fluviale proprii, asigurarea ieșirii României

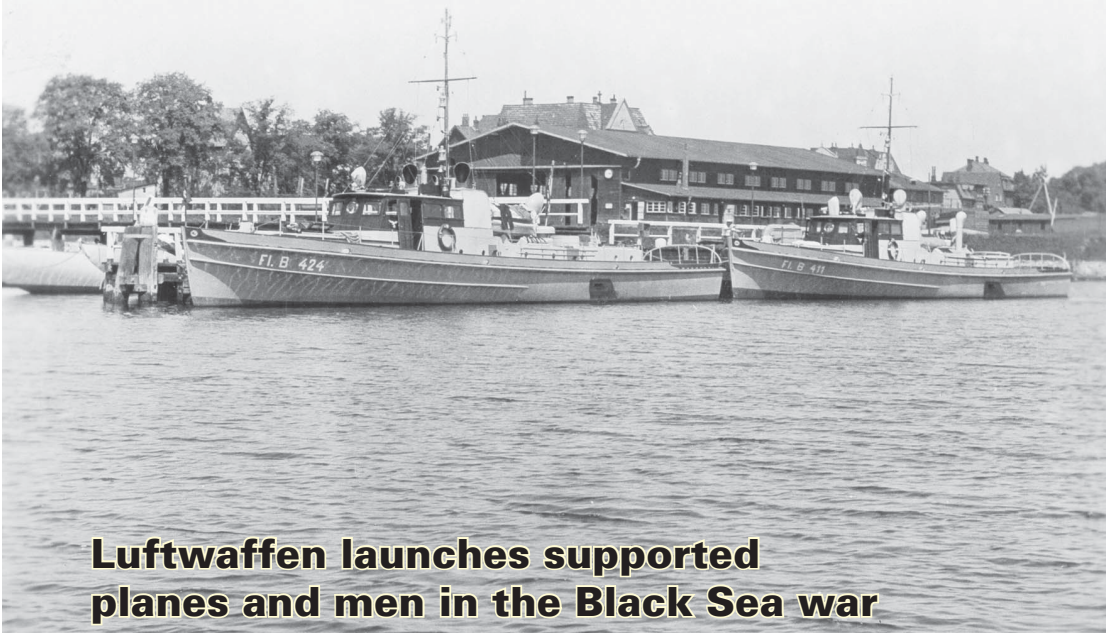

Nava Bază Constanța, 1913.

la mare; exercitarea drepturilor legitime ale statului român în Zona Economică Exclusivă; lovirea comunicațiilor maritime ale inamicului; interzicerea debarcării desantului maritim; participarea la apărarea Dobrogei; sprijinirea Forțelor Terestre care acționează pe litoral sau de-a lungul fluviului Dunărea. Toate aceste misiuni conturau esența doctrinei navale românești la sfârșitul anilor '80.

După 1994, Forțele Navale Române s-au implicat substanțial în Programul „Partnership for Peace” (*Parteneriatul pentru Pace*), deoarece deschiderea spre valorile occidentale era tot mai evidentă. Amplificarea și diversificarea contactelor cu flotele maritime ale statelor occidentale, între care un loc de prim rang l-au avut cele aparținând NATO, au determinat o serie de reconsiderări conceptuale și acționale menite să prefigureze transformările majore care trebuiau realizate în Forțele Navale. Pentru început, aceste transformări au vizat adaptarea conceptelor și structurilor la cerințele impuse de *Parteneriatul pentru Pace*. Totodată s-au identificat și evaluat obiectivele de interoperabilitate care să contribuie la compatibilizarea structurală, tehnică și acțională a Forțelor Navale românești cu ale celor din Alianța Nord-Atlantică. Opțiunea României pentru aderarea la NATO și la Uniunea Europeană s-a manifestat mai pregnant după anul 2000, când s-au definit clar obiectivele integrării Armatei României și implicit, ale Forțelor Navale în cadrul Alianței Nord-Atlantice.

Aderarea României la NATO, în martie 2004, a însemnat asumarea unor noi responsabilități pentru dezvoltarea unei securități durabile pe continentul european în condițiile creșterii interdependențelor, oportunităților, dar și a riscurilor la nivel global. În acest context, Forțele Navale Române au intrat într-o nouă etapă, având ca obiective principale profesionalizarea personalului și modernizarea capabilităților necesare participării sporite și eficiente la managementul crizelor, la prevenirea și combaterea terorismului internațional, precum și la acțiunile de apărare colectivă desfășurate de Grupările Navale Multinaționale. ■

Luftwaffen launches supported planes and men in the Black Sea war

Subiectul propus de colaboratorul nostru din Germania pentru acest număr de revistă se referă la ceea ce am putea numi mica flotilă de nave a Luftwaffe care a acționat în Marea Neagră în sprijinul hidroavioanelor germane (dar și române) în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial. Nave de „buzunar”, după cum veți vedea mai jos deplasamentul lor varia, în funcție de tipul lor, de la 4,2 tone la 43 de tone, „exotice” atât prin misiunile lor în mare, dar și în domeniul aviației, mai exact al hidroaviației, inclusiv prin modalitățile „neortodoxe” prin care au ajuns de pe coasta Atlanticului până în Marea Neagră. În text, în limba engleză, autorul folosește termenul de „launches” pentru aceste nave (și nu ne referim la traducerea exactă din limba germană a denumirii navei) dar mai corect este cel de „rescue boat” sau, în limba română, de „vedete rapide” (atingeau peste 24 de noduri) de salvare, cu corespondență în actualele misiuni de tip SAR (Search and Rescue). Navele de tip FI.A și FI.B au acționat numai în Marea Neagră în timp ce cele de tip FI.C, mici și ușor de transportat, este posibil să fi fost folosite pe lacul Mamaia pentru remorcarea hidroavioanelor, dar, după cum ne mărturisea și autorul, nu a găsit documente foto sau de arhivă care să probeze acest lucru. Toate fotografiile provin din colecția autorului. Cei interesați de subiect mai pot consulta și lucrarea lui Erich Gröner, Dieter Jung și Martin Maass, „Die deutschen Kriegsschiffe 1815-1945”, volumul 7, Luftwaffenschiffe sau își pot arunca un ochi pe internet pe cel mai important forum german despre marină cu diferite baze de date despre grupurile de nave germane, Historisches Marinearchiv (HMA), Luftwaffenfahrzeuge. (B.D.)

Reinhard KRAMER,
Rostock, Germany

One day late in July 1941 entered the launch *Seefalke* the road off Constanta and went to the navy part of the port. She came camouflaged from Piräus through the Bosphorus and was a type of “Flugbetriebsboot Seeteufel IV” by the German Luftwaffe. In original she was named FI.B 426. Arriving Constanta, she had have a long way from Germany to the Black Sea as an unit of the new Luftwaffen-Seenotflottille 12: From autumn 1940 she was in service in Cherbourg. On 1st April 1941 FI.B 426 started the voyage

FI.B 426 after her arrival in Constanta in July 1941 together with the Romanian topedoboot ZMEUL in the navy port

together with FI.B 405 and FI.B 430 on the French inland waterways to Marseille. Further along the coasts of the Mediterranean Sea to Piräus.

To form the Seenotflottille 12 in Constanta came her sister FI.B 424 down the river Danube. As a “Schnelles Stationsboot” for higher officers used the flotilla the small FI.A 301, different from the other two and much quicker, for the air service on sea. Home port of FI.A 301 was over a long time in peace the navy airfield Kiel-Holtensau. On 22nd June 1941 started her travel to the Black Sea on a railway carriage by

Deutsche Reichsbahn in Dievenow near Stettin. The first step from the Baltic Sea to South-Europe was Augsburg. Unloaded near the river she went down the Danube to the sea. Hundreds of boats took the same way next times.

At last the flotilla got a number of the small FI.C-type to tow floating planes or flyboats on the waters of the sea-airfields. New home port of the Seenotflottille was a part of the Romanian navy port in Constanta near the floating dock of the yard.

A great number of launches of the type FI.B and FI.C, so called Flugbetriebsboote in German, were built on the yard of Gebrüder Kröger in Warnemünde near Rostock. They were in service on all German World War II theatres, in the Baltic, North Sea, British Channel, the Mediterranean and one FI.C on board the battleship *Tirpitz* to support their planes, too. Of the FI.A-type existed only a small number.

Following some technical details about the boats: **FI.A 301**, 1935

On board of FI.B 426 members of the crew practice on the weapons

Naglowerft in Pichelsdorf near Berlin, Yard Number: 1267, Displacement: 6,5 t, Length: 13,5 m, Beam: 2,90 m, Draft: 0,70 m, Propulsion: 2x Maybach-Engines 12 Cylinders Four Stroke-Diesel Power: 300 PS, Range: 145 nm, Speed: 24,5 knots, Crew: 7 men, Weapons: 1x machine guns.

FI.B 424 and 426 1940 Gebrüder Kröger Yacht&Bootswerft Warnemünde, Yard Number: unknown, Displacement: 43 t, Length: 24,45 m, Beam: 4,53 m, Draft: 1,30 m, Propulsion: 2x MWM-Engines 6 Cylinders Four Stroke-Diesel, Power: 800 PS, Range: 450 nm, Speed: 21,5 knots, Crew: 8 men, Weapons: 1x 2cm AA gun or 2x machine guns (on FI.B 426).

FI.C-type 1940 Gebrüder Kröger Yacht&Bootswerft Warnemünde, Yard Number: unknown, Displacement: 4,2 t, Length: 10,50 m, Beam: 2,70 m, Draft: 0,70 m, Propulsion: 1x MWM-Engines 6 Cylinders Four Stroke-Diesel, Power: 75 PS, Range: 170 nm, Speed: 14 knots, Crew: 1 man, Weapons: not.

The launches assisted the German and Romanian seaplanes along the coast. Beside the boats the Seenotflottille 12 consisted of Heinkel He 59 seaplanes and Dornier Do 24 floating boats. Together with the famous Romanian seaplanes was the lake Mamaia their airbase. Later flow the Blohm&Voss Bv 138 floating boat in the Black Sea. She

The Dornier Do 24 together with a Heinkel He 59 camouflaged on the aibase in Mamaia lake

The crew of FI.B 426 celebrate the arrival in the new home port. A sisterboat are visible in the background

A Heinkel He 59 off Sulina on Danube river together with three Romanian gunboats (left) and the destroyer Regina Maria right hand side

was in the reconnaissance service and need some times assistance by the Seenotflottille. All together and with the help by the 7. Seenotstaffel from Piräus-Phaleron flow the planes assistance to the fights on Kuban in spring 1943. The next important employment for their was the evacuation of the Kuban area in the autumn 1943. Especially with their help came a great number of wounded men back.

Similar was the situation some months later. Boats and planes of the Seenotflottille 12 helped in the evacuation operations in Sewastopol. Some FI.B-launches made quick voyages between the Sewernaya Bay or Cap Khersones to the Romanian coast. In the last day of war in Black Sea the FI.B 426 went from Constanta to the port of Varna. On 27th August 1944 her crew handed over she from Luftwaffe to the Bulgarian navy. The further fate is unknown up today.

The war career of FI.B 424 ended much earlier. On 18th February 1944 she run on ground near Evpatoria. FI.B 426 towed the damaged sister FI.B 424 on 24th March to the port of

FI.C 411 on the trailer in Germany as an example of this type

Romanian Savoia Marchetti S 59 in front of the Mamaia airbase hangars

Sewastopol. On 28th October 1944 she stood in Ingolstadt for repairs and found on 28th December 1945 in the Korneuburg shipyard. Further details are not available today.

The small and quick craft by Luftwaffen were very helpful to solve problems in wartime 1941-1944 on Black Sea. ■

CERCUL MILITAR CONSTANȚA (II)

M.m.I Liviu TĂNASE
Șeful Cercului Militar Constanța

La 1 februarie 1906 a fost făcută recepția definitivă a clădirii, de către o comisie special desemnată, comisie care a constatat multe defecte de construcție. Poate că membrii comisiei au exagerat. Într-o anumită măsură însă se poate spune că au avut dreptate, deoarece clădirea a necesitat multe reparații de-a lungul timpului, dovedindu-se destul de șubredă. Evident, în spiritul timpului, mai criticat decât clădirea a fost prefectul Scarlat Vîrnăv, acuzat că a început toate lucrările edilitare pentru a jongla cu banii publici în interes propriu. Nici arhitectul Daniel Renard nu a scăpat criticilor.

Poate că Palatul Administrativ a avut unele defecte de construcție. Poate că amplasamentul ales nu este cel mai bun, terenul nefiind foarte stabil. Cu siguranță, nu este nici una dintre clădirile care să cucerească prin arhitectura sa. Dar, toate acestea nu știrbesc cu nimic reputația de mare edil a lui Scarlat Vîrnăv. La începutul secolului al XX-lea, Scarlat Vîrnăv a avut inițiativa construirii orașului Constanța, care nu era decât o biată urbe provincială, frecventată doar ca stațiune balneoclimaterică în timpul verii. Lui Scarlat Vîrnăv, care a fost prefect în perioada 1902–1904 și 1907–1909, orașul Constanța îi datorează, pe lângă construcția prefecturii, existența unor edificii emblematiche, precum: Cazinoul, Palatul Regal, Palatul de Justiție, primul bulevard la malul mării. În tot județul, Scarlat Vîrnăv s-a ocupat de ridicarea a 117 școli, 42 de biserici și două spitale.

Cât despre Palatul Administrativ, care astăzi este Cercul Militar, chiar dacă nu face parte dintre succesele edilitare ale Constanței, cu siguranță face parte din istoria orașului. În anul 1964 funcționa ca sediul Regionalei Dobrogea a P.C.R., prim-secretar fiind Vasile Vilcu. În acest an, 1964, odată cu finalizarea lucrărilor la actuala clădire unde funcționează astăzi atât Primăria, cât și Prefectura – Casa Albă, cum este cunoscută de constănțeni – Palatul Administrativ a trecut din patrimoniul domeniului public în cel al Ministerului Apărării Naționale, printr-un protocol semnat între cele două părți, informația fiind confirmată de către un martor al momentului, colonelul (rtg.) Constantin Iancu, veteran de război, semnatul din partea M.Ap.N. a procesului verbal de predare-primire a respectivei clădiri. Ministerul Apărării Naționale ceda la schimb domeniului public perimetrul cazarmii Regimentului 34 Infanterie din Divizia 9, situate în zona străzii Mircea, pe acest loc funcționând astăzi Sala Sporturilor, Institutul de Marină Civilă, Centrul Militar Zonal.

În toată această perioadă Cercul Militar Constanța a îndeplinit rolul de Casă de cultură a armatei, impunându-se în topul instituțiilor de acest fel din țară. Aici s-au desfășurat activități în sprijinul cadrelor militare active, a veteranilor, a rezerviștilor, a familiilor acestora, a militarilor în termen, a elevilor și a studenților militari. Cercul Militar a evoluat permanent devenind o instituție cu preocupări plurivalente în educația oamenilor din armată, și nu numai. Clădirea Cercului

Militar, considerată de specialiști de a fi de risc seismic maxim, va intra într-un program de reparații ce se impune ca absolut necesar după cei 105 ani de la inaugurare.

Cercul Militar Constanța în date

Săli pentru diferite activități: Sala „Festivități”, 539 m.p. cu 264 locuri; Sala „Concerte”, 180 m.p. cu 100-120 locuri; Sala „Sadoveanu”, 90 m.p. cu 35-50 locuri; Sala „Cursuri”, 63 m.p. cu 25-40 locuri; Sala „Protocol”, 65 m.p. cu 20 locuri; Sala „Expoziții”, 40 m.p.; săli jocuri: biliard; tenis

Metafora* - întâlniri cu scriitorii – (20-35 pe an); expoziție de carte – pe o tematică anume sau cu noutăți editoriale – (cca 30 pe an); condiții de petrecere a timpului liber; activități culturale-artiste în unitățile militare: mai ales la solicitarea acestora; participarea creatorilor și artiștilor noștri la activități culturale organizate pe plan local și național (spectacole, recitaluri, concursuri, festivaluri, expoziții lansări de carte).

Realizări deosebite: Cenaclul literar „Mihail Sadoveanu” – care în cei peste 40 de ani- a lansat zeci de „nume” în

Foto: Ștefan Cocan

de masă; jocuri – rummy și șah; videotecă pentru copii; bibliotecă cu 14.200 volume și 9250 titluri, cu colecții de ziare și reviste, cu o sală de lectură comodă și generoasă; instalație sonorizare interior și exterior; instalație audio-video pentru simpoioane, conferințe; incinte acustice pentru sonorizare; video projector și retroprojector; filmări cu camera video; instalație circuit închis.

Săliile sunt mochete, dotate cu mobilier, aparate aer-condiționate și beneficiază de grupuri sanitare. În incinta acestor săli se pot organiza: conferințe, simpoioane, adunări festive, spectacole, aniversări etc.

Acțiuni desfășurate: Manifestări de comunicare orală și audio-vizuală (simpoioane, întâlniri cu personalități marcante ale vieții spiritual-istorice, oameni de știință și cultură, militari artiști, critici literari și de artă, scriitori etc.); acțiuni de educație pentru dezvoltarea orizontului cultural al beneficiarilor actului de cultură; spectacole artistice – muzicale (concerte), literar-muzicale, de divertisment (muzical-umoristic), recitaluri de poezie (patriotic, ostășească), spectacole de teatru, seri umoristice cu epigramiștii și creatorii de satiră și umor (80-85 anual); expoziție de artă plastică, grafică, caricatură, fotografie, goblen, filatelic, maximafilie, numismatică – (cca 20 anual); lansări editoriale – a lucrărilor literare realizate de membrii „Mihail Sadoveanu-

literatura contemporană, în jurnalistică, din rândul cadrelor militare și civile, a susținut numeroase activități literar-artistice în toate unitățile militare din Dobrogea, încălzind sufletele militarilor cu vibrația versului, cântecului și umorului cazon. În prezent, Cercul Militar organizează „ședințe de lucru” (pentru debutanți) – la cerere și, mai ales, lansări editoriale ale cărților semnate de membrii săi. Ca și cercuri artistice avem, Cercul de Artă Dramatică; Cercul de muzică și dansuri populare; Cercul de canto; Cercul de artă plastică „Careul Artelor AMFORA”; Ansamblul „Tinerete fără bătrânețe”; Rebus – Club „Delfinul”; Clubul Umoriștilor Constanțeni „Prăvălia cu Umor”.

În sediul Cercului Militar își desfășoară activitatea și: Uniunea Cadrelor Militare în Rezervă și în Retragere – filiala Constanța; Asociația Națională a Veteranilor de Război-filiala Constanța; Asociația Română de Propagandă a Istoriei Aeronautice; Uniunea Națională a Cadrelor Militare în Rezervă și Retragere din arma Transmisiuni și Război radioelectronic-filiala Constanța; Clubul Amirailor; Liga Navală Română; Liga Ofițerilor din Marina Militară; Liga Maiștrilor Militari de Marină; Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor Militari; Clubul 9 „Mărășești”; Biroul Juridic Zonal.

Sfințirea locului bisericii cu hramul „Izvorul Tămăduirii” la SMFN

Luni, 21 noiembrie, la praznicul intrării în biserică a Maicii Domnului, a avut loc la Statul Major al Forțelor Navale din București, slujba de sfințire a locului și de punere a pietrei de temelie și a crucii pentru viitoarea biserică cu hramul Izvorul Tămăduirii care se va construi în incinta Statului Major al Forțelor Navale. La ceremonia religioasă au participat șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul dr. Aurel Popa, Preasfințitul Lucian Cămpineanu, episcop vicar patriarhal, preotul militar al Statului Major al Forțelor Navale, Dumitru Lucian Bostan, clerici din cadrul Forțelor Aeriene și Patriarhiei Române, personal din cadrul Statului Major al Forțelor Navale, reprezentanți ai Statului Major General și ai categoriilor de forțe, precum și numeroși invitați. La activitățile specifice unei astfel de ceremonii șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul dr. Aurel Popa și Preasfințitul Lucian Cămpineanu, episcop vicar patriarhal au pus, în mod simbolic piatra de temelie a viitoarei biserici cu hramul „Izvorul Tămăduirii”. În speranța ca acest așezământ bisericesc va fi finalizat cât mai curând cu putință, dorim celor care contribuie la această lucrare mult succes. (C.O.)

Foto: Marius Kiriș, SMFN

Amintindu-ne de generalul Paul Teodorescu

Pe 21 octombrie 2011 la Arhiepiscopia Râmnicului, la Așezământul Pastoral-Cultural „Sfântul Ierarh Calinic”, Sala „Iosif Episcopul”, s-a desfășurat, în cinstea Zilei Armatei, cu binecuvatarea IPS Gherasim și strădanile PS dr. Emilian Lovișteanul, episcop vicar, Simpozionul național „Istorie, Spiritualitate, Eroism”.

În cadrul manifestării s-a omagiat personalitatea plurală a generalului dr. Paul Teodorescu, membru corespondent al Academiei Române, fost ministru al Aerului și Marinei în anii 1937-1940, cu contribuții și în dezvoltarea Marinei Militare.

În deshiderea manifestării comandorul dr. Cornelio Bocai, șeful Instrucției

și Doctrinei la SMFN a dat citire mesajului șefului Statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul dr. Aurel Popa.

„În acest timp de prăznuire a sfinților mărturisitori ai credinței din pământul transilvan, nu întâmplător ales spre pioasă aducere-aminte a strategului mărturisitor și pătimitor - generalul de corp de armată dr. Paul Teodorescu, sunt deosebit de onorat să transmit Domnilor Voastre câteva cuvinte de prețuire și de respect pentru organizarea simpozionului de astăzi, nobilă plecaciune adresată ilustrului înaintaș.

Întrucât sunt încredințat că evocarea personalității, a trăirii și a lucrării acestuia va fi împlinită cu prisosință de către

oaspeții din lumea universitară, istorică, arhivistică și teologică, mă voi rezuma la a vă aduce cu modestie la cunoștință efortul constant al tuturor celor care activează în Forțele Navale și stăruința în a ne menține demni și vrednici urmași ai celor care ne-au arătat noua Credință și Credințioșia din faptele și din viațurile lor. În ființa Neamului românesc, Biserica și Armata au împletit neîntreput eroismul sfinților și sfințenia eroilor. Împreună, ele s-au făcut păstrătoare ale Tezaurului rodit din ogorul sufletului celor care, asemenea generalului Paul Teodorescu, au rămas smeriți fii ai Bisericii și atunci când au fost rânduiți să fie părinți ai Armatei și ocrotitori ai Patriei. Închei, exprimând deosebita apreciere față de inițiativa păstrării viei a memoriei generalului Teodorescu, care, afirmându-și personalitatea în diverse moduri, a știut să închine reușitele sale lui Dumnezeu, Țării noastre și generațiilor care vor urma. Veșnică să-i fie pomenirea fericitului și vrednicului de pomenire, Strategului, Mărturisitorului și Cîtorului Paul Teodorescu!”.

Au susținut comunicări din partea Arhiepiscopiei Râmnicului, Prea Sfințitul dr. Emilian Lovișteanul, din partea Serviciului Istoric al Armatei Luminița Giurgiu, comandorul dr. Olimpia Glodarenco, din partea Muzeului Marinei Române, prof. univ. dr. Valentin Ciorbea, din partea Facultății de Istorie și Științe Politice din cadrul Universității „Ovidius” din Constanța, și maica stareță Emanuela Oprea, de la Mănăstirea Dintr-un Lemn. (V.C.)

Tripla semnificație a unei aniversări

35 de ani de „imersiune” pentru profesioniștii adâncurilor

Text și foto: Bogdan DINU

În calendarul militar, și implicit al Forțelor Navale Române, data de 1 octombrie este consemnată drept Ziua Scafandrilor Militari. Dar, noi cei din Forțele Navale și din lumea scafandrierii în particular, fie din partea militară sau civilă, știm că data are o triplă semnificație: pe lângă ziua scafandrilor militari sărbătorim în fiecare an și un anumit număr de ani de la înființarea Centrului de Scafandri, singura autoritate națională în domeniu și anul acesta este vorba de o cifră rotundă, 35 de ani dar, ne amintim și de scufundarea record simulată la adâncimea de 501 metri realizată în anul 1984. Așadar este ușor de înțeles de ce oamenii adâncurilor, o sintagmă des folosită dar care continuă să reflecte fidel profesia, chiar dacă adâncimile și, am spune noi, altitudinile la care operează s-au modificat în ultimii ani prin apariția sau dispariția unor misiuni, au dorit să ofere tuturor, familiilor sau societății civile, o scurtă „imersiune” în profesie. Sărbătoarea s-a desfășurat în Portul Militar Constanța la cheul Divizionului Nave Scafandri. În prezența viceamiralului dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale, al comandanților de unități și mari unități din marină, al invitaților și nu în ultimul rând al membrilor familiilor militarilor a debutat ceremonia oficială care a marcat atât Ziua scafandrilor militari, 35 de ani de la înființarea Centrului de Scafandri dar și, lucru mai puțin cunoscut, 27 de ani de la scufundarea record în sațuție la adâncimea de 501 metri. Viceamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale a citit mesajul ministrului apărării naționale, Gabriel Oprea și a ținut să precizeze: „A fost amintit faptul că la 1 octombrie 1984 performanțele celor care au fost înaintea dumneavoastră au situat România pe locul trei ca și performanță în lume. Acest lucru vă obligă pe dumneavoastră. Eu vă felicit pentru profesionalismul, pentru devotamentul constant de care ați dat dovadă în îndeplinirea misiunilor. Poate că munca dumneavoastră nu este întotdeauna la suprafață, așa și trebuie dar este apreciată la cel mai înalt nivel de Statul Major al Forțelor Navale.

Viceamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale înmânând o plachetă aniversară, comandorului dr. Vergil Moraru, comandantul Centrului de Scafandri

Dumneavoastră, celor prezenți aici, celor care sunt alături de noi și au fost înaintea dumneavoastră, comandanților, foștilor comandanți ai acestei instituții, rudelor și familiilor dumneavoastră, cu acest prilej vă doresc multă sănătate, fericire și împlinirea tuturor dorințelor dumneavoastră, și în plan personal dar mai ales în plan profesional”.

Au fost conferite diplome, medallii și plachete aniversare unor foști comandanți ai Centrului de Scafandri.

De-a lungul timpului Centrul de Scafandri s-a remarcat nu doar prin formarea și pregătirea scafandrilor militari, ci și prin contribuția pe care a avut-o în dezvoltarea economiei naționale prin lucrările subacvatice mai ales la platformele petroliere maritime. Chiar dacă în prezent astfel de contracte sunt aproape inexistente, preocuparea există la nivelul conducerii Centrului de scafandri după cum am aflat de la comandorul dr. Vergil Moraru, comandantul unității: „Unul

Aspect din timpul exercitiului demonstrativ organizat de scafandri de luptă, la aniversarea Centrului de Scafandri

din scopurile noastre este de a readuce scafandru de mare adâncime la nivelul la care a fost odată, atât prin pregătirea prin cursuri de specialitate dar și prin aducerea celor din „spatele” scufundărilor - și anume cercetătorii, medicii, echipele complexe - la standardele dorite astfel încât în foarte scurt timp noi vom putea participa în economia națională și nu numai, la companiile care execută lucrări subacvatice în Marea Neagră sau în afara ei, în aceleași condiții ca oricare scafandru din lumea de azi”.

Momentul cel mai apreciat de către publicul prezent a fost exercitiul demonstrativ prezentat de scafandrii militari din care nu au lipsit salturile din ambarcațiunile rapide, cele din elicopter, coborârea în rapel, inserția în forță cu ajutorul RHIB-urilor a echipei care a neutralizat „teroriștii” sau extracția din apă a scafandrilor cu ajutorul elicopterului Puma Naval, foarte spectaculoasă de altfel. Astfel cei prezenți au putut urmări acțiunile tuturor subunităților Divizionului Nave Scafandri fie că vorbim de Grupul Naval de Forțe pentru Operații Speciale, Grupul Scafandrilor de Luptă EOD sau scafandrii de mare adâncime iar în pregătirea acestora se reflectă, într-o măsură mai mare sau mai mică, și munca altor structuri, mai puțin vizibile aici cum ar fi Laboratorul Hiperbar, Școala de scafandri, Laboratorul de cercetare privind pătrunderea omului sub apă sau submarinul Delfinul. Comandorul dr. Vergil Moraru: „La aniversare mesajul meu este unul concis: sunt mândru că sunt comandantul acestor oameni deosebiți. Vreau să le urez să facem totul pentru a readuce scafandru român, ca prioritate și ca standard de performanță la nivel NATO, ca orice misiune să se desfășoare în condiții de securitate maximă și ca, prin forțe proprii, să realizăm veniturile care să ne permită achiziția de echipamente moderne și să putem face față cerințelor pieței civile din acest moment”.

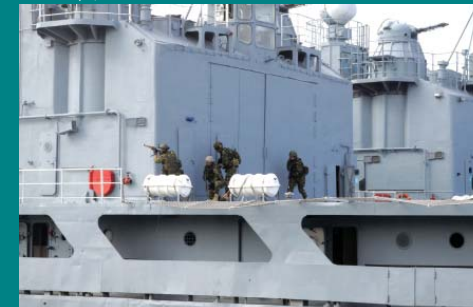
Aspect din timpul exercitiului demonstrativ organizat de scafandri de luptă, la aniversarea Centrului de Scafandri

La „cald”, chiar în timpul sărbătorii am notat și câteva impresii și mesaje de la câțiva comandanți de structuri și subunități din cadrul Centrului de Scafandri. Căpitan-comandorul Adrian Lupașcu, comandantul Grupului Naval de Forțe pentru Operații Speciale: „La moment aniversar ne dorim să sărbătorim, să ne bucurăm; s-a muncit mult pe parcursul ultimilor 4-5 ani și de asemenea ne dorim să creștem importanța acestui grup, vrem să promovăm spiritul de luptător, să recrutăm în continuare noi generații din cadrul Forțelor Navale și nu numai și multă sănătate”.

Căpitan-comandorul Adrian Onțică, comandantul Grupului Scafandrilor de Luptă EOD: „În primul rând vreau să urez tuturor scafandrilor din România La Mulți Ani, multă sănătate și toate cele bune. Despre Grupul pe care îl conduc îmi doresc continuarea evoluției pe linia ascendentă pe care ne aflăm, executarea misiunilor în aceeași siguranță, continuarea achizițiilor și a tot ceea ce am făcut bun până acum. Viitorul Grupului sună bine, și asta de câțiva ani încoace nu de acum, ne aflăm pe o cale ascendentă, pentru anii următori ne dorim cât mai multe exerciții și misiuni în care să demonstrăm capacitățile la care am ajuns până în acest moment”.

Căpitan-comandorul Inocențiu Medeșan, șeful Laboratorului Hiperbar din Centrul de Scafandri: „Sunt mândru că fac parte dintr-un colectiv de oameni curajoși și profesioniști care își fac meseria cu pasiune, deoarece cine vrea să fie scafandru trebuie să fie pasionat de această meserie. Mesajul meu către toți scafandrii este căte intrări atâtea ieșiri și sper ca pe viitor să colaborăm și cu celelalte societăți de scafandri sau instituții care au scafandri în subordine în sensul pozitiv și să avem realizări cât mai bune”.

Aniversare la Școala de Aplicație a Forțelor Navale

Locotenent-comandor
ing. **Mihai EGOROV**

Sâmbătă, 29 octombrie, la Școala de Aplicație a Forțelor Navale din Mangalia, a avut loc ceremonia prilejuită de înmânarea Drapelului de luptă și de sărbătorirea a 115 ani de la înființarea instituției.

La ceremonie au participat reprezentanți ai Ministerului Apărării Naționale, ai autorităților publice locale, comandanți de unități din garnizoanele Constanța și Mangalia, membri ai asociațiilor cadrelor militare în rezervă și retragere, veterani de război.

Repere istorice

Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” este continuatoarea tradiției perfecționării pregătirii personalului din Forțele Navale Române, tradiție începută la 17 noiembrie 1872, odată cu înființarea primei instituții de învățământ militar de marină.

Școala de Aplicație a Sublocotenenților a început să funcționeze cu data de 1 noiembrie 1896 la Galați, sub conducerea unui ofițer apreciat de șefii săi ca fiind „capabil, instruit, inteligent și studios”, maiorul Constantin Bălescu. Înființarea acestei școli a fost necesară pentru dezvoltarea cunoștințelor sublocotenenților proveniți din Școala de Ofițeri de Artilerie și Geniu. Potrivit raportului Ministerului de Război nr. 1690 din 21 martie 1897, prima serie de 20 de ofițeri-elevi a început cursurile în toamna anului 1896. Până în anul 1900, Școala de Aplicație a Sublocotenenților de Marină a funcționat la Galați, cartierul Țigla, pe lângă Depozitul Flotei.

Ofițeri de marină, specializați în flotele străine, au fost primii profesori ai acestei școli, foști sau viitori comandanți ai bastimentelor epocii. Dintre aceștia, sunt de menționat căpitani Atanasie (de Manevre), Cezar Boerescu (de Electricitate și Torpile), Petre Demetriade (de Navigație), Nicolae Negru (de Artilerie). Anul școlar începea la 1 noiembrie. Durata cursurilor era de doi ani, fiecare an fiind împărțit în 6 luni de parte teoretică și 6 luni de practică, acestea din urmă fiind efectuate pe bastimentele de mare ale Flotei. Cursurile predate în 50 de lecțiuni constau în materiile: Manevre, Navigație și hidrografie, Artilerie, Torpile și electricitate, Construcțiuni navale și Mașini marine. Cursurile teoretice se finalizau în luna martie prin intermediul unui examen.

În anul 1898 s-a înființat la Constanța Școala Marinei, sub comanda

locotenentului-comandor Constantin Bălescu având în componere: Școala de Aplicație a Sublocotenenților; Școala de Marină și de submecanici; Școala de torpile; Bricul „Mircea”, destinat stagiului de practică.

La data de 29 octombrie 1909, Școala de Aplicație a Sublocotenenților s-a transformat în Școala Navală Superioară de Marină, iar Școala de Marină în Școala de Submecanici și Submaștri de Marină. În anul 1920, s-a înființat la Constanța, Școala Navală organizată pe două secții: Secția Școala Pregătitoare și Secția Școala de Aplicație, arma marină.

Din anul de învățământ 1924 – 1925 Școala Navală a fost organizată pe trei ani de învățământ, astfel: Anul I – Curs pregătitor, Anul II – Curs normal și Anul III – Curs de Aplicație. În 1930, s-a renunțat la acest sistem de învățământ și a luat ființă în cadrul școlii, Școala de Aplicație a Forțelor Navale cu durata de doi ani.

Din 1944 Școala Navală a funcționat la Turnu Măgurele cu Școala Pregătitoare (anul I punte și anul II punte și mecanici) și Școala de Aplicație. În anul 1947, Școala Navală și Școala de Submaștri s-a mutat de la Turnu Măgurele la Constanța. La data de 28 martie 1948, școlile de marină au fost unificate sub denumirea de Școala Navală și Școala de Submaștri. Din noiembrie 1948, sub noua denumire de Școlile Marinei Militare, regăsim Școala de ofițeri (cu specialitățile Punte și Tehnici, fiecare având o Secție Pregătitoare și o Secție Specială) și Școala de Maștri Tehnici. Începând cu anul de învățământ 1953-1954, s-a trecut la pregătirea pe specialitățile corespunzătoare unităților de luptă, în școală funcționând diferite cursuri de perfecționare a ofițerilor, înființate în funcție de nevoile Marinei Militare.

În anul 1954 s-au desființat Școlile Marinei Militare.

În anul 1962 s-a înființat la Mangalia, în actuala locație, Școala de Echipaje nr.12. În anul 1965 s-a înființat, în cadrul Școlii de

Panou cu noduri marinărești realizate la Școala de Aplicație a Forțelor Navale

echipaje, Școala de Ofițeri în rezervă care funcționează 2 ani. În anul 1969 Școala de Echipaje s-a transformat în Centrul de Instrucție al Specialiștilor Marinei Militare, care în 1973 și-a schimbat denumirea în Centrul de Instrucție al Marinei Militare. În anul 1990 s-a înființat Facultatea de Comandă, Stat Major și Tehnică Militară în cadrul Academiei Navale „Mircea Cel Bătrân”, continuatoarea tradițiilor Școlii de Aplicație.

La data de 1 septembrie 2003 pe structura Facultății de Comandă, Stat Major și Tehnică militară din Academia Navală s-a înființat Școala de Aplicație a Forțelor Navale. În anul 2003 Baza de Instrucție Navală a trecut în subordinea Școlii de Aplicație a Forțelor Navale iar în anul 2005 Baza de Instrucție Navală s-a transformat în Centrul de Instrucție al Forțelor Navale. În anul 2006 Școala de Aplicație a Forțelor Navale a primit denumirea onorifică „Viceamiral Constantin Bălescu”.

Începând cu data de 1 septembrie 2008 Școala de Aplicație a fost mutată în Mangalia, având ca misiuni principale, pregătirea absolvenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” pentru prima funcție; perfecționarea pregătirii profesionale a ofițerilor și maștrilor militari din Forțele Navale; formarea și dezvoltarea profesională a militarilor voluntari prin însușirea cunoștințelor și formarea competențelor, deprinderilor și abilităților necesare, în conformitate cu cerințele operaționale, ca luptător și conducător de subunități în scopul atingerii performanțelor și standardelor NATO; elaborarea și perfecționarea actelor normative specifice Forțelor Navale.

Ceremonie la SAFAN

Ceremonia militară organizată pe 29 octombrie a început cu momentul acordării drapelului de luptă Școala de Aplicație a Forțelor Navale, drapel înmănat de șeful Statului Major al Forțelor Navale viceamiralul dr. Aurel Popa, comandantul școlii de aplicație, comandorul Vasile Chirilă. „La ceas aniversar eforturile personalului Școlii de Aplicație sunt răsplătite prin înmânarea Drapelului de luptă, acțiune ce ne onorează dar ne și obligă la creșterea calității și a standardelor de performanță. Drapelul de luptă ne reamintește trecutul glorios al poporului român în lupta pentru libertate și independență națională, precum și datoria fiecăruia dintre noi de a ne servi patria”, a menționat comandorul Vasile Chirilă după primirea drapelului de luptă.

Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” este

Viceamiralul dr. Aurel Popa, șeful SMFN, înmânând drapelul de luptă al SAFAN, comandantului instituției, comandorul Vasile Chirilă

instituția militară de învățământ destinată dezvoltării profesionale a cadrelor militare din Forțele Navale, precum și formării și dezvoltării profesionale a soldaților voluntari în specialitățile militare specifice Forțelor Navale.

Ce reprezintă cei 115 ani pentru Școala de Aplicație a Forțelor Navale? Comandorul Vasile Chirilă: „Acești ani înseamnă un moment de bilanț, un moment al realizărilor. Împlinirea a 115 ani de existență a Școlii de Aplicație se desășoară sub deviza «115 ani de tradiție în instruirea echipajelor» deci sub logo-ul tradiției care în principiu arată că Școala de Aplicație a Forțelor Navale desfășurând instruirea ofițerilor, maștrilor militari, a gradaților voluntari și soldaților a instruit în fond echipaje. De-a lungul celor 115 ani de existență, Școala de Aplicație a Forțelor Navale și-a îndeplinit cu rigoare și competență misiunea primordială de a gestiona unitar formarea continuă a ofițerilor cu grade inferioare, maștrilor militari, soldaților și gradaților voluntari, prin diferite programe de instruire în raport cu nevoile Statului Major al Forțelor Navale, în forme și modalități similare celor din armatele statelor membre ale Alianței Nord-Atlantice sau ale Uniunii Europene”.

Ministrul apărării naționale domnul Gabriel Oprea a transmis un mesaj de felicitare personalului Școlii de Aplicație a Forțelor Navale, mesaj prezentat de șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiralul dr. Aurel Popa, cel care a mulțumit apoi personalului Școlii de Aplicație pentru contribuția adusă la păstrarea tradițiilor marinărești în Forțele Navale. „Alături de Academia Navală «Mircea cel Bătrân» și de Școala Militară de Maștri a Forțelor Navale «Amiral Ion Murgescu», Școala de Aplicație a Forțelor Navale «Viceamiral Constantin Bălescu» este o instituție furnizoare de educație, cu un management modern, flexibil și adaptabil schimbărilor care au loc în Forțele Navale. Prin cursuri de nivel performant se asigură formarea și dezvoltarea continuă

a ofițerilor cu grade inferioare, maștrilor militari, soldaților și gradaților voluntari în vederea evoluției în carieră, utilizând programe specifice de instruire, în raport cu nevoile Statului Major al Forțelor Navale, în forme și modalități similare cu cele din armatele statelor membre NATO și UE. În calitate de ministru al apărării naționale, urez astăzi un an rodnic și încununat de rezultate remarcabile tuturor celor care își desfășoară activitatea în această instituție de învățământ, Școala de Aplicație a Forțelor Navale «Viceamiral Constantin Bălescu». Sunteți o echipă puternică, aptă să îndeplinească condițiile și exigențele impuse de misiunile de mare răspundere care vă sunt încredințate, de la specializarea în armă și pregătirea pentru îndeplinirea atribuțiilor primei funcții din cariera militară, până la dezvoltarea și perfecționarea deprinderilor în vederea conducerii navei și la formarea și perfecționarea deprinderilor de acțiune pentru executarea inspecției pe mare în cadrul forței de interdicție maritimă și fluvială, în condițiile misiunilor de tip „boarding”. Cu prilejul împlinirii a 115 ani de la înființarea Școlii de Aplicație a Forțelor Navale «Viceamiral Constantin Bălescu», doresc să vă asigur de întreaga mea considerație și să vă mulțumesc pentru profesionalismul și dăruirea cu care vă îndepliniți misiunile”.

Intonarea imnului de stat a precedat festivitatea de acordare de plachete aniversare celor care au contribuit la dezvoltarea Școlii de Aplicație a Forțelor Navale. Plachetele oferite de comandantul școlii au fost realizate cum altfel decât din lucrări de matelotaj, confecționate

Aspiranți aflați în perioada de pregătire la SAFAN

Viceamiralul dr. Aurel Popa, șeful SMFN, înmânând o plachetă aniversară, comandantului instituției, comandantul Vasile Chirilă

în cadrul instituției. De altfel pe toată durata manifestării a putut fi admirată o expoziție cu lucrări de matelotaj realizată de câțiva maștri militari inimoși din cadrul instituției.

La sărbătorirea a 115 ani de la înființarea Școlii de Aplicație a Forțelor Navale, comandorul Vasile Chirilă, comandantul instituției a transmis un mesaj tuturor celor care și-au desfășurat activitatea în această școală: „Pentru personalul Școlii de Aplicație, pentru instructori, am mesajul de a continua dezvoltarea priceperilor și deprinderilor personale – pentru că nu poți să instruiști pe cineva atâta timp cât tu nu ești format ca militar – pentru că meseria de marinar este o meserie grea dar frumoasă și noi am demonstrat prin această expoziție marinărească că timpul liber poate fi petrecut în mod util. Mulțumesc foștilor comandanți ai Școlii de Aplicație a Forțelor Navale și ai Centrului de Instrucție, pentru moștenirea valoroasă pe care ne-au lăsat-o, precum și pentru impulsul dat în sensul recordării acestei instituții la modelul structurilor euroatlantice similare, doresc să vă asigur că Școala de Aplicație a Forțelor Navale își va aduce contribuția la dezvoltarea spiritului marinăresc și al dragostei pentru meseria de marinar, atât în rândul cadrelor militare cât și al soldaților voluntari care parcurg diferite forme de pregătire în această instituție.”

Centrul de Cercetare Științifică pentru Forțele Navale

45 de ani de cercetare în folosul Marinei Militare

Text și foto: **Olivia BUCIOACĂ**

18 octombrie 1966 se înscrie în istoria Forțelor Navale ca un moment de referință pentru ceea ce înseamnă efortul de creație tehnico-științifică în direcția dezvoltării unei Flote militare moderne, constituind totodată actul de naștere al Centrului de Cercetare Științifică pentru Forțele Navale. La acea dată, Centrul de Cercetări Științifice al Marinei Militare, denumirea inițială, se afla în subordinea Comandamentului Marinei Militare. În anul 1998, Centrul a fost integrat în structura Agenției de Cercetare pentru Tehnică și Tehnologii Militare, subordonată Departamentului pentru Armamente, sub denumirea de Centrul de Cercetare Științifică pentru Tehnică de Marină. În anul 2001, instituția primește denumirea actuală: Centrul de Cercetare Științifică pentru Forțele Navale (în continuare CCSFN). Deși nu este o structură subordonată Statului Major al Forțelor Navale, principalul beneficiar al realizărilor sale sunt Forțele Navale.

Vineri, 14 octombrie, la Hotelul Militar Constanța, unitatea a sărbătorit 45 de ani de la înființare. Evenimentul a fost marcat printr-un simpozion științific aniversar la care au participat contraamiralul de flotilă Dan Popescu, șeful resurselor la Statul Major al Forțelor Navale, comandanți de unități din Forțele Navale, reprezentanți ai Agenției de Cercetare pentru Tehnică și Tehnologii Militare, reprezentanți din mediul academic și instituții de cercetare, Academia Tehnică Militară București, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și Școala Militară de Maștri Militari „Amiral Ion Murgescu”, Centrul de Scafandri, Institutul de Cercetări Marine, foști comandanți ai CCSFN și alți colaboratori.

În prima parte a simpozionului au fost transmise mesaje de felicitare din partea reprezentanților Forțelor Navale, a invitaților și foștilor comandanți ai unității sărbătorite, iar la final au fost conferite medalii și plachete. Din partea Statului Major al Forțelor Navale, conducerea CCSFN a primit „Emblema de Onoare a Forțelor Navale”.

În partea a doua a simpozionului au fost susținute lucrări științifice care au vizat realizările din ultima perioadă ale personalului din cadrul Centrului de Cercetare Științifică pentru Forțele Navale, Centrului de Scafandri, dar și ale celor care lucrează în învățământul superior și în alte instituții de cercetare, toate axându-se pe problematica de marină, problematica Forțelor Navale.

Cum au trecut cei 45 de ani peste Centrul de Cercetare Științifică pentru Forțele Navale și care sunt cele mai importante realizări, am aflat de la comandantul unității, comandorul conf.univ.dr.ing. Georgică Slămnou. „Cei 45 de ani au fost ani de acumulări succesive”. În 1966 s-a plecat de la un grup foarte mic de cercetători, respectiv 7, dar „oameni inimoși care au făcut rând pe rând și an de an acumulări atât pe planul resursei umane, atrăgând în acest centru oameni de probitate profesională recunoscută, militari sau civili, care au reușit în acești ani să ajute la dezvoltarea Forțelor Navale, să transforme Forțele Navale într-o armă modernă”. În evoluția CCSFN putem vorbi de mai multe etape. Perioada de până în '89 „o perioadă în care centrul a înflorit. Au fost realizate teme privind munițiile de marină, mine, torpile, s-a încercat chiar și o rachetă românească și nu multă lume știe despre acest lucru”. „Anii de după '90 au fost ani mai grei”, ne-a declarat comandorul conf.univ.dr.ing. Georgică Slămnou, dar standardul cercetării științifice s-a menținut și, așa cum s-a subliniat în luările de cuvânt, în nici un moment nu s-a coborât sub un anumit standard în ceea ce privește cercetarea științifică.

Ultimii ani în care comandorul conf. univ. dr. ing. Georgică Slămnou a condus destinul CCSFN, „au fost ani în care a trebuit să ne aliniem la cerințele pe care NATO și UE le-a impus Forțelor Navale. Fără modestie consider că au fost o serie de realizări care ne fac cinste, atât în domeniul arhitecturii navale, echipamentelor de bord, sistemelor de armamente și muniții, cât și într-o zonă în care

ne putem lăuda că suntem unici în țară și poate în această zonă de Europă, zona câmpurilor fizice: hidroacustic, electromagnetic și hidrodinamic. Am dezvoltat trei laboratoare de cercetare științifică, laboratoare în care se realizează lucrări de nivel național și european. Colaborarea cu Forțele Navale este foarte bună și vă asigur că beneficiarul nostru principal Statul Major al Forțelor Navale este mulțumit de activitatea și realizările noastre. Așa putea enumera realizări în domeniul munițiilor de marină, munițiilor de contramăsuri electronice, ținte pentru trageri cu rachete, cu artileria, ținte pentru torpile, sunt lucruri cu care sincer ne mândrim. Și mai avem o realizare la care încă lucrăm, un vehicul subacvatic pe care l-am dezvoltat în cadrul unui proiect național. Este vorba de AUV, un vehicul autonom, care merge pe sub apă fără a avea nevoie de fir. Primește misiunea, navigă o vreme sub apă și iese la punctul în care noi îl așteptăm”.

Și pentru că vorbim de 45 de ani de cercetare științifică pentru Forțele Navale, încheiem cu mesajul pe care comandorul conf.univ. dr.ing. Georgică Slămnou a dorit să-l transmită colegilor: „În primul rând mulțumiri. Mulțumiri pentru spiritul de sacrificiu, pentru că munca de cercetare este un sacrificiu, mulțumiri pentru inteligența pe care o înglobează în această activitate, mulțumiri pentru faptul că au dat Marinei produse de valoare. Urez multă sănătate, realizări pe plan profesional și familial și numai, numai bine!”

La mulți ani, CCSFN!

Aspect de la festivitatea organizată la aniversarea a 45 de ani de la înființarea Centrului de Cercetare Științifică pentru Forțele Navale

Contraamiralul de flotilă Dan Popescu, șeful Resurselor din SMFN, primind diploma și placheta aniversară de la comandorul dr. Georgică Slămnou, comandantul CCSFN

Întâlnire de suflet peste timp Promoția 1955

Text și foto: **Olivia BUCIOACĂ**

Emoționantă, deosebită, unică și plină de bucurie. Așa se poate vorbi despre întâlnirea promoției 1955 a Școlii Militare Superioare de Marină, actuala Academie Navală „Mircea cel Bătrân”, la 56 de ani de la absolvire. Întâlnirea a avut loc joi, 6 octombrie, la Muzeul Marinei Române locul unde studenții de atunci, oamenii de astăzi, au parcurs anul I de studii. A fost o revedere emoționantă presărată deopotrivă cu amintiri și întâmplări din anii studenției, dar și cu cele mai importante realizări din viața fiecăruia de la ultima întâlnire a promoției. Poveștile au pornit de la anii din timpul facultății ajungând în vremurile prezente. Toate la fel de interesante, iar dacă întâmplările nu au fost la vremea lor chiar amuzante, modul în care au fost povestite și, poate și trecerea anilor, au aruncat asupra lor o nuanță comică.

Chiar dacă nu a putut fi prezent, viceamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale, nu i-a uitat și a transmis mesajul său de recunoștință, însoțit de tradiționala urare marinărească „Vânt bun din pupa!”. Promoția 1955 a numărat 200 de absolvenți dintre care doar 36, o parte dintre ei alături de soții, au răspuns prezent la strigarea catalogului.

Cum a fost revederea de colegii am aflat de la unul dintre reprezentanții de seamă ai promoției 1955, vizibil emoționat, domnul viceamiral (r) Constantin Iordache, președintele Clubului Amiralilor: „Emoționantă, plăcută și dorim să rămânem în tradiția noastră că în fiecare an cei care suntem sănătoși, indiferent unde ne găsim în Țara Românească sau chiar peste mări și oceane să ne adunăm,

să depănăm amintiri și să ne spunem ce am mai realizat în ultima perioadă”. Despre promoția din care face parte cu mândrie viceamiralul (r) Constantin Iordache ne-a vorbit din suflet: „Sunt foarte mândru. Am fost o promoție care ne-am iubit meseria, care am văzut în această profesie viața noastră, am făcut-o cu pasiune, cu dăruire și cred că toți cei care sunt aici simt același lucru ca și mine. Iubim marea, iubim marina, iubim viața pe care am avut-o”. Din perioada studenției sunt multe întâmplări de care își aduce aminte mereu cu plăcere, chiar dacă unele au fost mai cu haz, mai vesele, altele mai triste, pentru că „asta este viața”, mărturisește viceamiralul.

În semn de apreciere, organizatorii au oferit medalii membrilor promoției care au împlinit venerabila vârstă de 80 de ani. În sala „Clio” a Muzeului Marinei Române a urmat un moment de tăcere. În memoria colegilor care din păcate nu au mai putut răspunde prezent a fost ținut un moment de reculegere.

Ca o amintire peste timp, momentul a fost immortalizat într-o fotografie de grup. Totul a fost frumos și emoționant, iar în final și-au promis să se mai întâlnească. Următoarea revedere va avea loc anul viitor, sperând că vor fi aceiași 36 sau poate chiar mai mulți din întreaga promoție 1955. Viceamiralul (r) Constantin Iordache: „Promoția 1955 este mare, însă cei care vin sunt din ce în ce mai puțini, vârsta, anumite probleme de familie sau probleme medicale. Oricum avem un spirit de echipă încă bun și avem convingerea că și în anii viitori vor răspunde prezent cât mai mulți”.

80 de ani de la editarea revistei Marea Noastră

de mare, de Dunăre, de șantierele navale, de interesele pe apă ale României. La acest moment aniversar, personalul Grupului Mass-Media al Forțelor Navale, colegii de breaslă care editează revista *Marina Română*, urează colectivului redacțional sănătate, putere de muncă, subiecte incitante, iar revistei *Marea Noastră* viață cât mai lungă și cât mai mulți cititori. La mulți ani (C.O.)

Donații pentru Forțele Navale

Dr. Mariana PĂVĂLOIU

Bucureștiul, ca un leitmotiv, revine în demersul meu muzeistic, aflat în cel de-al 35-lea an. Am răspuns invitației primită în scris, mă bucur încă de-o corespondență adevărată, a unui prieten drag, care face parte din echipa de generoși marinari ai anilor '40. Pe atunci ei erau elevi ai Școlii Navale „Mircea”. Apoi, ei, tineri și frumoși, entuziaști și patrioți ofițeri, au luptat în Războiul Reîntregirii noastre. Obiectele din acea perioadă a vieții lor – puține, vremile au trecut peste ele – sunt păstrate cu sfințenie în Muzeul Marinei Române și în cel al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Și totuși se mai află pe fundul cutărului de marinar câte ceva...

Așa se face că la S.O.S.-ul lansat de către comandantul Flotei 56 Fregate, comandorul dr. Sorin Learschi, de a crea o sală care să reunească tradiția nonagenară a distrugătoarelor tip „M” și octogenară a celor de tip „R” cu a tinerelor fregate, a primit un prim răspuns. Domnul comandor (rtg) Nicolae Mujicov, despre domnia sa este vorba – m-a primit în „cabina” sa, unde ornamentele cu amintiri „de la Marina” sunt omniprezente. Cap de perspective un tablou. Gazda-mi explica: „Este distrugătorul pe care am servit pe timpul Operațiunii 60 000. M-a însoțit în ultimii 65 de ani, de când am plecat de la Marină, și acum ți-l dau pentru Flotă”. Tot pentru cei de la Flotă, „tinerii mei camarazi” cum îi numește Domnul comandor, daruiește lucrarea „În plin uragan”, scrisă de amiralul

Elevul Raymond-Albert Stănescu.
Școala Navală Mircea, 1940

Horia Macellariu, câteva imagini foto și, câteva dintre prelegerile pe care le-a ținut studenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” cu ceva ani în urmă. „Prin ele - ni se confesa autorul - am dorit să transmit o parte dintre tradițiile marinărești universale și cele ale marinei noastre în particular, precum și amintirile bătrânilor marinari”.

Desigur, lista donatorilor pentru sala Flotei rămâne deschisă și, sperăm, bogată. Nu peste mult timp am revenit în București, pentru a mă întâlni cu familia Mircea-Alexandru și Corina Stănescu, fiul și nora

contraamiralului Raymond-Albert Stănescu (1920-2010). „Tata a fost a patra generație succesivă de ofițeri ai familiei noastre. Străbunicul său, Slt. Chivu Stănescu, a murit la 1877, în luptele de la Grivița II. În copilărie, mergeam la Muzeul Militar Central, ce-și avea sediul pe Uranus. Acolo, era un panou, așezat la loc de cinste, pe care se aflau portretele ofițerilor eroi de la '77, printre ele fiind și cel al străbunicului meu. În Campania din anul 1913, bunicul tatălui meu a fost rănit, dar nu a ezitat să lupte în Războiul de Întregire alături de fiul său tot ofițer. În cel de-Al Doilea Război Mondial, tata și bunicul au luptat unul cu grad de aspirant, iar celălalt colonel și apoi general”.

Cu această scurtă precizare genealogică răfoim albumele ordonat așezate cronologic de către contraamiralul Raymond-Albert Stănescu, citim notițele explicative. Unele imagini vor ajunge la Muzeul Academiei, care anul viitor va sărbători 140 de ani de învățământ românesc de marină, altele la Flotila de Fregate, aspirantul Raymond-Albert Stănescu servind la timp de război pe un distrugător.

Cărțile, multe din ele operă, în colaborare, a amiralului, manuscrisurile ne stănesc nostalgii, chiar regrete. Nu am ajuns să-i dăruiesc monografia scrisă anul trecut, s-a stins din viață în ziua în care Forțele Navale Române împlinesc 150 de ani!

Odată cu plecarea unui prieten se duce și ceva din noi...

Forțele Navale la „Gala voluntarului 2011”

Text și foto: **Olivia BUCIOACĂ**

În ajunul Zilei de Moș Nicolae, luni, 5 decembrie, la Pavilionul Expozițional din Constanța a avut loc „Gala voluntarului 2011”. Evenimentul ajuns la cea de a V-a ediție în Constanța, a fost organizat de Centras Constanța în parteneriat cu Direcția Județeană de Tineret și Sport Constanța și cu sprijinul unor organizații neguvernamentale din județul Constanța. „Gala voluntarului 2011” a marcat încheierea oficială a Anului European al Voluntarului și a adunat 17 organizații neguvernamentale, alături de elevi de la școlile și liceele din județul Constanța și mulți invitați.

Evenimentul a fost deschis oficial de doi tineri de la Cercul Militar Mangalia care au intonat imnul european „Oă bucuriei”. Într-o atmosferă caldă, au fost prezentate momente artistice și au fost premiați cei mai buni și implicați voluntari la cele opt categorii. De asemenea, au fost premiate școlile și liceele care au desfășurat activități de voluntariat pe parcursul anului. La categoria voluntarului anului a fost nominalizat și a câștigat locul al III-lea, maestrul militar clasa a V-a Cătălin Gabriel Ghiță, încastrat la dragorul maritim Slt. *Alexandru Xente* (30).

Cum a început totul pentru maestrul militar Cătălin Gabriel Ghiță? În primul rând, de la dorința de a ajuta. Inițiativa doamnei Liana Naum, șeful Cercului Militar Mangalia și președintele Corpului Voluntarilor Gârzi Naționale de Mediu, de a planta un pom în curtea Școlii Militare de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu”, ca simbol al grupei de subofițeri din care a făcut parte și care a participat la un curs în cadrul instituției de învățământ, a fost momentul în care, maestrul militar Cătălin Gabriel Ghiță, elev pe atunci, a hotărât să facă parte din Corpul Voluntarilor Gârzi Naționale de Mediu. De atunci până în prezent a participat la multe din acțiunile

voluntarilor în speranța de a ocroti natura și de a-i determina și pe alții să protejeze mediul, iar efortul i-a fost răsplătit cu locul al III-lea la categoria voluntarului anului. „Am avut emoții când am fost nominalizat. Mă simt onorat să particip la Gala voluntarului și să fiu premiat. O să continui activitatea mea în cadrul Corpului Voluntarilor Gârzi Naționale de Mediu și nu cred că o să renunț vreodată”, ne-a mărturisit emoționat Cătălin Gabriel Ghiță.

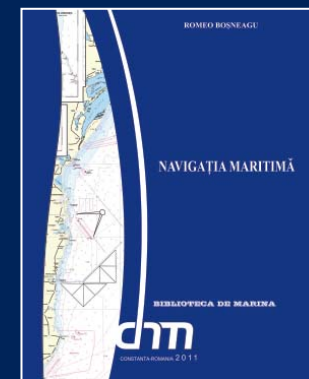
În sală s-au aflat și doi dintre aspiranți care fac parte din Corpul Voluntarilor Gârzi Naționale de Mediu, Sorin Pricop și Constantin Schipor, veniți să-și susțină colegul și prietenii. Doamna Liana Naum a sprijinit și a încurajat inițiativa tinerilor aspiranți și maiștrilor militari care s-au implicat, alături de prietenii din Corpul Voluntarilor Gârzi Naționale de Mediu în acțiuni benefice comunității conștănțene. Menționăm că, sâmbătă, 10 decembrie, de Ziua Internațională a Drepturilor Omului, Corpul Voluntarilor Gârzi Naționale de Mediu a împlinit trei ani de existență. Le transmitem La mulți ani! și la cât mai multe acțiuni în sprijinul comunității și al naturii. ■

Navigația maritimă

La mijlocul lunii noiembrie, în cadrul Zilelor Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, în aula mică a prestigioasei instituții de învățământ superior sărbătorită, s-a desfășurat un eveniment demn și de atenția cititorilor revistei noastre. A fost lansată cartea „Navigația maritimă”, autor comandor (r) conf. univ. dr. Romeo Boșneagu, de la Catedra de științe nautice „Comandor C.L.C. Gh. Balaban” din sus-numita academie. Este prima lucrare din seria „Biblioteca de marină” a tinerii și ambițioasei Edituri a Direcției Hidrografice Maritime, ce-și câștigă de la o apariție la alta prestigiul. O salutăm, urându-i succese, convingându-ne că sunt spre binele Marinei! Despre carte au vorbit domnii C.L.C. F. Apetroae și comandorul (r) Liviu Kaiter, ei înșiși cunosători în ale navigației, depozitari ai unor experiențe în domeniu demne de luat în seamă. Despre ce aduce nou lucrarea, domnul comandor (r) Liviu Kaiter a precizat: „Deși este abordată o temă

clasică, ea este aranjată diferit, oferind astfel dintr-un început toate relațiile matematice, fizice, chimice și de construcția navei, ce stau la baza formulelor de navigație, dezvoltate în capitolele următoare de către autor. De asemenea, în încheiere, este prezent un capitol special destinat analizei erorilor și preciziei în calculul punctului navei”.

Se cere să amintim faptul că lucrarea este continuatoare de tradiții; să ne amintim de cursurile, manualele și tratatele de navigație scrise de prestigioși ofițeri ai Marinei Militare Române în ultimii 120 de ani. Ea se recomandă de la sine, fiind realizată într-o manieră pragmatică, ușor accesibilă și utilă tuturor celor care navigă ori sunt interesați de navigația maritimă. Autorul promite ca pe viitor va îmbogăți „Biblioteca de marină” cu noi titluri, dintre care cităm: „Astronomia nautică și navigația astronomică”, „Oceanografie și meteorologie”, „Siguranța navei și a navigației”. (M.P.)

Școala de Aplicație a Forțelor Navale – 115 ani de tradiție în instruirea echipajelor.

Monografia Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, realizată de comandor Vasile Chirilă, comandor dr. Marian Moșneagu și comandor Petrică Pirvu, prezintă în cele 134 de pagini aspecte inedite din istoria acestei instituții de învățământ de marină. Din cuprins: Școala de Aplicație a Forțelor Navale – 115 ani de tradiție în instruirea echipajelor • Viceamiralul Constantin Bălescu (1864-1929) • Întăiul comandant al Școlii de Aplicație • Repere istorice • Școala de Aplicație a Sublocotenenților de Marină (1896-1909) • Școala Navală Superioară de Marină (1909-1922) • De la Școala de Specialiști și Carticini la Centrul de Instruire al Forțelor Navale • [...] Școala de Aplicație a Forțelor Navale la timpul prezent • Perspectivile Școlii de Aplicație a Forțelor Navale • Albumul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” • Galeria comandanților.

de navigație • Instrumente meteo • Instrumente de observare vizuală.

Aspirantul

Din sumarul primului număr al revistei Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”: Școala de Aplicație a Forțelor Navale – prezent și perspectivă • Istoricul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale • Viceamiralul Constantin Bălescu • La început de carieră militară – (în căutarea nordului) • Aspirantul – între așteptări și realitate • La început de drum • Per Aspera Ad Astra • Dorința de afirmare învinge așteptările • Contribuția Școlii de Aplicație a Forțelor Navale la perfecționarea cadrului normativ specific Forțelor Navale • Amintiri din armată • Revista „Metacentru” • Comunicarea - o perspectivă fundamental umană • Canoniera Locotenent comandor „Eugen Stih” De la navă de luptă la poligon de instrucție marinărească și de vitalitate • De la ruji și mărgelă am ajuns la hărți și vele.

Album cu lucrările de matelotaj realizate în Școala de Aplicație a Forțelor Navale

pe suport din tendă; Lucrări pe suport de plasă; Lucrări reprezentative.

Semnal

Școala de Aplicație a Forțelor Navale – 115 ani de tradiție în instruirea echipajelor.

Instrucția și educația • Centrul de Instruire • Cercul Militar • Poligonul de tragere • Gradinița de copii • Facilități de instruire.

Echipamente donate grănicerilor din Republica Moldova • Unitate service pentru 500 de ambarcații ale PFR și MAI • Schimb de elevi de poliție româno-german • Știri • campionatul MAI de dresaj al câinilor de serviciu, la a VIII-a ediție • 25 octombrie – Ziua Armatei Române • Anvelopele de iarnă în actualitate • Sărbători creștine la români • Divertisment. (M.E.)

Un coleg și un prieten de neprețuit

Contraamiral de flotilă (r)
Constantin PORA

Cu puțin timp în urmă (pe data de 8 noiembrie) a plecat dintre noi, cel mai iubit dintre absolvenții promoției 1956 ai Școlii Militare Medii de Marină din Galați, contraamiralul dr. ing. Corneliu Cristescu.

I-am cunoscut în urmă cu 58 de ani, când sute și sute de copii din toate colțurile țării soseau în Țiglina Galațiului, într-o cazarmă istorică a Marinei Militare pentru a da examenul de admitere în Liceul Militar. Unii dintre cei peste 130 de elevi declarați admiși au ținut să fie prezenți la ceremonialul militar al înmormântării celui mai iubit și admirat coleg și prieten, omul care a știut și reușit să adune în jurul său pe toți care în cei trei ani de liceu au trăit situații și evenimente grele și deopotrivă frumoase, o instrucție școlară și militară riguroase.

Aceste trăiri, memorabile amintiri, erau depănate la întâlnirile anuale ale promoției organizate și conduse de Corneliu Cristescu, liderul nedeclarat dar niciodată contestat, admirat și apreciat de către fiecare dintre noi, colegii lui. Cu aceste prilejuri au fost revăzute meleagurile în care ne-am întâlnit pentru prima dată, în urmă cu aproape șase decenii la Țiglina, am purces în călătorii pe Dunăre sau în codrii Babadagului.

Contraamiralul Cristescu s-a remarcat încă din adolescență ca un tânăr inteligent, performant, ager la minte, pătrunzător. Datorită performanțelor sale

școlare în liceu a fost selecționat și trimis pentru a urma cursurile Facultății de Radioelectronică Navală din Sank Petersburg, pe care a absolvit-o în anul 1961, ca șef de promoție din rândul studenților străini care au studiat în Institutele militare din orașul respectiv, primind Medalia de Aur.

Întors în țară, este numit succesiv, comandant unitate de luptă, ofițer secund, comandant de vedetă purtătoare de rachete și mai apoi, primul comandant al submarinului *Delfinul*, intrat în dotarea Forțelor Navale în anul 1986. Înzestrat cu profunde cunoștințe generale și de specialitate, a îndeplinit cu succes diferite funcții didactice în Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân”, încheind cariera militară – după ce a fost director de studii la Liceul Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza” -, în anul 1999 din funcția de comandant (rector) al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”.

Cariera sa didactică a continuat până în acest an în cadrul Universității „Spiru Haret” după ce în prealabil, obținuse doctoratul la Institutul Național al Cercetării Economice al Academiei Române.

A condus Liga Navală Română, filiala Constanța, întâi ca vicepreședinte, iar din anul 2005 până în 2010 ca președinte.

A fost membru fondator al Clubului amiralilor, a publicat lucrări și articole legate de radioelectronica navală și alte domenii ale practicii marinărești în revistele și publicațiile din Marina Militară, este autor al lucrărilor „Economia mondială” și „Economia europeană”.

Pentru meritele sale deosebite a fost decorat cu ordine și medalii ale statului român.

Apreciat ca un soț model, și-a iubit cu ardoare soția și pe cei doi copii, astăzi bărbați realizați și respectați în societate, modele la rândul lor pentru contemporani.

Desigur aceste cuvinte nu pot acoperi bogata carieră militară a contraamiralului dr. ing. Corneliu Cristescu, nu pot oglindi în totalitate impunătoarea sa personalitate. Asemenea cuvintelor pe care le-am rostit cu profundă emoție în Catedrala Arhiepiscopală din Constanța la slujba despărțirii dintre cel dispărut și noi reiau: Adio, dragă Cornele,/ Tu pleci să navighezi printre stele,/ Noi rămânem aici să te plângem profund,/ Din primul și până la ultimul rând.

A sosit vremea colindelor, prilej de bucurie și cinstitie a Sfințelor Sărbători ale Nașterii Mântuitorului și a Noului An, ocazie cu care personalul Grupului Mass-Media al Forțelor Navale vă adresează dumneavoastră, tuturor celor care v-ați legat destinul de mare și marină, colaboratorilor noștri fideli, cititorilor revistei Marina Română, ascultătorilor și telespectatorilor emisiunilor Scutul Dobrogei, precum și celor care vă sunt dragi urări de viață lungă în deplină sănătate și mulțumire. Fie ca Noul An să vă aducă noroc, multe bucurii, fericire alături de cei care vă sunt dragi, împreună cu sincerele urări de mai bine.

LA MULȚI ANI!

NAVE (2)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Horizontal: 1) NAVE. 2) Cursuri marinărești - Propulsoare la NAVE. 3) În șenale! - A fixa un obiect la bordul unei NAVE - Bică Năvodaru. 4) Element chimic, alb și casant - NAVĂ. 5) Tudorel Dunăreanu - Privire, ochire - La VELIER! 6) Miner - Dumneata la IAHTUR!! - Corp ... gol! 7) Spațiat - Mamifer carnivora din Asia, leit cu câinele. 8) NAVĂ - Luntre mică (băn.). 9) Rest de măr - Ac la tren. 10) Dat în valuri - NAVĂ. 11) Bun de tăiat ... arbori - Vopsea (înv.).

Vertical: 1) NAVĂ - NAVĂ. 2) Curelușă de meșină - NAVĂ. 3) Dune la MINERALIER! - Înțelegere între două state. 4) Măiestrie - Joc de noroc. 5) NAVĂ. 6) Aliaj de cupru și zinc - leșire din CUIRASAT! - A năvodi în mijloc! 7) Zeul mării la celți - NAVĂ. 8) S-a înecat în Marea Egee - Undă la punte! - În radă! 9) Maree!? (pl.) - VAS în golf! - Învoire. 10) NAVĂ - Privește! 11) Prefix pentru „popor” - NAVĂ.

Dicționar: RORO, CIN, SAR, CAG, LIR.

Ion BRINDEA

Rezolvarea careului din numărul trecut, Nave (1):

Horizontal: 1) DISTRUGATOR. 2) RATA - RADARE. 3) AHILE - LEL - L. 4) GT - CARAVELA. 5) A - CU - E - ARIT. 6) MARINAR - BA. 7) FERIBOT - AU. 8) ANA - A - ULTRA. 9) NICL - MUS - NR. 10) TRAULER - BAC. 11) AI - VELIER - A. **Vertical:** 1) DRAGA - FANTA. 2) IAHT - MENIRI. 3) STI - CARACA. 4) TALCURI - LUV. 5) R - EA - IBA - LE. 6) UR - RENO - MEL. 7) GALA - ATUURI. 8) ADEVAR - LS - E. 9) TALER - AT - BR. 10) OR - LIBURNA. 11) RELATA - ARCA.

Ochiul Flotei

▲ 1 decembrie 2011,
Arcul de Triumf, București.

Ambarcațiunile ZODIAC, pentru transportul, inserția și extracția rapidă a echipelor de nivel tactic de scafandri de luptă, cu echipaje formate din militari ai Secției Scafandri de Luptă și Nave Speciale din cadrul Forțelor Navale, trecând pe sub Arcul de Triumf, în cadrul paradei organizată de Ziua Națională a României.

Foto: Trustul de Presă al Armatei

◀ 20 octombrie 2011, Nava Purtătoare
de Rachete Pescărușul, Marea Neagră.

Aspect din timpul manevrei de realimentare pe mare realizată de navele purtătoare de rachete Pescărușul și Zborul, în plan secund.

Foto: Olivia BUCIOACĂ

◀ 22 noiembrie 2011, fregata
Regele Ferdinand, Marea Neagră.

Pregătirea de zbor a elicopterului Puma Naval 140, la bordul fregatei Regele Ferdinand. Deplierea palelor.

Foto: Cristian VLĂSCLEANU

▲ 26 noiembrie 2011, Academia Navală
„Mircea cel Bătrân”, Constanța.

Aspect din timpul unui meci de handbal desfășurat în cadrul etapei a II-a a competițiilor sportive și aplicativ militare pentru instituțiile militare de învățământ, cea a Jocurilor sportive.

Foto: Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

► 17 noiembrie 2011, Academia Navală
„Mircea cel Bătrân”, Constanța.

Momente artistice ale studenților Facultății de Marină Militară din Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, în cadrul festivității organizate la aniversarea a 139 de ani de la înființarea primei instituții de învățământ de marină.

Foto: Olivia BUCIOACĂ

► 5 decembrie 2011, fregata Regina Maria,
Portul Militar Constanța.

Family Photo la revenirea fregatei Regina Maria de la operația ACTIVE ENDEAVOUR: locotenentul Ionuț-Laurențiu Datcu, împreună cu familia.

Foto: Cristian VLĂSCLEANU

